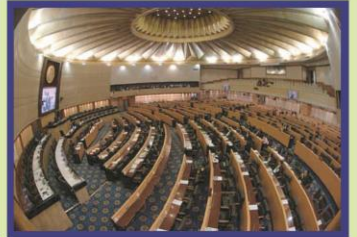

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บรรจुरะเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๕๘

วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๘

อ.พ. ๒๗/๒๕๕๘

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรีชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยมีหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้ ดังนี้

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เหตุผล

โดยที่สมควรปรับปรุงการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม โดยที่มีการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยของรัฐพัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการแต่อยู่ในกำกับของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการที่เป็นอิสระและมีความคล่องตัว สามารถจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะต้องคำนึงถึงความเป็นอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและมีความเป็นเลิศทางวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ดังนั้นสมควรปรับปรุงการบริหารมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้เป็นไปตามแนวทางดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. มีเนื้อหารวม จำนวน ๑๐๘ มาตรา
สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. กำหนดให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ เป็นมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัตินี้ มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น (ร่างมาตรา ๕)

๒. กำหนดให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์สามารถแบ่งส่วนงานออกเป็นสำนักงาน สภามหาวิทยาลัย สำนักงาน คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก และส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักงาน คณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย โดยให้มีหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนด ทั้งนี้ การจัดตั้ง การรวม การเปลี่ยนแปลง การยุบเลิกส่วนงาน การแบ่งส่วนงาน และการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงหน้าที่ของส่วนงาน ต้องทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๙ และร่างมาตรา ๑๐)

๓. กำหนดให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์สามารถรับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย หรือจัดการศึกษาหรือดำเนินการวิจัยร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น ในประเทศหรือต่างประเทศหรือขององค์การระหว่างประเทศได้ โดยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษา จากสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นสมทบนั้น ทั้งนี้ การรับเข้าสมทบ การยกเลิกการสมทบ การควบคุมสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น และการจัดการศึกษา หรือการยกเลิกการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น ต้องทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๑๑ และร่างมาตรา ๑๒)

๔. กำหนดอำนาจหน้าที่ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยให้รวมถึงการทำนิติกรรมใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่กิจการของมหาวิทยาลัย การรับค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการในการให้บริการภายในอำนาจหน้าที่ของมหาวิทยาลัย การร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย การจัดให้มีการพัฒนาทางวิชาการ และการพัฒนาบุคคลอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น (ร่างมาตรา ๑๔)

๕. กำหนดให้มีสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และองค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ การเลือกอุปนายกสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และการทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทั้งนี้ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรรมการสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ผู้ทรงคุณวุฒิ และบุคคลเพื่อเสนอแต่งตั้งเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๐)

๖. กำหนดอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในการควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย โดยให้รวมถึงการกำหนดเป้าหมาย วางนโยบาย และแนวทางในการพัฒนาของมหาวิทยาลัย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย การออกข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของมหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย การอนุมัติการให้ปริญญา การพิจารณาดำเนินการเพื่อแต่งตั้งและถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรรมการสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ เป็นต้น (ร่างมาตรา ๒๓)

๗. กำหนดให้มีสภาธรรมศาสตร์สัมพันธ์ องค์ประกอบและหน้าที่ของสภาธรรมศาสตร์สัมพันธ์ โดยการกำหนดจำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของสมาชิกสภาธรรมศาสตร์สัมพันธ์ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของสภาธรรมศาสตร์สัมพันธ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๕)

๘. กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยมีอธิการบดีเป็นประธาน รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าส่วนงานที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก ประธานสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และประธานสภาพนักงานมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นกรรมการ (ร่างมาตรา ๒๖)

๙. กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยให้รวมถึงการเสนอแผนพัฒนามหาวิทยาลัย การพิจารณากลับกรองข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของมหาวิทยาลัย การพิจารณาเกี่ยวกับการจัดตั้ง การรวม การเปลี่ยนแปลง การยุบเลิกส่วนงาน และการแบ่งหน่วยงานภายในส่วนงาน เป็นต้น (ร่างมาตรา ๒๗)

๑๐. กำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ องค์ประกอบและหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ โดยกำหนดเรื่อง จำนวน หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธาน และกรรมการ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๙)

๑๑. กำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบายวิชาการมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ องค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายวิชาการ โดยกำหนดเรื่องจำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานและกรรมการ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการนโยบายวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๓๐)

๑๒. กำหนดให้มีสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ องค์ประกอบของสภาอาจารย์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยกำหนดเรื่องจำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการเลือก วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานและกรรมการ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของสภาอาจารย์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๓๑)

๑๓. กำหนดอำนาจหน้าที่ของสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยให้รวมถึง การเสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่สภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และอธิการบดีในการบริหารกิจการ ทั้งปวงของมหาวิทยาลัย การส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างมหาวิทยาลัยกับคณาจารย์ประจำ และระหว่างคณาจารย์ประจำด้วยกัน และการปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หรืออธิการบดีมอบหมาย (ร่างมาตรา ๓๒)

๑๔. กำหนดให้มีสภาพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ องค์ประกอบของสภาพนักงานมหาวิทยาลัย โดยกำหนดเรื่องจำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการเลือก วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานและกรรมการ ตลอดจน การประชุมและวิธีดำเนินงานของสภาพนักงานมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๓๓)

๑๕. กำหนดอำนาจหน้าที่ของสภานักงานมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยให้รวมถึง การเสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่สภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และอธิการบดีในการบริหารกิจการ ทั้งปวงของมหาวิทยาลัย การส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างมหาวิทยาลัยกับพนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุนวิชาการ และระหว่างพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการด้วยกัน และการปฏิบัติ หน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์หรืออธิการบดีมอบหมาย (ร่างมาตรา ๓๔)

๑๖. กำหนดให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด และรับผิดชอบการบริหารงาน ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยอาจให้มีรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวน ที่สภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมาย (ร่างมาตรา ๓๕)

๑๗. กำหนดให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะและวิทยาลัย โดยอาจให้มีรองคณบดีตามจำนวนที่คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมายได้ ทั้งนี้ วาระการดำรงตำแหน่งของคณบดี การแต่งตั้งคณบดีและรองคณบดี การพ้นจากตำแหน่งของรองคณบดี และการรักษาการแทนคณบดี ให้เป็นไปตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนด (ร่างมาตรา ๔๑)

๑๘. กำหนดให้หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของภาควิชา หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า โดยกำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ของหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๖)

๑๙. กำหนดให้มีผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นเป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบงานของสถาบัน สำนัก หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า และอาจให้มี รองผู้อำนวยการหรือรองหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามจำนวนที่คณะกรรมการบริหาร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนงาน ที่เรียกชื่ออย่างอื่นมอบหมาย โดยกำหนดให้คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง ของผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น และรองผู้อำนวยการหรือรองหัวหน้าส่วนงาน ที่เรียกชื่ออย่างอื่น เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๗)

๒๐. กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก และหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ต้องสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เต็มเวลา โดยจะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกิน ๑ ตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้ ทั้งนี้ หากดำรงตำแหน่งใดแล้ว ให้รักษาการแทนตำแหน่งอื่นได้อีกเพียง ๑ ตำแหน่ง แต่ต้องไม่เกิน ๑๘๐ วัน (ร่างมาตรา ๔๙)

๒๑. กำหนดให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยกำหนดเรื่องระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕๔)

๒๒. กำหนดให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องจัดให้มีการประเมินส่วนงาน ของมหาวิทยาลัย โดยผู้ประเมินซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมิใช่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย เมื่อครบกำหนด ๔ ปีนับแต่วันจัดตั้งส่วนงาน เพื่อให้ผู้ประเมินรายงานต่อสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป ทั้งนี้ จะต้องจัดให้มีการประเมินส่วนงานทุก ๔ ปี และการประเมิน ส่วนงานอย่างน้อยจะต้องใช้หลักการและนโยบายที่สภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กำหนดเป็นเกณฑ์ ในการประเมิน โดยอาจหาข้อมูลจากผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย นักศึกษา ศิษย์เก่า บุคคล ซึ่งเป็นนายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาของศิษย์เก่าและบุคคลอื่นซึ่งเกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕๕)

๒๓. กำหนดให้คณะกรรมการนโยบายวิชาการมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องจัดให้มี การประเมินหลักสูตรการศึกษา การเรียนการสอน และการวัดผลตามหลักสูตรนั้น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่สภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กำหนด เพื่อเสนอแนะต่อสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในการอนุมัติหลักสูตรการศึกษาและการเปิดสอน รวมทั้งการปรับปรุง การยุบรวม หรือการยกเลิก หลักสูตรการศึกษา (ร่างมาตรา ๕๖)

๒๔. กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ ของอธิการบดีและหัวหน้าส่วนงานต่าง ๆ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับ ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕๗)

๒๕. กำหนดให้อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องจัดให้มีการประเมินผล การปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดใน ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕๘)

๒๖. กำหนดให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องวางและรักษาไว้ซึ่งระบบบัญชีอันถูกต้อง แยกตามส่วนงานของมหาวิทยาลัย มีสมุดบัญชีลงรายการ และมีการตรวจสอบภายในเป็นประจำ ทั้งนี้ การบันทึกรายการในสมุดบัญชี ให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป (ร่างมาตรา ๕๙)

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๒๗. กำหนดให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องจัดให้มีระบบการตรวจสอบภายใน เพื่อตรวจสอบการดำเนินการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย โดยให้มีคณะกรรมการตรวจสอบ ซึ่งแต่งตั้ง โดยสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และให้รายงานผลการตรวจสอบต่อนายกสภามหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป โดยกำหนดมีองค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนการประชุมและ วิธีดำเนินงานของคณะกรรมการตรวจสอบ เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๖๐)

๒๘. กำหนดให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกซึ่งสภามหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์แต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี ของมหาวิทยาลัย และให้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของมหาวิทยาลัย ทุกรอบปีบัญชี (ร่างมาตรา ๖๒)

๒๙. กำหนดให้ผู้สอบบัญชีต้องทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงิน เสนอต่อสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ภายใน ๑๕๐ วันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี เพื่อให้สภามหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์เสนอต่อรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๖๔)

๓๐. กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจหน้าที่กำกับและ ดูแลกิจการของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์โดยทั่วไป เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ และสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี ที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเป็นการเฉพาะ ทั้งนี้ หากมีปัญหาข้อขัดแย้งในการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัย ซึ่งอาจเกิดความเสียหายต่อส่วนรวม ให้รัฐมนตรีเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ ต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะรัฐมนตรีต่อไป (ร่างมาตรา ๖๗)

๓๑. กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้เสนอเรื่องต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ต้องเสนอตามพระราชบัญญัตินี้ ต่อคณะรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๖๘)

๓๒. กำหนดให้คณาจารย์ประจำมีหน้าที่ในการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการ และ ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา โดยต้องปฏิบัติหน้าที่และดำรงตนตามประมวลจริยธรรมมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ตามที่สภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กำหนด (ร่างมาตรา ๖๙)

๓๓. กำหนดตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และกำหนดให้สภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์สามารถกำหนดให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่น อีกได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๗๐)

๓๔. กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์สามารถแต่งตั้งศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษซึ่งพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด ให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณในสาขาที่ศาสตราจารย์ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญได้ ทั้งนี้ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์เกียรติคุณให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๗๑)

๓๕. กำหนดเกี่ยวกับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นการแต่งตั้งจากผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งอาจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรือรองศาสตราจารย์พิเศษซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษ โดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทั้งนี้ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๗๒)

๓๖. กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์สามารถแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติเหมาะสม และมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษหรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และให้อธิการบดีโดยคำแนะนำของคณบดี สามารถแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นอาจารย์พิเศษได้ ทั้งนี้ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๗๓)

๓๗. กำหนดเกี่ยวกับพนักงานมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ให้ประกอบด้วย พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ และพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการ และให้มหาวิทยาลัยสามารถมีลูกจ้างเพื่อปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยอีกได้ (ร่างมาตรา ๗๔)

๓๘. กำหนดให้นอกจากที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ การบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลอื่น การพัฒนาบุคลากร การบรรจุ การแต่งตั้ง การให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง การออกจากงาน วินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์หรือการร้องทุกข์ของพนักงานมหาวิทยาลัยและลูกจ้าง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๗๖)

๓๙. กำหนดให้พนักงานมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์หรือลูกจ้างซึ่งถูกลงโทษทางวินัย มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง และในกรณีที่เห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ให้มีสิทธิร้องทุกข์ ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งถึงการกระทำหรือได้รับทราบคำสั่ง ยกเว้นการสั่งลงโทษ หรือตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย (ร่างมาตรา ๗๘)

๔๐. กำหนดให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือ ประกาศนียบัตรในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และให้หรือร่วมให้ปริญญา อนุปริญญา หรือ ประกาศนียบัตรในสาขาวิชาที่มีการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นในประเทศ หรือต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ ทั้งนี้ การกำหนดชั้นของปริญญา อนุปริญญา หรือ ประกาศนียบัตร และการใช้อักษรย่อปริญญาสำหรับสาขาวิชาใด ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๘๑)

๔๑. กำหนดให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์สามารถกำหนดให้มีครูวิทยฐานะและเข้มวิทยฐานะ เป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรดุษฎีบัณฑิต ประกาศนียบัตรมหาบัณฑิต ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร และอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งนายก สภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร หรือคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยด้วย ทั้งนี้ การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ เข้มวิทยฐานะ และ ครูประจำตำแหน่ง ให้ทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๘๕)

๔๒. กำหนดให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือ สัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ การใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ดังกล่าวเพื่อการค้า หรือมิใช่ เพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยหรือกิจการของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๘๖)

๔๓. กำหนดโทษสำหรับผู้ซึ่งใช้ครูวิทยฐานะ เข้มวิทยฐานะ ครูประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย หรือสิ่งใดที่เลียนแบบ โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือผู้ซึ่งแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรดุษฎีบัณฑิต ประกาศนียบัตรมหาบัณฑิต ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือมีตำแหน่งใดในมหาวิทยาลัยโดยที่ตนไม่มีสิทธิ และได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้ หรือมีวิทยฐานะหรือมีตำแหน่งเช่นนั้น (ร่างมาตรา ๘๘)

๔๔. กำหนดโทษสำหรับผู้ซึ่งกระทำการดังต่อไปนี้ (๑) ปลอมหรือทำเลียนแบบ ซึ่งตราเครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย (๒) ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยปลอมหรือซึ่งทำเลียนแบบ (๓) ใช้หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยที่วัตถุประสงค์ หรือสินค้าใด ๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๘๙)

๔๕. กำหนดให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ งบประมาณ และรายได้ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.๒๕๓๑ มาเป็นของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๙๐)

๔๖. กำหนดให้ส่วนราชการในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.๒๕๓๑ และหน่วยงานที่สภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้อนุมัติและจัดตั้งขึ้นในมหาวิทยาลัย ซึ่งมีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นส่วนงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีข้อบังคับของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ การดำเนินการดังกล่าวจะต้องแล้วเสร็จภายใน ๒ ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๙๒)

๔๗. กำหนดให้นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ประธานสภาอาจารย์ และกรรมการสภาอาจารย์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่นายกสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรรมการสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ประธานสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และกรรมการสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องไม่เกิน ๑ ปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๙๓)

๔๘. กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระ แต่ถ้าบุคคลดังกล่าวเป็นข้าราชการของมหาวิทยาลัยจะต้องแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ เมื่อครบกำหนดระยะเวลา ๓๐ วันแล้ว หากผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวไม่แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งดังกล่าว (ร่างมาตรา ๙๔)

๔๙. กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชาตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.๒๕๓๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะครบวาระ (ร่างมาตรา ๙๕)

๕๐. กำหนดให้โอนข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานราชการ และพนักงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.๒๕๓๑ มาเป็นข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ และพนักงานมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัตินี้ และเพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคล ให้ถือว่ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นส่วนราชการ และให้ข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการดังกล่าวรับเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินอื่น ๆ ผ่านมหาวิทยาลัย โดยเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณแผ่นดิน งบบุคลากรที่จ่ายในลักษณะเงินเดือน ค่าจ้างประจำ และเงินอื่นที่เกี่ยวข้อง และให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของส่วนราชการมาใช้บังคับ แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๙๘)

๕๑. กำหนดให้การที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์รับข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือเป็นการให้ออกจากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือออกจากงานเพราะทางราชการยุบตำแหน่ง แล้วแต่กรณี นับแต่วันที่มาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๐๑)

๕๒. กำหนดให้มีคณะกรรมการเฉพาะกิจซึ่งมีองค์ประกอบตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนด เพื่อทำหน้าที่ให้ความเห็นและกำหนดแนวปฏิบัติในกรณีที่มีปัญหาในการปฏิบัติตามบทเฉพาะกาล โดยให้คณะกรรมการเฉพาะกิจดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่ไปจนกว่าการปฏิบัติตามบทเฉพาะกาลนี้ได้ดำเนินการจนเสร็จสิ้นแล้ว (ร่างมาตรา ๑๐๗)

๕๓. กำหนดให้ออกข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายใน ๒ ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎทรวงประกาศทบวงมหาวิทยาลัย ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ ที่ใช้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๐๘)

ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.

ข้อดี

๑. การปรับเปลี่ยนมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ จะทำให้การบริหารจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพ เพราะกระจายอำนาจการบริหาร ให้แก่สถานศึกษา ทำให้การบริหารจัดการมีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพขึ้น

๒. มหาวิทยาลัยจะได้วัฒนธรรมองค์กรที่มีการทำงานตามความรู้ความสามารถ ที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ มีผลิตผลที่มีประสิทธิภาพและสนองต่อความต้องการของสังคม และประเทศชาติ ซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

๓. นักศึกษาจะมีความมั่นใจและพึงพอใจในระบบอุดมศึกษาของประเทศที่รัฐจัดให้ โดยมีมาตรฐานเท่าเทียมกับนานาชาติ

๔. บุคลากรฝ่ายที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยจะมีระบบการทำงานและระบบ การประเมินที่มีประสิทธิภาพและมีความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

๕. มหาวิทยาลัยสามารถพัฒนาระบบบริหารงานด้านต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับลักษณะ งานและธรรมชาติของมหาวิทยาลัยได้เอง ดังนี้

๕.๑ การจัดโครงสร้างองค์กร มหาวิทยาลัยสามารถกำหนดรูปแบบขององค์กรและ หน่วยงานต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย และมีอำนาจจัดตั้งและกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ เหล่านั้น

๕.๒ การบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยสามารถกำหนดและดำเนินการสรรหา บรรจุ แต่งตั้ง ซึ่งทำให้คล่องตัวและสามารถเลือกสรรผู้ที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาปฏิบัติงาน ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดได้

๕.๓ การบริหารงานวิชาการ มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการเปิดหลักสูตร สาขาต่าง ๆ กำหนดเนื้อหาสาระของหลักสูตร วิธีการเรียนการสอน คุณสมบัติของผู้สอน ฯลฯ ที่สอดคล้อง กับนโยบายและมาตรฐานวิชาการของหน่วยงานกลาง เช่น มาตรฐานหลักสูตร ประกันคุณภาพการศึกษา เป็นต้น

๕.๔ การบริหารการเงิน มหาวิทยาลัยสามารถกำหนดระเบียบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่มีความคล่องตัว ยืดหยุ่น เพื่อให้เหมาะสมกับงานมหาวิทยาลัยและวิทยาการที่ปรับเปลี่ยนใหม่

๕.๕ การกำหนดให้รัฐจัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไป ย่อมทำให้มหาวิทยาลัยมีความคล่องตัวในการบริหารงบประมาณให้เหมาะสมกับภารกิจของมหาวิทยาลัย ในแต่ละด้านตามนโยบายและแผนงานของมหาวิทยาลัยได้ดีกว่าการจัดสรรงบประมาณตามวิธีการที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

๖. มหาวิทยาลัยสามารถกำหนดเป้าหมาย ทิศทาง พร้อมทั้งกำหนดวิธีการปฏิบัติ ที่จะทำให้เกิดความคล่องตัว เพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงได้อย่างทันท่วงที

๗. เป็นการลดภาระค่าใช้จ่ายของรัฐบาล

ข้อสังเกต

๑. ค่าเล่าเรียนอาจเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นการตัดโอกาสทางการศึกษาของผู้มีรายได้น้อย
ทางอ้อม

๒. คณะหรือหลักสูตรที่ไม่คุ้มทุนในการเปิดสอน อาจจะต้องปิดตัวลง

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการ ของวงงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณา ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
มีนาคม ๒๕๕๘

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายณัฐ ผาสุข ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย
นางสาวสุภางค์จิตต์ ไตรเพทพิสัย ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นางสาวสุพัตรา วรรณศิริกุล ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๑
นางสาวสกลรัตน์ สร้างสมวงษ์ นิติกรปฏิบัติการ
นางพัชรา พุกเศรษฐี วิทยากรปฏิบัติการ
นางพวงผกา วรศิลป์ เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวอมรรรัตน์ สงเคราะห์ธรรม เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน
นางสาวอลงกรณ์ ต้นเบ็ด เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน
กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๘๘

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสาร ประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สามารถสืบค้น ข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ได้จากเว็บไซต์สภานิติบัญญัติแห่งชาติ www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลด้านกฎหมาย วุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๒ ๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ.....	ก
ส่วนที่ ๑ ความเป็นมาและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๑
ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.	
• บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. เรื่องเสร็จที่ ๓๕๕/๒๕๕๔	- ๑ -
• ความเป็นมาของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ : อดีตถึงปัจจุบัน	- ๑๑ -
• หลักการและกรอบในการจัดทำร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	- ๒๓ -
• ๑๐๘ ปัญหาการออกนอกระบบของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	- ๒๘ -
• สหพันธ์นิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย และกลุ่มแนวร่วมค้ำนมหาลัยนอกระบบ ย้ายที่เรียนที่เห็น ส่งผลกระทบต่อการศึกษาโดยตรง.....	- ๔๒ -
• ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.	- ๔๖ -
ภาคผนวก	
: พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	(๑)
: หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๙๑๓๒ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	(๑๖)
: ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	(๑๗)
: บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ ของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ).....	(๔๕)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมา

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

สาระสำคัญ

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

๑.๒ เหตุผล

โดยที่สมควรปรับปรุงการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม โดยที่มีการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยของรัฐพัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการแต่อยู่ในกำกับของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการที่เป็นอิสระ และมีความคล่องตัว สามารถจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะต้องคำนึงถึงความเป็นอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและมีความเป็นเลิศทางวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ดังนั้น สมควรปรับปรุงการบริหารมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้เป็นไปตามแนวทางดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

๔. วันใช้บังคับกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๕. บทยกเลิกกฎหมาย (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑

(๒) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

๖. บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

“คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

“คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

“คณะกรรมการนโยบายวิชาการ” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายวิชาการมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

“สภาอาจารย์” หมายความว่า สภาอาจารย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

“สภานักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภานักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

“ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการ และลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๗. มาตรารักษาการ (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๘. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๘.๑ กำหนดให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ เป็นมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัตินี้ มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่ใช่วิสัยสาขากิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ เป็นมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัตินี้ และเป็นนิติบุคคล

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่ใช่วิสัยสาขากิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น

๘.๒ หมวด ๑ บททั่วไป

๘.๒.๑ กำหนดให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นสถานศึกษาทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง โดยมีวัตถุประสงค์ตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนด (ร่างมาตรา ๗)

มาตรา ๗ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง มีวัตถุประสงค์ในการสร้าง พัฒนา ประมวล และประยุกต์องค์ความรู้ทั้งหมด ดำเนินการให้มีการเรียนรู้ในองค์ความรู้ จัดการศึกษา เผยแพร่ความรู้ ส่งเสริมและพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัย และให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม รวมถึงการทำนุบำรุง ส่งเสริม และพัฒนาวิชาธรรมศาสตร์ การเมือง การปกครอง การบริหารจัดการ ศาสนา ศิลปกรรม วัฒนธรรม ศิลปะ ภูมิปัญญา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม

มหาวิทยาลัยมีปณิธานมุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำ ร่วมนำสังคมไปในแนวทางที่ถูกต้องดีงามและพึงปรารถนา เสริมสร้างให้เกิดความเป็นธรรม ในสังคม ผลิตภัณฑ์ที่มีความรู้ มีความสามารถในการทำงาน และดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า มีคุณธรรม มีจิตใจเสียสละ ใฝ่รู้ และมีสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ

๘.๒.๒ กำหนดให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องดำเนินการ โดยยึดหลักการต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเป็นสถานศึกษาทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง (ร่างมาตรา ๘)

มาตรา ๘ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยต้องดำเนินการ โดยยึดหลัก ดังต่อไปนี้

- (๑) เสรีภาพทางวิชาการ
- (๒) ความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา
- (๓) ความเป็นเลิศทางวิชาการ มีมาตรฐานและคุณภาพทางวิชาการอันเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ
- (๔) ความมีคุณธรรมและจริยธรรม
- (๕) การนำความรู้สู่สังคม
- (๖) ความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคม และประเทศชาติ
- (๗) ความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
- (๘) การบริหารงานที่มีธรรมาภิบาล
- (๙) การมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยและนักศึกษา

๘.๒.๓ กำหนดให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์สามารถแบ่งส่วนงานออกเป็นสำนักงาน สภามหาวิทยาลัย สำนักงาน คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก และส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักงาน คณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย โดยให้มีหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนด ทั้งนี้ การจัดตั้ง การรวม การเปลี่ยนแปลง การยุบเลิกส่วนงาน การแบ่งส่วนงาน และการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงหน้าที่ของส่วนงาน ต้องทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๙ และร่างมาตรา ๑๐)

มาตรา ๙ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนงาน ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานสภามหาวิทยาลัย
- (๒) สำนักงาน
- (๓) คณะ
- (๔) วิทยาลัย
- (๕) สถาบัน
- (๖) สำนัก

มหาวิทยาลัยอาจให้มีส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักงาน คณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ อีกได้

การจัดตั้ง การรวม การเปลี่ยนแปลง การยุบเลิกส่วนงาน และการแบ่งส่วนงาน ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๑๐ ส่วนงานตามมาตรา ๙ ให้มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานสภามหาวิทยาลัย มีหน้าที่สนับสนุนการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย
- (๒) สำนักงาน มีหน้าที่สนับสนุนการบริหารมหาวิทยาลัย
- (๓) คณะและวิทยาลัย มีหน้าที่จัดการศึกษา ทำการวิจัย นำผลงานวิจัยไปใช้

ประโยชน์ และให้บริการทางวิชาการ

- (๔) สถาบัน มีหน้าที่ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการ หรือจัดการศึกษา
- (๕) สำนัก มีหน้าที่สนับสนุนการบริหารจัดการทางวิชาการ
- (๖) ส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น มีหน้าที่ตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ตามมาตรา ๙ วรรคสาม

การเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงหน้าที่ของส่วนงานตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๘.๒.๔ กำหนดให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์สามารถรับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัย หรือจัดการศึกษาหรือดำเนินการวิจัยร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นในประเทศหรือต่างประเทศหรือขององค์การระหว่างประเทศได้ โดยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษา จากสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นสมทบนั้น ทั้งนี้ การรับเข้าสมทบ การยกเลิกการสมทบ การควบคุมสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น และการจัดการศึกษาหรือการยกเลิกการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น ต้องทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๑๑ และร่างมาตรา ๑๒)

มาตรา ๑๑ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยอาจรับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันสมทบนั้นได้ การรับเข้าสมทบ การยกเลิกการสมทบ และการควบคุมสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๒ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยอาจจัดการศึกษาหรือดำเนินการวิจัยร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นในประเทศหรือต่างประเทศหรือขององค์การระหว่างประเทศได้ โดยในการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันนั้นแก่ผู้สำเร็จการศึกษาได้ การจัดการศึกษาหรือการยกเลิกการจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๒.๕ กำหนดให้กิจการของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ (ร่างมาตรา ๑๓)

มาตรา ๑๓ กิจการของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์

๘.๒.๖ กำหนดอำนาจหน้าที่ในการกระทำการต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ร่างมาตรา ๑๔)

มาตรา ๑๔ มหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่กระทำการต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) ซื้อ ขาย จ้าง รับจ้าง สร้าง จัดหา โอน รับโอน เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ แลกเปลี่ยน และจำหน่าย หรือทำนิติกรรมใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่กิจการของมหาวิทยาลัย ตลอดจนถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง หรือมีทรัพย์สินต่าง ๆ ในทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย หรือมีสิทธิในหรือหาประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา และจำหน่ายทรัพย์สินทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุดหนุนหรืออุทิศให้

การจำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนอสังหาริมทรัพย์ของมหาวิทยาลัย ให้กระทำได้เฉพาะอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาตามมาตรา ๑๗

(๒) รับค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการในการให้บริการภายในอำนาจหน้าที่ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งทำความตกลงหรือกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการนั้น

(๓) ร่วมมือกับหน่วยงานอื่นทั้งของรัฐหรือของเอกชน หรือกับองค์การหรือหน่วยงานต่างประเทศหรือระหว่างประเทศ ในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗

(๔) กู้ยืมเงินและให้กู้ยืมเงินโดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน การถือหุ้น การเข้าเป็นหุ้นส่วน การลงทุนและการร่วมลงทุน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แก่กิจการของมหาวิทยาลัย การกู้ยืมเงิน การให้กู้ยืมเงิน การถือหุ้น การเข้าเป็นหุ้นส่วน การลงทุนหรือการร่วมลงทุน ถ้าเป็นจำนวนเงินเกินวงเงินที่รัฐมนตรีกำหนดต้องได้รับความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีก่อน

(๕) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

(๖) กำหนดค่าตอบแทนหรือค่าตอบแทนพิเศษ รวมทั้งสวัสดิการ สิทธิประโยชน์ และประโยชน์อย่างอื่นให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๗) จัดให้มีการพัฒนาทางวิชาการและการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการนำผลงานทางวิชาการ ผลการวิจัย และทรัพย์สินทางปัญญาออกเผยแพร่และไปใช้ให้เป็นประโยชน์

(๘) จัดให้มีกองทุนนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ กองทุนเพื่อการจัดการศึกษาในสาขาวิชาที่ไม่สามารถพึ่งพาตนเองในทางการเงินได้ กองทุนเพื่อกิจการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งจัดให้มีทุนเพื่อการศึกษาและทุนเพื่อการวิจัย

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

(๙) ปกครอง ดูแล บำรุงรักษา จัดการ ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยและที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ

(๑๐) จัดตั้งหรือร่วมกับบุคคลอื่นในการจัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคล รวมตลอดถึงลงทุนหรือร่วมลงทุนกับบุคคลหรือนิติบุคคลใด เพื่อดำเนินกิจการที่เกี่ยวกับหรือต่อเนื่องกับกิจการของมหาวิทยาลัย หรือนำผลการค้นคว้าวิจัยไปเผยแพร่หรือหาประโยชน์เพื่อเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัย หลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินงานตาม (๑) (๔) (๕) (๘) และ (๑๐) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๒.๗ กำหนดเกี่ยวกับแหล่งรายได้ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยกำหนดให้รัฐบาลจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเป็นรายปีให้แก่มหาวิทยาลัยในจำนวนที่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่ถือเป็นรายได้ที่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือกฎหมายอื่น (ร่างมาตรา ๑๕)

มาตรา ๑๕ รายได้ของมหาวิทยาลัย มีดังต่อไปนี้

(๑) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี

(๒) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย

(๓) เงินกองทุนที่รัฐบาลหรือมหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้น และรายได้หรือผลประโยชน์จากกองทุนดังกล่าว

(๔) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ ค่าบริการต่าง ๆ และเงินหรือทรัพย์สินอื่นที่มหาวิทยาลัยเรียกเก็บตามอำนาจหน้าที่ หรือที่ได้จากสัญญาต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๕) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการลงทุนหรือการร่วมลงทุนและจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๖) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการใช้ที่ราชพัสดุหรือจัดหาประโยชน์ในที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล ใช้ หรือจัดหาประโยชน์ รวมถึงที่ดินที่เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย

(๗) รายได้หรือผลประโยชน์อื่น

เงินอุดหนุนทั่วไปตาม (๑) นั้น รัฐบาลพึงจัดสรรให้แก่มหาวิทยาลัยโดยตรงเป็นจำนวนที่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย และในการพัฒนาการอุดมศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัย เพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพของการศึกษาให้เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำระดับนานาชาติได้

ในกรณีที่รัฐบาลได้ปรับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ค่าตอบแทน หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดให้แก่ข้าราชการ ให้รัฐบาลจัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่มหาวิทยาลัยในสัดส่วนเดียวกันเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายดังกล่าวให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัยด้วย

รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือกฎหมายอื่น

ในกรณีที่รายได้ตามวรรคหนึ่งมีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของมหาวิทยาลัยและค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม และมหาวิทยาลัยไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ รัฐบาลพึงจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่มหาวิทยาลัยตามความจำเป็นของมหาวิทยาลัย

๘.๒.๘ กำหนดให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องส่งเสริมและสนับสนุนผู้ซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าศึกษาและนักศึกษาซึ่งขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริงให้มีโอกาสเรียนจนสำเร็จปริญญาตรี ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาว่าผู้ใดขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๖)

มาตรา ๑๖ มหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมและสนับสนุนผู้ซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าศึกษา ในมหาวิทยาลัยและนักศึกษาซึ่งขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริงให้มีโอกาสเรียนจนสำเร็จปริญญาตรี หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาว่าผู้ใดขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๒.๙ กำหนดให้อสังหาริมทรัพย์ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้มาโดยมีผู้อุทิศให้ หรือได้มาโดยการซื้อด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย หรือได้มาด้วยวิธีอื่น ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย และไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ (ร่างมาตรา ๑๗)

มาตรา ๑๗ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่มหาวิทยาลัยได้มาโดยมีผู้อุทิศให้ หรือได้มาโดยการซื้อด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย หรือได้มาด้วยวิธีอื่น ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย

๘.๒.๑๐ กำหนดให้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่ใช้เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีและการบังคับทางปกครอง และกำหนดห้ามมิให้บุคคลใดยกอายุความหรือระยะเวลาในการครอบครองขึ้นต่อสู้กับมหาวิทยาลัยในเรื่องทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๘)

มาตรา ๑๘ ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยที่ใช้เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี และการบังคับทางปกครอง

บุคคลใดจะยกอายุความหรือระยะเวลาในการครอบครองขึ้นต่อสู้กับมหาวิทยาลัยในเรื่องทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยมิได้

๘.๒.๑๑ กำหนดให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องจัดการรายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนด ทั้งนี้ เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัยต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศให้กำหนดไว้ เว้นแต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าว ต้องได้รับความยินยอมจากผู้อุทิศให้หรือทายาท หรือได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยในกรณีที่ไม่มีทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏ (ร่างมาตรา ๑๙)

มาตรา ๑๙ บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยจะต้องจัดการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗

เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัยต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศให้กำหนดไว้ แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าว ต้องได้รับความยินยอมจากผู้อุทิศให้หรือทายาท หากไม่มีทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏต้องได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย

๘.๓ หมวด ๒ การดำเนินการ

๘.๓.๑ กำหนดให้มีสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และองค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ การเลือกอุปนายกสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และการทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทั้งนี้ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรรมการสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ผู้ทรงคุณวุฒิ และบุคคลเพื่อเสนอแต่งตั้งเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๐)

มาตรา ๒๐ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

- (๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง
- (๒) อธิการบดี นายกสภาคธรรมศาสตร์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ประธานสภาอาจารย์ และประธานสภาพนักงานมหาวิทยาลัย
- (๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนหนึ่งคนจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี
- (๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนไม่เกินสองคนจากผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีและหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และวิทยาลัย
- (๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนหนึ่งคนจากผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสถาบัน และสำนัก
- (๖) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนไม่เกินสองคนจากคณาจารย์ประจำ ผู้ซึ่งทำการสอนในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และมีใช้ผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๒) (๓) (๔) และ (๕)
- (๗) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนไม่เกินหนึ่งคนจากพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการ ผู้ซึ่งปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี และมีใช้ผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๒) (๓) (๔) และ (๕)
- (๘) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบห้าคน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกโดยคำแนะนำของนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗)

ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย และให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัยเมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย และในกรณีที่อุปนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอุปนายกสภามหาวิทยาลัย ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัย

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ให้เลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหนึ่งคนจากบัญชีรายชื่อที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งบุคคลเพื่อเสนอแต่งตั้งเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๓) และ (๕) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งบุคคลเพื่อเสนอแต่งตั้งเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๔) (๖) และ (๗) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ กรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๖) และ (๗) มีได้ส่วนงานละไม่เกินหนึ่งคน

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย

๘.๓.๒ กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของนายกสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และกรรมการสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ร่างมาตรา ๒๑)

มาตรา ๒๑ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๒๐ (๘) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้

กรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๒๐ (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี และอาจดำรงตำแหน่งอีกได้

๘.๓.๓ กำหนดเกี่ยวกับการพ้นจากตำแหน่งของนายกสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และกรรมการสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระวาระของผู้ดำรงตำแหน่งแทนนายกสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ และการปฏิบัติหน้าที่ของนายกสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระในกรณีที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทน (ร่างมาตรา ๒๒)

มาตรา ๒๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๑ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๒๐ จะพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยในประเภทนั้น

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๖) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอน

(๗) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

ในกรณีที่ตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยว่างลง ไม่ว่าจะด้วยเหตุใด และยังมีได้มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระและได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรือได้มีการดำเนินการให้ผู้ใดดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่งตามวาระแต่ยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นมาใหม่ ให้นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปพลางก่อนจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือได้มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นมาใหม่แล้ว

๘.๓.๔ กำหนดอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในการควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๓)

มาตรา ๒๓ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

- (๑) กำหนดเป้าหมาย วางนโยบาย และแนวทางในการพัฒนาของมหาวิทยาลัย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย
- (๒) ออกข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของมหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย และอาจมอบหมายให้ส่วนงานใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้ออกข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศสำหรับส่วนงานนั้นเป็นเรื่อง ๆ ไปก็ได้
- (๓) ออกข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย
- (๔) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารการเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย
- (๕) อนุมัติการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรคุณวุฒิบัณฑิต ประกาศนียบัตรมหาบัณฑิต ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร ทั้งของมหาวิทยาลัยและที่มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น รวมทั้งอนุมัติการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์
- (๖) อนุมัติการจัดตั้ง การรวม หรือการยุบเลิกส่วนงานของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๘ รวมทั้งการแบ่งหน่วยงานภายในของส่วนงานดังกล่าว

(๗) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และพิจารณา ถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(๘) แต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่น

(๙) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ และหัวหน้าส่วนงาน ที่เรียกชื่ออย่างอื่น

(๑๐) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของอธิการบดีและหัวหน้าส่วนงานต่าง ๆ

(๑๑) อนุมัติการรับเข้าสมทบ การจัดการศึกษาร่วม หรือการยกเลิกการสมทบ การยกเลิกการจัดการศึกษาร่วมของสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น การอนุมัติหลักสูตรการศึกษา และการเปิดสอน รวมทั้งการปรับปรุง การยุบรวม หรือการยกเลิกหลักสูตรการศึกษา

(๑๒) กำหนดนโยบายและวิธีการเกี่ยวกับการจัดหารายได้ การจัดหาแหล่งทุน และทรัพยากรอื่น

(๑๓) อนุมัติการกู้ยืมเงินและให้กู้ยืมเงิน การถือหุ้น การเข้าเป็นหุ้นส่วน และการลงทุนหรือการร่วมลงทุนตามมาตรา ๑๔ (๔) วรรคสอง

(๑๔) อนุมัติการจัดตั้งหรือร่วมกับบุคคลอื่นในการจัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคล หรือยกเลิกนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๔ (๑๐)

(๑๕) อนุมัติการตั้งงบประมาณรายรับและงบประมาณรายจ่ายของมหาวิทยาลัย

(๑๖) รับรองรายงานกิจการประจำปีของมหาวิทยาลัย และเสนอรายงานนั้นต่อ รัฐมนตรีเพื่อทราบ

(๑๗) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย รวมทั้งมอบอำนาจให้คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลดังกล่าวทำการแทนแล้วรายงานให้สภามหาวิทยาลัยทราบ

(๑๘) สร้างเสริมและตรวจสอบการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามหลัก ธรรมาภิบาล

(๑๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใด โดยเฉพาะ

๘.๓.๕ กำหนดเกี่ยวกับการประชุมและวิธีดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๔)

มาตรา ๒๔ การประชุมและวิธีดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๓.๖ กำหนดให้มีสภาธรรมศาสตร์สัมพันธ์ องค์กรประกอบและหน้าที่ของสภาธรรมศาสตร์สัมพันธ์ โดยการกำหนดจำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของสมาชิกสภาธรรมศาสตร์สัมพันธ์ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของสภาธรรมศาสตร์สัมพันธ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๕)

มาตรา ๒๕ ให้มีสภาธรรมศาสตร์สัมพันธ์ ประกอบด้วย ผู้แทนจากสมาคมศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัย ผู้แทนสมาคมวิชาชีพในสาขาวิชาที่มีการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย และผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายนอกผู้ทำคุณประโยชน์ให้แก่มหาวิทยาลัยหรือสังคม

สภาธรรมศาสตร์สัมพันธ์มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อสภามหาวิทยาลัยและอธิการบดี เกี่ยวกับการดำเนินงานที่เป็นประโยชน์ต่อความเจริญก้าวหน้าของมหาวิทยาลัยและสังคมโดยรวม

(๒) สนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย โดยระดมความคิดเห็น และทรัพยากรในด้านต่าง ๆ จากประชาคมธรรมศาสตร์ ศิษย์เก่า และสาธารณชนทั่วไป

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของสมาชิกสภาธรรมศาสตร์สัมพันธ์ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของสภาธรรมศาสตร์สัมพันธ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๓.๗ กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ องค์กรประกอบของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ร่างมาตรา ๒๖)

มาตรา ๒๖ ให้มีคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย อธิการบดี เป็นประธาน รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าส่วนงานที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก ประธานสภาอาจารย์ และประธานสภาพนักงานมหาวิทยาลัย เป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดีคนหนึ่ง เป็นเลขานุการโดยคำแนะนำของอธิการบดี

**๘.๓.๘ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
(ร่างมาตรา ๒๗)**

มาตรา ๒๗ คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการเสนอแผนพัฒนามหาวิทยาลัย พิจารณากลับกรองข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของมหาวิทยาลัย พิจารณาเกี่ยวกับการจัดตั้ง การรวม การเปลี่ยนแปลง การยุบเลิกส่วนงาน และการแบ่งหน่วยงานภายในส่วนงาน ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ให้คำปรึกษาและข้อแนะนำแก่อธิการบดี ทั้งนี้ ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๓.๙ กำหนดเกี่ยวกับการประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๘)

มาตรา ๒๘ การประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๓.๑๐ กำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ องค์ประกอบและหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ โดยกำหนดเรื่องจำนวน หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานและกรรมการ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๙)

มาตรา ๒๙ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ประกอบด้วยประธานและกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ทำหน้าที่พิจารณาการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการเพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัย

จำนวน หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานและกรรมการ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๓.๑๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบายวิชาการมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ องค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายวิชาการ โดยกำหนดเรื่องจำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ของประธานและกรรมการ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการนโยบาย วิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๓๐)

มาตรา ๓๐ ให้มีคณะกรรมการนโยบายวิชาการ ประกอบด้วย ประธานและ กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง

คณะกรรมการนโยบายวิชาการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะเป้าหมาย นโยบาย แนวทางในการพัฒนาและแผนพัฒนาวิชาการของ มหาวิทยาลัยต่ออธิการบดี

(๒) เสนอแนะต่อสภามหาวิทยาลัยในการอนุมัติหลักสูตรการศึกษาและการเปิดสอน รวมทั้งการปรับปรุง การยุบรวม และการยกเลิกหลักสูตรการศึกษา

(๓) เสนอแนะต่อสภามหาวิทยาลัยในการอนุมัติการรับเข้าสมทบ การจัดการศึกษาร่วม หรือการยกเลิกการสมทบ การยกเลิกการจัดการศึกษาร่วมของสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่น

(๔) ดำเนินการเกี่ยวกับวิชาการของมหาวิทยาลัยตามที่สภามหาวิทยาลัยหรือ อธิการบดีมอบหมาย

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจาก ตำแหน่งของประธานและกรรมการ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการ นโยบายวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๓.๑๒ กำหนดให้มีสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ องค์ประกอบของสภาอาจารย์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยกำหนดเรื่องจำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการเลือก วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานและกรรมการ ตลอดจน การประชุมและวิธีดำเนินงานของสภาอาจารย์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๓๑)

มาตรา ๓๑ ให้มีสภาอาจารย์ ประกอบด้วย ประธานและกรรมการซึ่งเลือกจาก คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการเลือก วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจาก ตำแหน่งของประธานและกรรมการ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของสภาอาจารย์ ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๓.๑๓ กำหนดอำนาจหน้าที่ของสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ร่างมาตรา ๓๒)

มาตรา ๓๒ สภาอาจารย์มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่สภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีในการบริหาร
กิจการทั้งปวงของมหาวิทยาลัย
- (๒) ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างมหาวิทยาลัยกับคณาจารย์ประจำ และ
ระหว่างคณาจารย์ประจำด้วยกัน
- (๓) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีมอบหมาย

๘.๓.๑๔ กำหนดให้มีสภาพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการมหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ องค์ประกอบของสภาพนักงานมหาวิทยาลัย โดยกำหนดเรื่องจำนวน คุณสมบัติ
หลักเกณฑ์ วิธีการเลือก วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานและ
กรรมการ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของสภาพนักงานมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตาม
ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๓๓)

มาตรา ๓๓ ให้มีสภาพนักงานมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย ประธานและกรรมการ
ซึ่งเลือกจากพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการ
จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการเลือก วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจาก
ตำแหน่งของประธานและกรรมการ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของสภาพนักงาน
มหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๓.๑๕ กำหนดอำนาจหน้าที่ของสภาพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ร่างมาตรา ๓๔)

มาตรา ๓๔ สภาพนักงานมหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่สภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีในการบริหาร
กิจการทั้งปวงของมหาวิทยาลัย
- (๒) ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างมหาวิทยาลัยกับพนักงานมหาวิทยาลัย
สายสนับสนุนวิชาการ และระหว่างพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการด้วยกัน
- (๓) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีมอบหมาย

๘.๓.๑๖ กำหนดให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด และรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยอาจให้มีรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมาย (ร่างมาตรา ๓๕)

มาตรา ๓๕ ให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด และรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี ตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้

๘.๓.๑๗ กำหนดเกี่ยวกับการแต่งตั้งอธิการบดี วาระการดำรงตำแหน่งของอธิการบดี การพ้นจากตำแหน่งของอธิการบดี นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ การแต่งตั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี ตลอดจนกำหนดเกี่ยวกับการพ้นจากตำแหน่งของรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี (ร่างมาตรา ๓๖)

มาตรา ๓๖ อธิการบดีนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๗ โดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย และให้มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๗

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๖) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอนด้วยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หย่อนความสามารถ หรือมีการกระทำใดอันขัดต่อปณิธานของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗ วรรคสอง

(๗) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง โดยคำแนะนำของอธิการบดี

ให้อธิการบดีแต่งตั้งผู้ช่วยอธิการบดีจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๘ วรรคสอง และให้มีอำนาจถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดีด้วย

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย และให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับกับรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีด้วย โดยอนุโลม

๘.๓.๑๘ กำหนดคุณสมบัติของอธิการบดี (ร่างมาตรา ๓๗)

มาตรา ๓๗ อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนในมหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

(๒) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนในมหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี

๘.๓.๑๙ กำหนดคุณสมบัติของรองอธิการบดี (ร่างมาตรา ๓๘)

มาตรา ๓๘ รองอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับอธิการบดี

(๒) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และมีประสบการณ์ทางการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๓) เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการซึ่งสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และเคยปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี

(๔) คุณสมบัติอื่นตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยอธิการบดีต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

๘.๓.๒๐ กำหนดให้อธิการบดีเป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในกิจการ
ทั้งปวง และกำหนดอำนาจหน้าที่ของอธิการบดี (ร่างมาตรา ๓๙)

มาตรา ๓๙ อธิการบดีเป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัยในกิจการทั้งปวง และโดยเฉพาะ
ให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และ
ประกาศของมหาวิทยาลัย รวมทั้งวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย ในการนี้ ให้มีอำนาจ
ออกระเบียบ คำสั่ง และประกาศได้

(๒) บริหารบุคลากร การเงิน การคลัง การพัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินอื่นของ
มหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของมหาวิทยาลัย

(๓) จัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัย และดูแลให้มีการปฏิบัติตามนโยบายและแผนงาน
รวมทั้งติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๔) จัดหารายได้และทรัพยากรอื่นจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการดำเนินการกิจ
ให้บรรลุวัตถุประสงค์และปณิธานของมหาวิทยาลัย และจัดทำงบประมาณรายรับและงบประมาณรายจ่าย
เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๕) แต่งตั้งและถอดถอนรองคณบดีและอาจารย์พิเศษโดยคำแนะนำของคณบดี

(๖) แต่งตั้งและถอดถอนหัวหน้าภาควิชา หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ
เทียบเท่าภาควิชา รองผู้อำนวยการ และรองหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า
สถาบันหรือสำนัก

(๗) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ
สถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น

(๘) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยต่อสภา
มหาวิทยาลัย

(๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของมหาวิทยาลัย
หรือตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

๘.๒.๒๑ กำหนดให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทนในกรณีที่อธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ และถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีซึ่งอธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน หรือให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาการแทนในกรณีที่อธิการบดีมิได้มอบหมายให้รองอธิการบดีผู้ใดเป็นผู้รักษาการแทน ทั้งนี้ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี หรือไม่มีผู้รักษาการแทนอธิการบดี หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติที่จะเป็นอธิการบดีตามมาตรา ๓๗ เป็นผู้รักษาการแทน (ร่างมาตรา ๔๐)

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่อธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีซึ่งอธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมายให้รองอธิการบดีผู้ใดรักษาการแทน ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี หรือไม่มีผู้รักษาการแทนอธิการบดี ตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๗ เป็นผู้รักษาการแทน

ให้ผู้รักษาการแทนมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

๘.๒.๒๒ กำหนดให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะและวิทยาลัย โดยอาจให้มีรองคณบดีตามจำนวนที่คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมายได้ ทั้งนี้ วาระการดำรงตำแหน่งของคณบดี การแต่งตั้งคณบดีและรองคณบดี การพ้นจากตำแหน่งของรองคณบดี และการรักษาการแทนคณบดี ให้เป็นไปตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนด (ร่างมาตรา ๔๑)

มาตรา ๔๑ ในคณะและวิทยาลัย ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะและวิทยาลัย และจะให้รองคณบดีตามจำนวนที่คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมายก็ได้

คณบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

คณบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๒

รองคณบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดีจากผู้มีคุณสมบัติ

ตามมาตรา ๔๓

เมื่อคณบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองคณบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย
 การรักษาการแทนคณบดีให้นำมาตรา ๔๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ ในกรณี
 สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้รักษาการแทน ต้องแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๒

๘.๒.๒๓ กำหนดคุณสมบัติของคณบดี (ร่างมาตรา ๔๒)

มาตรา ๔๒ คณบดีต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่า
 จากมหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนในมหาวิทยาลัย
 หรือสถานศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

๘.๒.๒๔ กำหนดคุณสมบัติของรองคณบดี (ร่างมาตรา ๔๓)

มาตรา ๔๓ รองคณบดีต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้
 (๑) มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับคณบดี
 (๒) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือ
 สถานศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และมีประสบการณ์การทำงานมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

๘.๒.๒๕ กำหนดให้มีคณะกรรมการประจำคณะหรือวิทยาลัย ซึ่งประกอบด้วย คณบดี
 เป็นประธาน และกรรมการ โดยกำหนดมีองค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการ
 ได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนการประชุม
 และวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการประจำคณะหรือวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ
 มหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๔)

มาตรา ๔๔ ในคณะและวิทยาลัย ให้มีคณะกรรมการประจำคณะหรือวิทยาลัย
 ประกอบด้วย คณบดีเป็นประธาน และกรรมการ
 องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง
 และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการ
 ประจำคณะหรือวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๒.๒๖ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการประจำคณะหรือวิทยาลัย
(ร่างมาตรา ๔๕)

มาตรา ๔๕ คณะกรรมการประจำคณะหรือวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) วางนโยบายและแผนงานของคณะหรือวิทยาลัยให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย
- (๒) วางระเบียบและออกประกาศทางการศึกษาของคณะหรือวิทยาลัย ทั้งนี้ โดยไม่ขัดต่อข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของมหาวิทยาลัย รวมทั้งวางระเบียบและออกประกาศอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย
- (๓) พิจารณาลักษณะและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรสำหรับคณะหรือวิทยาลัย เสนอคณะกรรมการนโยบายวิชาการ เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๔) วางหลักเกณฑ์และกำกับดูแลการวัดผล ประเมินผล และควบคุมมาตรฐานการศึกษาของคณะหรือวิทยาลัย
- (๕) ให้คำปรึกษาและเสนอความเห็นต่อคณบดี
- (๖) พิจารณางบประมาณของคณะและวิทยาลัยเพื่อเสนออธิการบดี
- (๗) เสนอแนะเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์พิเศษ และการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์เกียรติคุณต่อคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๘) กำกับดูแลการบริหาร การเงิน การคลัง การพัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินของคณะหรือวิทยาลัย ให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของมหาวิทยาลัย
- (๙) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการประจำคณะหรือวิทยาลัย
- (๑๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีมอบหมาย

๘.๒.๒๗ กำหนดให้หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของภาควิชา หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า โดยกำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๖)

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่มีการแบ่งภาควิชาหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า ให้มีหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของภาควิชา หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๒.๒๘ กำหนดให้มีผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของสถาบัน สำนัก หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า และอาจให้มีรองผู้อำนวยการหรือรองหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามจำนวนที่คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นมอบหมาย โดยกำหนดให้คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งของผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น และรองผู้อำนวยการหรือรองหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๗)

มาตรา ๔๗ ในสถาบัน สำนัก และส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า ให้มีผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของสถาบัน สำนัก หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า และจะให้รองผู้อำนวยการหรือรองหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามจำนวนที่คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นมอบหมายก็ได้

คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น และรองผู้อำนวยการหรือรองหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

เมื่อผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นพ้นจากตำแหน่ง ให้รองผู้อำนวยการหรือรองหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นพ้นจากตำแหน่งด้วย

การดำเนินงานของสถาบัน สำนัก และส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

การรักษาการแทนผู้อำนวยการและหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้นำมาตรา ๔๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๘.๒.๒๙ กำหนดให้มีคณะกรรมการประจำสถาบัน สำนัก หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า โดยกำหนดให้องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ อำนาจหน้าที่ ตลอดจนการประชุม และวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการประจำสถาบัน สำนัก หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๘)

มาตรา ๔๘ ในสถาบัน สำนัก และส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า ให้มีคณะกรรมการประจำสถาบัน สำนัก หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น แล้วแต่กรณี เป็นประธาน และกรรมการ

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ อำนาจหน้าที่ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของ คณะกรรมการประจำสถาบัน สำนัก หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๒.๓๐ กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก และหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ต้องสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เต็มเวลา โดยจะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกิน ๑ ตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้ ทั้งนี้ หากดำรงตำแหน่งใดแล้ว ให้รักษาการแทนตำแหน่งอื่นได้อีกเพียง ๑ ตำแหน่ง แต่ต้องไม่เกิน ๑๘๐ วัน (ร่างมาตรา ๔๙)

มาตรา ๔๙ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก และหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ต้องสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เต็มเวลา และจะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งอยู่หนึ่งตำแหน่งแล้ว ให้รักษาการแทนตำแหน่งอื่น ได้อีกเพียงหนึ่งตำแหน่ง แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

๘.๒.๓๑ กำหนดให้การได้มาซึ่งอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕๐)

มาตรา ๕๐ การได้มาซึ่งอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๒.๓๒ กำหนดให้ผู้ว่าการเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของสำนักงาน สภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และสำนักงาน โดยกำหนดให้คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าการ ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕๑)

มาตรา ๕๑ ในสำนักงานสภามหาวิทยาลัยและสำนักงาน ให้มีผู้ว่าการ เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของสำนักงานสภามหาวิทยาลัยและสำนักงาน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๒.๓๓ กำหนดให้อธิการบดีสามารถมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงาน ปฏิบัติหน้าที่แทนอธิการบดีเฉพาะในส่วนงานนั้นได้ โดยอาจ มอบอำนาจต่อให้รองคณบดี รองผู้อำนวยการ หรือรองหัวหน้าส่วนงานนั้น ปฏิบัติหน้าที่ที่รับมอบ อำนาจมานั้น แทนได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากอธิการบดี (ร่างมาตรา ๕๒)

มาตรา ๕๒ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของสำนักงาน คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า อธิการบดีจะมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่ง คณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานดังกล่าว ปฏิบัติหน้าที่แทนอธิการบดีเฉพาะในส่วนงานนั้นก็ได้ คณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานซึ่งได้รับมอบอำนาจจากอธิการบดี อาจมอบอำนาจต่อให้รองคณบดี รองผู้อำนวยการ หรือรองหัวหน้าส่วนงานนั้นปฏิบัติหน้าที่ที่รับมอบ อำนาจมานั้นแทนได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากอธิการบดี และให้ผู้รับมอบอำนาจหรือผู้รับมอบ อำนาจต่อมีอำนาจหน้าที่ตามที่อธิการบดีกำหนด

๘.๒.๓๔ กำหนดให้นอกจากที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ การรักษาการแทน การมอบอำนาจให้ปฏิบัติการแทน และการมอบอำนาจช่วงให้ปฏิบัติการแทนของผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ในกรณีที่มีกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง หรือกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการ อนุกรรมการ หรือมีอำนาจหน้าที่อย่างใด ให้ผู้รักษาการแทนหรือผู้ปฏิบัติการแทนมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ในระหว่างที่รักษาการแทนหรือปฏิบัติการแทนด้วย เว้นแต่ผู้มอบอำนาจจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในคำสั่งมอบอำนาจ (ร่างมาตรา ๕๓)

มาตรา ๕๓ นอกจากที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ การรักษาการแทน การมอบอำนาจให้ปฏิบัติการแทน ตลอดจนการมอบอำนาจช่วงให้ปฏิบัติการแทนของผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ในกรณีที่มีกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง หรือกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการ อนุกรรมการ หรือมีอำนาจหน้าที่อย่างใด ให้ผู้รักษาการแทนหรือผู้ปฏิบัติการแทนทำหน้าที่กรรมการ อนุกรรมการ หรือมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในระหว่างที่รักษาการแทนหรือปฏิบัติการแทนด้วย แล้วแต่กรณี เว้นแต่ผู้มอบอำนาจจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในคำสั่งมอบอำนาจ

๘.๓ หมวด ๓ การประกันคุณภาพและการประเมิน

๘.๓.๑ กำหนดให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยกำหนดเรื่องระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕๔)

มาตรา ๕๔ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาดามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๓.๒ กำหนดให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องจัดให้มีการประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย โดยผู้ประเมินซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมิใช่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย เมื่อครบกำหนด ๔ ปีนับแต่วันจัดตั้งส่วนงาน เพื่อให้ผู้ประเมินรายงานต่อสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป ทั้งนี้ จะต้องจัดให้มีการประเมินส่วนงานทุก ๔ ปี และการประเมินส่วนงานอย่างน้อยจะต้องใช้หลักการและนโยบายที่สภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กำหนดเป็นเกณฑ์ในการประเมิน โดยอาจหาข้อมูลจากผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย นักศึกษา ศิษย์เก่า บุคคลซึ่งเป็นนายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาของศิษย์เก่าและบุคคลอื่นซึ่งเกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕๕)

มาตรา ๕๕ เมื่อครบสี่ปีนับแต่วันจัดตั้งส่วนงานของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๘ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินส่วนงานดังกล่าว โดยผู้ประเมินซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมิใช่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย แล้วรายงานสภามหาวิทยาลัยและประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และให้มีการประเมินดังกล่าวทุกสี่ปี

การประเมินส่วนงานตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยให้ใช้หลักการตามมาตรา ๘ และนโยบายที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามมาตรา ๒๓ (๑) เป็นเกณฑ์ในการประเมิน โดยอาจหาข้อมูลจากผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย นักศึกษา ศิษย์เก่า บุคคลซึ่งเป็นนายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาของศิษย์เก่าและบุคคลอื่นซึ่งเกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย

รายงานตามวรรคหนึ่ง ให้ระบุด้วยว่าส่วนงานดังกล่าวควรปรับปรุงการดำเนินการใดหรือควรมีส่วนงานนั้นหรือหน่วยงานในส่วนงานนั้นต่อไปหรือไม่ด้วย

๘.๓.๓ กำหนดให้คณะกรรมการนโยบายวิชาการมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องจัดให้มีการประเมินหลักสูตรการศึกษา การเรียนการสอน และการวัดผลตามหลักสูตรนั้น ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และระยะเวลาที่สภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กำหนด เพื่อเสนอแนะต่อสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในการอนุมัติหลักสูตรการศึกษาและการเปิดสอน รวมทั้งการปรับปรุง การยุบรวม หรือการยกเลิกหลักสูตรการศึกษา (ร่างมาตรา ๕๖)

มาตรา ๕๖ ให้คณะกรรมการนโยบายวิชาการจัดให้มีการประเมินหลักสูตรการศึกษา การเรียนการสอน และการวัดผลตามหลักสูตรนั้น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อดำเนินการตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๒)

๘.๓.๔ กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องจัดให้มีการประเมินผล การปฏิบัติหน้าที่ของอธิการบดีและหัวหน้าส่วนงานต่าง ๆ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ ระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕๗)

มาตรา ๕๗ ให้สภามหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของ อธิการบดีและหัวหน้าส่วนงานต่าง ๆ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับ ของมหาวิทยาลัย

๘.๓.๕ กำหนดให้อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องจัดให้มีการประเมินผล การปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนด ในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕๘)

มาตรา ๕๘ ให้อธิการบดีจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานใน มหาวิทยาลัย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๔ หมวด ๔ การบัญชีและการตรวจสอบ

๘.๔.๑ กำหนดให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องวางและรักษาไว้ซึ่งระบบบัญชี อันถูกต้องแยกตามส่วนงานของมหาวิทยาลัย มีสมุดบัญชีลงรายการ และมีการตรวจสอบ ภายในเป็นประจำ ทั้งนี้ การบันทึกรายการในสมุดบัญชี ให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชี ที่รับรองทั่วไป (ร่างมาตรา ๕๙)

มาตรา ๕๙ ให้มหาวิทยาลัยวางและรักษาไว้ซึ่งระบบบัญชีอันถูกต้อง แยกตามส่วนงาน ของมหาวิทยาลัย มีสมุดบัญชีลงรายการแยกตามประเภทของสินทรัพย์ หนี้สิน ทุน รายได้ และ ค่าใช้จ่ายตามความเป็นจริง พร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการนั้น ๆ และให้มีการตรวจสอบ ภายในเป็นประจำ

การบันทึกรายการในสมุดบัญชีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชี ที่รับรองทั่วไป

๘.๔.๒ กำหนดให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องจัดให้มีระบบการตรวจสอบภายใน เพื่อตรวจสอบการดำเนินการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย โดยให้มีคณะกรรมการตรวจสอบ ซึ่งแต่งตั้งโดยสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และให้รายงานผลการตรวจสอบต่อนายกสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป โดยกำหนดเรื่ององค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ของกรรมการ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการตรวจสอบ ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๖๐)

มาตรา ๖๐ มหาวิทยาลัยต้องจัดให้มีระบบการตรวจสอบภายในเพื่อตรวจสอบ การดำเนินการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย และรายงานผลการตรวจสอบต่อนายกสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

การตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการตรวจสอบซึ่งแต่งตั้งโดย สภามหาวิทยาลัย

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและ การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการตรวจสอบ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๔.๓ กำหนดให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องจัดทำรายงานการเงินส่งผู้สอบบัญชี ของมหาวิทยาลัยภายใน ๙๐ วันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี โดยกำหนดให้วันเริ่มและวันสิ้นปีบัญชีของ มหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๖๑)

มาตรา ๖๑ ให้มหาวิทยาลัยจัดทำรายงานการเงินส่งผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัย ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

วันเริ่มและวันสิ้นปีบัญชีของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

๘.๔.๔ กำหนดให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกซึ่งสภามหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์แต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี ของมหาวิทยาลัย และให้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของมหาวิทยาลัย ทุกรอบปีบัญชี (ร่างมาตรา ๖๒)

มาตรา ๖๒ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกซึ่งสภามหาวิทยาลัย แต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัย และให้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของมหาวิทยาลัยทุกรอบปีบัญชี

๘.๔.๕ กำหนดให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยมีอำนาจสอบถามอธิการบดีและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย และเรียกให้ส่งสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ เพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น (ร่างมาตรา ๖๓)

มาตรา ๖๓ ให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัย เพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามอธิการบดีและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย และเรียกให้ส่งสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัย เป็นการเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

๘.๔.๖ กำหนดให้ผู้สอบบัญชีต้องทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ภายใน ๑๕๐ วันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี เพื่อให้สภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เสนอต่อรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๖๔)

มาตรา ๖๔ ให้ผู้สอบบัญชีทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี เพื่อสภามหาวิทยาลัยเสนอต่อรัฐมนตรี

๘.๔.๗ กำหนดให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จัดทำรายงานประจำปีแสดงผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในปีที่ล่วงมา เสนอต่อสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย โดยให้มหาวิทยาลัยเผยแพร่รายงานประจำปีของปีที่สิ้นไป แสดงรายงานการเงินที่ผู้สอบบัญชีรับรองแล้ว พร้อมทั้งแสดงผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในปีที่ล่วงมาและแผนงานที่จะจัดทำในปีต่อไป (ร่างมาตรา ๖๕)

มาตรา ๖๕ ให้มหาวิทยาลัยจัดทำรายงานประจำปีแสดงผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในปีที่ล่วงมา เสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย

ให้มหาวิทยาลัยเผยแพร่รายงานประจำปีของปีที่สิ้นไปนั้น แสดงรายงานการเงินที่ผู้สอบบัญชีรับรองแล้ว พร้อมทั้งแสดงผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในปีที่ล่วงมาและแผนงานที่จะจัดทำในปีต่อไป

๘.๔.๘ กำหนดให้อธิการบดีเป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ร่างมาตรา ๖๖)

มาตรา ๖๖ ให้อธิการบดีเป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๘.๕ หมวด ๕ การกำกับและดูแล

๘.๕.๑ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจหน้าที่กำกับและดูแลกิจการของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์โดยทั่วไป เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ และสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเป็นการเฉพาะ ทั้งนี้ หากมีปัญหาข้อขัดแย้งในการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัยซึ่งอาจเกิดความเสียหายต่อส่วนรวม ให้รัฐมนตรีเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะรัฐมนตรีต่อไป (ร่างมาตรา ๖๗)

มาตรา ๖๗ รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับและดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ และให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเป็นการเฉพาะ ในกรณีที่มีปัญหาข้อขัดแย้งในการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัยซึ่งอาจเกิดความเสียหายต่อส่วนรวม ให้รัฐมนตรีเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา เมื่อคณะรัฐมนตรีวินิจฉัยเป็นประการใดแล้ว ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะรัฐมนตรี

๘.๕.๒ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้เสนอเรื่องต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องเสนอตามพระราชบัญญัตินี้ ต่อคณะรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๖๘)

มาตรา ๖๘ บรรดาเรื่องที่มหาวิทยาลัยจะต้องเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

๘.๖ หมวด ๖ คณาจารย์

๘.๖.๑ กำหนดให้คณาจารย์ประจำมีหน้าที่ในการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการ และให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา โดยต้องปฏิบัติหน้าที่และดำรงตนตามประมวลจริยธรรมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามที่สภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กำหนด (ร่างมาตรา ๖๙)

มาตรา ๖๙ คณาจารย์ประจำมีหน้าที่ในการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการ และให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

ให้คณาจารย์ปฏิบัติหน้าที่และดำรงตนตามประมวลจริยธรรมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

๘.๖.๒ กำหนดตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ และกำหนดให้สภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์สามารถกำหนดให้มีตำแหน่ง
ทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นอีกได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางวิชาการของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๗๐)

มาตรา ๗๐ คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

ศาสตราจารย์นั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง โดยคำแนะนำของ
สภามหาวิทยาลัย

สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นอีกได้
โดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
ของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๖.๓ กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์สามารถแต่งตั้งศาสตราจารย์ซึ่งมี
ความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษซึ่งพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีคามผิด ให้เป็น
ศาสตราจารย์เกียรติคุณในสาขาที่ศาสตราจารย์ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญได้ ทั้งนี้ คุณสมบัติ
หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์เกียรติคุณให้เป็นไปตามข้อบังคับของ
มหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๗๑)

มาตรา ๗๑ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษ
และพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีคามผิด สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ
ในสาขาที่ศาสตราจารย์ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์เกียรติคุณ
ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๖.๔ กำหนดเกี่ยวกับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นการแต่งตั้งจากผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งอาจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรือรองศาสตราจารย์พิเศษซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษ โดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ ทั้งนี้ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๗๒)

มาตรา ๗๒ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งอาจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรือรองศาสตราจารย์พิเศษซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษ โดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย
คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๖.๕ กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์สามารถแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติเหมาะสม และมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษหรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และให้อธิการบดีโดยคำแนะนำของคณบดี สามารถแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นอาจารย์พิเศษได้ ทั้งนี้ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๗๓)

มาตรา ๗๓ สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษหรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ
อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นอาจารย์พิเศษได้โดยคำแนะนำของคณบดี
คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๖.๖ กำหนดให้บุคคลที่ได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ศาสตราจารย์ หรือศาสตราจารย์พิเศษ หรือได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ มีสิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าว เป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป โดยให้ใช้อักษรย่อตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๗๔)

มาตรา ๗๔ บุคคลใดได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ศาสตราจารย์ หรือศาสตราจารย์พิเศษ หรือได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรือ ตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามมาตรา ๗๐ วรรคสาม ให้มีสิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการ ดังกล่าวเป็นคำนำหน้านาม เพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป

การใช้คำนำหน้านามตามความในวรรคหนึ่งให้ใช้อักษรย่อ ดังต่อไปนี้

(๑) ศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ศ.
(๒) ศาสตราจารย์เกียรติคุณ	ใช้อักษรย่อ ศ. (เกียรติคุณ)
(๓) ศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ศ. (พิเศษ)
(๔) รองศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ รศ.
(๕) รองศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ รศ. (พิเศษ)
(๖) ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ผศ.
(๗) ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ผศ. (พิเศษ)

การใช้คำนำหน้านามและการใช้อักษรย่อกำนำหน้านามสำหรับตำแหน่งทางวิชาการ ที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๗ หมวด ๗ การบริหารงานบุคคล

๘.๗.๑ กำหนดเกี่ยวกับพนักงานมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ให้ประกอบด้วย พนักงาน มหาวิทยาลัยสายวิชาการ และพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการ และให้มหาวิทยาลัย สามารถมีลูกจ้างเพื่อปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยอีกได้ (ร่างมาตรา ๗๕)

มาตรา ๗๕ พนักงานมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

- (๑) พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ ได้แก่ตำแหน่งดังต่อไปนี้
 - (ก) ศาสตราจารย์
 - (ข) รองศาสตราจารย์

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

(ค) ผู้ช่วยศาสตราจารย์

(ง) อาจารย์

(จ) ตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามมาตรา ๗๐ วรรคสาม

(๒) พนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการ ได้แก่ตำแหน่งซึ่งกำหนดไว้ตาม

ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

นอกจากพนักงานมหาวิทยาลัยตามวรรคหนึ่งแล้ว มหาวิทยาลัยอาจให้มีลูกจ้าง เพื่อปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยอีกได้

๘.๗.๒ กำหนดให้นอกจากที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ การบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลอื่น การพัฒนาบุคลากร การบรรจุ การแต่งตั้ง การให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง การออกจากงาน วินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์หรือการร้องทุกข์ของพนักงานมหาวิทยาลัยและลูกจ้าง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๗๖)

มาตรา ๗๖ นอกจากที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ การบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลอื่น การพัฒนาบุคลากร การบรรจุ การแต่งตั้ง การให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง การออกจากงาน วินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์หรือการร้องทุกข์ของพนักงานมหาวิทยาลัยและลูกจ้าง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๗.๓ กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยสามารถกำหนดให้มีตำแหน่งชำนาญการ ชำนาญการพิเศษ เชี่ยวชาญ เชี่ยวชาญพิเศษ หรือตำแหน่งอื่น ซึ่งเป็นตำแหน่งเฉพาะตัวสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการที่มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ มีผลงาน และมีคุณภาพของงานในหน้าที่ที่แสดงถึงการใช้วิชาชีพหรือระดับความสามารถ ทั้งนี้ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์การกำหนดตำแหน่ง และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๗๗)

มาตรา ๗๗ สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตำแหน่งชำนาญการ ชำนาญการพิเศษ เชี่ยวชาญ เชี่ยวชาญพิเศษ หรือตำแหน่งอื่น ซึ่งเป็นตำแหน่งเฉพาะตัวสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการที่มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ มีผลงาน และมีคุณภาพของงานในหน้าที่ที่แสดงถึงการใช้วิชาชีพหรือระดับความสามารถ

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์การกำหนดตำแหน่ง และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอน
ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๗.๔ กำหนดให้พนักงานมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์หรือลูกจ้างซึ่งถูกลงโทษทางวินัย
มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง และในกรณีที่เห็นว่า
ตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา
ให้มีสิทธิร้องทุกข์ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งถึงการกระทำหรือได้รับทราบคำสั่ง ยกเว้น
การสั่งลงโทษหรือตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย (ร่างมาตรา ๗๘)

มาตรา ๗๘ พนักงานมหาวิทยาลัยและลูกจ้างผู้ใดถูกลงโทษทางวินัยให้มีสิทธิ
อุทธรณ์คำสั่งลงโทษภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง

พนักงานมหาวิทยาลัยและลูกจ้างผู้ใดเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือ
มีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ยกเว้นการสั่งลงโทษหรือ
การตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่
ได้รับแจ้งถึงการกระทำหรือได้รับทราบคำสั่ง

๘.๗.๕ กำหนดให้มีคณะกรรมการทำหน้าที่พิจารณาเรื่องอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์
โดยกำหนดเรื่ององค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง
และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ อำนาจหน้าที่ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงาน
ของคณะกรรมการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๗๙)

มาตรา ๗๙ ให้มีคณะกรรมการทำหน้าที่พิจารณาเรื่องอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์
องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง
และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ อำนาจหน้าที่ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของ
คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๘ หมวด ๘ ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

๘.๘.๑ กำหนดให้ปริญญาที่มีสามชั้น คือ ปริญญาเอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิต และปริญญาตรี เรียกว่า บัณฑิต (ร่างมาตรา ๘๐)

มาตรา ๘๐	ปริญญาที่มีสามชั้น คือ		
ปริญญาเอก	เรียกว่า	ดุษฎีบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ด.
ปริญญาโท	เรียกว่า	มหาบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ม.
ปริญญาตรี	เรียกว่า	บัณฑิต	ใช้อักษรย่อ บ.

๘.๘.๒ กำหนดให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และให้หรือร่วมให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรในสาขาวิชาที่มีการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นในประเทศหรือต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ ทั้งนี้ การกำหนดชั้นของปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตร และการใช้อักษรย่อปริญญาสำหรับสาขาวิชาใด ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๘๑)

มาตรา ๘๑ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และให้หรือร่วมให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรในสาขาวิชาที่มีการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นในประเทศหรือต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๘.๘.๒ กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์สามารถกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาเกียรตินิยมได้ โดยหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกียรตินิยม ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๘๒)

มาตรา ๘๒ สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาเกียรตินิยมได้

หลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกียรตินิยม ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๘.๓ กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์สามารถออกข้อบังคับของมหาวิทยาลัยกำหนดให้มีประกาศนียบัตรชั้นต่าง ๆ และอนุปริญญาได้ โดยให้เป็นไปตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนด (ร่างมาตรา ๘๓)

มาตรา ๘๓ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับของมหาวิทยาลัยกำหนดให้มีประกาศนียบัตรชั้นต่าง ๆ และอนุปริญญาได้ ดังต่อไปนี้

- (๑) ประกาศนียบัตรคุณวุฒิบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งภายหลังที่ได้รับปริญญาเอกหรือเทียบเท่าแล้ว
- (๒) ประกาศนียบัตรมหาบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งภายหลังที่ได้รับปริญญาโทหรือเทียบเท่าแล้ว
- (๓) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งภายหลังที่ได้รับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าแล้ว
- (๔) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งก่อนถึงขั้นได้รับปริญญาตรี
- (๕) ประกาศนียบัตรประเภทอื่น ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาหรือวิจัยเฉพาะวิชา

๘.๘.๔ กำหนดให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภามหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิและคุณธรรม มีผลงานเป็นที่ประจักษ์และเป็นประโยชน์ต่อสังคมสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในขณะดำรงตำแหน่งนั้นไม่ได้ ทั้งนี้ ชั้น สาขาของปริญญา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๘๔)

มาตรา ๘๔ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภามหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิและคุณธรรม มีผลงานเป็นที่ประจักษ์และเป็นประโยชน์ต่อสังคมสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำ ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยในขณะดำรงตำแหน่งนั้นไม่ได้

ชั้น สาขาของปริญญา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๘.๕ กำหนดให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์สามารถกำหนดให้มีครุวิทยฐานะและ
 เข็มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรดุษฎีบัณฑิต
 ประกาศนียบัตรมหาบัณฑิต ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร
 และอาจกำหนดให้มีครุประจำตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย
 ผู้บริหาร หรือคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยก็ได้ ทั้งนี้ การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท
 และส่วนประกอบของครุวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ และครุประจำตำแหน่ง ให้ทำเป็น
 ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๘๕)

มาตรา ๘๕ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครุวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะเป็น
 เครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรดุษฎีบัณฑิต ประกาศนียบัตร
 มหาบัณฑิต ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร และอาจกำหนดให้มีครุประจำ
 ตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร หรือคณาจารย์ประจำของ
 มหาวิทยาลัยก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครุวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ
 และครุประจำตำแหน่ง ให้ทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา
 ครุวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ และครุประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใด โดยมี
 เงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๘.๖ กำหนดให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือ
 สัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
 และประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ การใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ดังกล่าวเพื่อการค้า
 หรือมิใช่เพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยหรือกิจการของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับอนุญาต
 เป็นหนังสือจากมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๘๖)

มาตรา ๘๖ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของ
 มหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศใน
 ราชกิจจานุเบกษา

การใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ตามวรรคหนึ่งเพื่อการค้า หรือการใช้
 สิ่งดังกล่าวที่มิใช่เพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยหรือกิจการของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับอนุญาต
 เป็นหนังสือจากมหาวิทยาลัย

๘.๘.๗ กำหนดให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อาจกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย และลูกจ้างของมหาวิทยาลัยได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๘๗)

มาตรา ๘๗ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกาย ของนักศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย และลูกจ้างของมหาวิทยาลัยได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของ มหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๘.๙ หมวด ๙ บทกำหนดโทษ

๘.๙.๑ กำหนดโทษสำหรับผู้ซึ่งใช้ครุยวิthyฐานะ เข้มวิthyฐานะ ครุยประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย และลูกจ้าง ของมหาวิทยาลัย หรือสิ่งใดที่เลียนแบบ โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือผู้ซึ่งแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรคุณวุฒิบัณฑิต ประกาศนียบัตรมหาบัณฑิต ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือมีตำแหน่งใดในมหาวิทยาลัยโดยที่ตนไม่มีสิทธิ และได้กระทำ เพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีวิthyฐานะหรือมีตำแหน่งเช่นนั้น (ร่างมาตรา ๘๘)

มาตรา ๘๘ ผู้ใดใช้ครุยวิthyฐานะ เข้มวิthyฐานะ ครุยประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย หรือสิ่งใดที่เลียนแบบสิ่งดังกล่าว โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรคุณวุฒิบัณฑิต ประกาศนียบัตรมหาบัณฑิต ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือมีตำแหน่งใดในมหาวิทยาลัยโดยที่ตนไม่มีสิทธิ ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่น เชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีวิthyฐานะหรือมีตำแหน่งเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๙.๒ กำหนดโทษสำหรับผู้ซึ่งกระทำการดังต่อไปนี้ (๑) ปลอมหรือทำเลียนแบบ ซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย (๒) ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยปลอม หรือซึ่งทำเลียนแบบ (๓) ใช้หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยที่วัตถุหรือสินค้าใด ๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๘๙)

มาตรา ๘๙ ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับ ไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ปลอมหรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยไม่ว่าจะเป็นสีใดหรือทำด้วยวิธีใด ๆ

(๒) ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยปลอม หรือซึ่งทำเลียนแบบ หรือ

(๓) ใช้หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือ ส่วนงานของมหาวิทยาลัยที่วัตถุหรือสินค้าใด ๆ โดยฝ่าฝืนมาตรา ๘๖ วรรคสอง

ถ้าผู้กระทำความผิดตาม (๑) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (๒) ด้วย ให้ลงโทษตาม (๒) แต่กระหนงเดียว

ความผิดตาม (๓) เป็นความผิดอันยอมความได้

๘.๑๐ บทเฉพาะกาล

๘.๑๐.๑ กำหนดให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ งบประมาณ และรายได้ ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.๒๕๓๑ มาเป็นของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๙๐)

มาตรา ๙๐ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ งบประมาณ และรายได้ของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ มาเป็นของ มหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

๘.๑๐.๒ กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยและสภาอาจารย์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ พ.ศ.๒๕๓๑ ทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และ สภาอาจารย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๙๑)

มาตรา ๙๑ ให้สภามหาวิทยาลัยและสภาอาจารย์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ ทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีสภามหาวิทยาลัยและสภาอาจารย์ ตามพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๘.๑๐.๓ กำหนดให้ส่วนราชการในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.๒๕๓๑ และหน่วยงานที่สภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้อนุมัติและจัดตั้งขึ้นในมหาวิทยาลัย ซึ่งมีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นส่วนงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีข้อบังคับของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ การดำเนินการดังกล่าวจะต้องแล้วเสร็จภายใน ๒ ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๙๒)

มาตรา ๙๒ ให้ส่วนราชการในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ และหน่วยงานที่สภามหาวิทยาลัยได้อนุมัติและจัดตั้งขึ้นในมหาวิทยาลัย ซึ่งมีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นส่วนงานของมหาวิทยาลัยไปพลางก่อน จนกว่าจะได้มีข้อบังคับของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๙ วรรคสาม ทั้งนี้ ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๘.๑๐.๔ กำหนดให้นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ประธานสภาอาจารย์ และกรรมการสภาอาจารย์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่นายกสภามหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ กรรมการสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ประธานสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และกรรมการสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องไม่เกิน ๑ ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๙๓)

มาตรา ๙๓ ให้นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ประธานสภาอาจารย์ และกรรมการสภาอาจารย์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ประธานสภาอาจารย์ และกรรมการสภาอาจารย์ตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีสภามหาวิทยาลัยและสภาอาจารย์ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๘.๑๐.๕ กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ พ.ศ.๒๕๓๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำรงตำแหน่งต่อไป จนกว่าจะครบวาระ แต่ถ้าบุคคลดังกล่าวเป็นข้าราชการของมหาวิทยาลัยจะต้องแสดงเจตนา เปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ เมื่อครบกำหนดระยะเวลา ๓๐ วันแล้ว หากผู้ดำรงตำแหน่ง ดังกล่าวไม่แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งดังกล่าว (ร่างมาตรา ๙๔)

มาตรา ๙๔ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระ แต่ถ้าบุคคลดังกล่าวเป็นข้าราชการของมหาวิทยาลัยต้องแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็น พนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อครบกำหนดเวลาสามสิบวันตามวรรคหนึ่งแล้ว ถ้าผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ไม่แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ให้พ้นจากตำแหน่ง และให้นำความใน วรรคสองของมาตรา ๙๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่า ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีจะพ้นจากตำแหน่ง

๘.๑๐.๖ กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้า ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชาตามพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.๒๕๓๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรง ตำแหน่งดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะครบวาระ (ร่างมาตรา ๙๕)

มาตรา ๙๕ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้า ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชาตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าส่วนงานหรือหน่วยงานดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าจะครบวาระ

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วยของผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งคงดำรงตำแหน่ง ต่อไปจนกว่าผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งจะพ้นจากตำแหน่ง

๘.๑๐.๗ กำหนดให้การนับวาระการดำรงตำแหน่งของอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นับรวมวาระการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.๒๕๓๑ ด้วย (ร่างมาตรา ๙๖)

มาตรา ๙๖ การนับวาระการดำรงตำแหน่งของอธิการบดีตามมาตรา ๓๖ คณบดี ตามมาตรา ๔๑ ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามมาตรา ๔๗ ให้นับรวมวาระการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ ด้วย

๘.๑๐.๘ กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ผู้อำนวยการกอง เลขานุการคณะ เลขานุการสถาบัน เลขานุการสำนัก และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับซึ่งเป็นข้าราชการของมหาวิทยาลัย ให้คงดำรงตำแหน่งต่อไป แต่หากไม่แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ภายใน ๓ ปีนับแต่วันที่ตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้พ้นจากตำแหน่งดังกล่าว (ร่างมาตรา ๙๗)

มาตรา ๙๗ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ผู้อำนวยการกอง เลขานุการคณะ เลขานุการสถาบัน เลขานุการสำนัก และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับซึ่งเป็นข้าราชการของมหาวิทยาลัย ให้คงดำรงตำแหน่งต่อไป แต่หากไม่แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยภายในสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง เว้นแต่ตำแหน่งดังกล่าวจะถูกยุบเลิกก่อนเวลา เช่นว่านั้น

๘.๑๐.๙ กำหนดให้โอนข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานราชการ และพนักงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.๒๕๓๑ มาเป็นข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ และพนักงานมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัตินี้ และเพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคล ให้ถือว่ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นส่วนราชการ และให้ข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการดังกล่าวรับเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินอื่น ๆ ผ่านมหาวิทยาลัยโดยเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณแผ่นดิน งบบุคลากรที่จ่ายในลักษณะเงินเดือน ค่าจ้างประจำ และเงินอื่นที่เกี่ยวข้อง และให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของส่วนราชการ มาใช้บังคับ แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๙๘)

มาตรา ๙๘ ให้โอนบรรดาข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานราชการ และพนักงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ มาเป็นข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ และพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคลของข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการ ตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่ามหาวิทยาลัยเป็นส่วนราชการ และให้ข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการ ดังกล่าวรับเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินอื่น ๆ ผ่านมหาวิทยาลัยโดยเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณแผ่นดิน บงบุคคลกรที่จ่ายในลักษณะเงินเดือน ค่าจ้างประจำ และเงินอื่นที่เกี่ยวข้อง และให้นำกฎหมายว่าด้วย ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของ ส่วนราชการมาใช้บังคับ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่การนำกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือระเบียบที่ออกตามกฎหมายว่าด้วย ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของ ส่วนราชการมาใช้บังคับตามวรรคสองไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้ หรือมีกรณีที่ไม่อาจนำมา ใช้บังคับได้ด้วยเหตุใด ๆ ให้การดำเนินการในส่วนที่ไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้หรือในส่วนที่ ไม่อาจนำกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือระเบียบดังกล่าวมาใช้ได้ เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๑๐.๑๐ กำหนดเกี่ยวกับการแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพของข้าราชการหรือ ลูกจ้างของส่วนราชการเพื่อเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์หรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งในกรณีที่แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพภายใน ๑ ปี ให้บรรจุได้ทันที แต่ถ้าแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพภายหลัง ๑ ปี แต่ไม่เกิน ๓ ปี ให้บรรจุ โดยไม่ต้องทดลองปฏิบัติงาน ภายหลังจากที่มหาวิทยาลัยประเมินแล้วว่ามีความสามารถ ตามเกณฑ์ที่กำหนด และหากแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพภายหลัง ๓ ปีไปแล้ว ให้ดำเนินการ ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๙๙)

มาตรา ๙๙ ข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการตามมาตรา ๙๘ ผู้ใด

(๑) แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของ มหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มหาวิทยาลัย ดำเนินการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณี ในทันที

(๒) แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของ มหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายหลังกำหนดเวลาตาม (๑) แต่ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อมหาวิทยาลัยได้ประเมินแล้วเห็นว่ามีความรู้ความสามารถตาม หลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ให้บรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยได้ โดยไม่ต้องทดลองปฏิบัติงาน

(๓) แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายหลังกำหนดเวลาตาม (๒) ถ้ามหาวิทยาลัยเห็นว่าการรับบุคคลนั้นเข้าทำงานจะเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย และมีอัตราที่จะรับเข้าทำงานได้ ให้ดำเนินการตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

การแสดงเจตนาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และเมื่อได้ยื่นแสดงเจตนาแล้วจะถอนมิได้

๘.๑๐.๑๑ กำหนดให้ผู้ซึ่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์รับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นไม่น้อยกว่าที่เคยได้รับอยู่ก่อนเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๐๐)

มาตรา ๑๐๐ ผู้ซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๙๔ มาตรา ๙๗ และมาตรา ๙๙ ให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นไม่น้อยกว่าที่เคยได้รับอยู่ก่อนเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย

๘.๑๐.๑๒ กำหนดให้การที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์รับข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือเป็นการให้ออกจากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือออกจางานเพราะทางราชการยุบตำแหน่ง แล้วแต่กรณี นับแต่วันที่มหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๐๑)

มาตรา ๑๐๑ ข้าราชการซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๙๔ มาตรา ๙๗ และมาตรา ๙๙ ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ นับแต่วันที่มหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย

ลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๙๙ ให้ถือว่าเป็นการออกจางานเพราะทางราชการยุบตำแหน่ง และให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

ข้าราชการซึ่งเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการอยู่แล้ว ให้มีสิทธิขอเป็นสมาชิกต่อไปได้แม้จะออกจากราชการแล้ว ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าเป็นข้าราชการบำนาญ และมีสิทธิได้รับสวัสดิการจากทางราชการเช่นเดียวกับผู้ได้รับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งได้รับสิทธิประโยชน์ในฐานะข้าราชการบำนาญแล้วให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม แต่ไม่ตัดสิทธิที่จะประกันตนด้วยความสมัครใจ

๘.๑๐.๑๓ กำหนดให้ในระหว่างที่ยังมีข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการดังกล่าว มีส่วนร่วมในกิจการสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สภาอาจารย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หรือสภานักงานมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยเท่าเทียมกับพนักงานมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๐๒)

มาตรา ๑๐๒ ในระหว่างที่ยังมีข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการตามมาตรา ๔๘ ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการดังกล่าว มีส่วนร่วมในกิจการสภามหาวิทยาลัย สภาอาจารย์ หรือสภานักงานมหาวิทยาลัย โดยเท่าเทียมกับพนักงานมหาวิทยาลัยแล้วแต่กรณีด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๑๐.๑๔ กำหนดให้คณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำวิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ และกรรมการอื่นซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือเลือกตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ หรือตามมติสภามหาวิทยาลัย ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงมีฐานะเป็นคณะกรรมการดังกล่าวต่อไปและทำหน้าที่คณะกรรมการบริหารส่วนงานตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่ได้รับแต่งตั้งหรือเลือกจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งหรือเลือกคณะกรรมการขึ้นใหม่ ซึ่งต้องไม่เกิน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๑๐๓)

มาตรา ๑๐๓ ให้คณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำวิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ และกรรมการอื่นซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือเลือกตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ หรือตามมติสภามหาวิทยาลัย ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงมีฐานะเป็นคณะกรรมการดังกล่าวต่อไปและทำหน้าที่คณะกรรมการบริหารส่วนงานตามพระราชบัญญัตินี้ หรือทำหน้าที่ตามที่ได้รับแต่งตั้งหรือเลือกจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งหรือเลือกคณะกรรมการขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๘.๑๐.๑๕ กำหนดให้ตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรืออาจารย์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.๒๕๓๑ เป็นตำแหน่งดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวคงดำรงตำแหน่งนั้นต่อไป เว้นแต่ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษให้เป็นอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัตินี้ จนครบกำหนดที่ได้รับแต่งตั้ง (ร่างมาตรา ๑๐๔)

มาตรา ๑๐๔ ให้ตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรืออาจารย์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ เป็นตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรืออาจารย์ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวคงดำรงตำแหน่งนั้นต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้จนครบกำหนดที่ได้รับแต่งตั้ง

๘.๑๐.๑๖ กำหนดห้ามมิให้สิทธิในการเข้าสู่ตำแหน่งต่าง ๆ เปลี่ยนสถานภาพ และสิทธิในการเลื่อนตำแหน่งของลูกจ้างของส่วนราชการ เสียไปเพราะเหตุที่โอนมา เปลี่ยนสถานภาพ หรือไม่เปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ร่างมาตรา ๑๐๕)

มาตรา ๑๐๕ สิทธิในการเข้าสู่ตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือตำแหน่งอื่นใดของข้าราชการหรือพนักงานที่โอนมาตามมาตรา ๘๘ หรือเปลี่ยนสถานภาพตามมาตรา ๘๘ และสิทธิในการเลื่อนตำแหน่งของลูกจ้างของส่วนราชการ มิให้เสียไปเพราะเหตุที่โอนมา เปลี่ยนสถานภาพ หรือไม่เปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย

๘.๑๐.๑๗ กำหนดให้ยุบเลิกตำแหน่งข้าราชการและลูกจ้างส่วนราชการในมหาวิทยาลัยที่ว่างลง และให้โอนอัตราตำแหน่งและงบประมาณแผ่นดินประจำอัตรา รวมตลอดทั้งงบบุคลากรที่จ่ายในลักษณะเงินเดือน ค่าจ้างประจำ และเงินอื่นที่เกี่ยวข้องซึ่งตั้งไว้สำหรับตำแหน่งนั้นไปเป็นของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และให้ถือว่าการโอนงบประมาณดังกล่าวเป็นการโอนงบประมาณรายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ (ร่างมาตรา ๑๐๖)

มาตรา ๑๐๖ ในกรณีที่ตำแหน่งข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการในมหาวิทยาลัยว่างลงไม่ว่าจะว่างอยู่ก่อนหรือภายหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยุบเลิกตำแหน่งนั้นและให้โอนอัตราตำแหน่งและงบประมาณแผ่นดินประจำอัตรา รวมตลอดทั้งงบบุคลากรที่จ่ายในลักษณะเงินเดือน ค่าจ้างประจำ และเงินอื่นที่เกี่ยวข้องซึ่งตั้งไว้สำหรับตำแหน่งนั้นไปเป็นของมหาวิทยาลัย และให้ถือว่าการโอนงบประมาณดังกล่าวเป็นการโอนงบประมาณรายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

๘.๑๐.๑๘ กำหนดให้มีคณะกรรมการเฉพาะกิจซึ่งมีองค์ประกอบตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนด เพื่อทำหน้าที่ให้ความเห็นและกำหนดแนวปฏิบัติในกรณีที่มีปัญหาในการปฏิบัติตามบทเฉพาะกาล โดยให้คณะกรรมการเฉพาะกิจดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่ไปจนกว่าการปฏิบัติตามบทเฉพาะกาลนี้ได้ดำเนินการจนเสร็จสิ้นแล้ว (ร่างมาตรา ๑๐๗)

มาตรา ๑๐๗ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามความในบทเฉพาะกาลนี้ ให้มีคณะกรรมการเฉพาะกิจคณะหนึ่ง ประกอบด้วย นายสภามหาวิทยาลัยเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา อธิการบดี ประธานสภาอาจารย์ ประธานสภาข้าราชการ และผู้ทรงคุณวุฒิที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจำนวนสองคนเป็นกรรมการ

ให้อธิการบดีแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการเฉพาะกิจทำหน้าที่ให้ความเห็นและกำหนดแนวปฏิบัติในกรณีที่มีปัญหาในการปฏิบัติตามบทเฉพาะกาล

ให้คณะกรรมการเฉพาะกิจตามมาตรานี้ ปฏิบัติหน้าที่ไปจนกว่าการปฏิบัติตามบทเฉพาะกาลนี้ได้ดำเนินการจนเสร็จสิ้นแล้ว

๘.๑๐.๑๙ กำหนดให้ออกข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายใน ๒ ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎทรวง ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ ที่ใช้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับโดยอนุโลม เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๐๘)

มาตรา ๑๐๘ ให้ออกข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังมิได้ออกข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎทรวง ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ ที่ใช้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

เรื่องเสร็จที่ ๓๕๕/๒๕๕๔

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/๑๘๘๘๙ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้รับประเด็นอภิปรายและมติของคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๕ (ฝ่ายการต่างประเทศ การศึกษา การศาสนาและวัฒนธรรม) และความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปประกอบการพิจารณา

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) ตรวจพิจารณา ซึ่งในระหว่างการพิจารณานั้น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้ขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาชะลอการพิจารณาไว้ก่อน และต่อมามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เสนอร่างที่ผ่านการรับฟังความเห็นจากประชาคมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และผ่านการพิจารณาของสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์แล้ว เพื่อให้พิจารณาต่อไป คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) จึงได้พิจารณาจนเป็นที่ยุติ โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงบประมาณและผู้แทนสำนักงาน ก.พ.ร.) ผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม (สำนักงานปลัดกระทรวง) ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกประกอบร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ

๑.๑ ปรับเปลี่ยนสถานภาพของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จากมหาวิทยาลัยของรัฐที่เป็นส่วนราชการไปเป็นมหาวิทยาลัยที่อยู่ในกำกับของรัฐแต่ไม่เป็นส่วนราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น

๑.๒ กิจการของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน แต่พนักงานมหาวิทยาลัยต้องได้รับการคุ้มครองและประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

๑.๓ กำหนดให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการทำนิติกรรมต่าง ๆ ได้ ซึ่งรวมถึงการกู้ยืมเงินและให้กู้ยืมเงินโดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน การเข้าเป็นหุ้นส่วน การลงทุนหรือการร่วมลงทุนกับบุคคลหรือนิติบุคคลใด เพื่อดำเนินกิจการที่เกี่ยวข้องกับหรือต่อเนื่องกับกิจการของมหาวิทยาลัย

๑.๔ กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรบริหารสูงสุด มีอำนาจและหน้าที่ในการควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัยทั้งด้านการวางนโยบายการพัฒนาวิทยาลัย การบริหารงานบุคคล การบริหาร การเงินและวิชาการ ในส่วนองค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัยจะต้องมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยมากกว่าบุคลากรในมหาวิทยาลัย และกำหนดให้นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

๑.๕ กำหนดให้อธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและเป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัย ในกิจการทั้งปวง รับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย และมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

๑.๖ กำหนดการควบคุมดูแลในเรื่องการบัญชี การเงิน และการตรวจสอบ โดยให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี และให้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของมหาวิทยาลัยทุกรอบปี และรายงานผลการตรวจสอบต่อสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

๑.๗ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัย ให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยเป็นการเฉพาะ และในกรณีที่มีปัญหาข้อขัดแย้งในการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัยซึ่งอาจเกิดความเสียหายต่อส่วนรวม ให้รัฐมนตรีเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา เมื่อคณะรัฐมนตรีวินิจฉัยเป็นประการใดแล้ว ให้ผู้เกี่ยวข้องมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะรัฐมนตรี

๑.๘ กำหนดให้ข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการที่แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ยื่นแสดงเจตนาภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่หากข้าราชการหรือลูกจ้างแสดงเจตนาภายหลังกำหนดเวลาดังกล่าว จะต้องผ่านการคัดเลือกหรือการประเมินตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่มหาวิทยาลัยกำหนด และเมื่อข้าราชการหรือลูกจ้างได้แสดงเจตนาแล้วจะไม่สามารถเพิกถอนได้อีก ในภายหลัง

๒. ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ กระทรวงยุติธรรม มีความเห็นว่า บทบัญญัติที่กำหนดให้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีและการบังคับทางปกครอง แม้บทบัญญัติดังกล่าวจะเป็นไปตามหลักการที่จะคุ้มครองทรัพย์สินของรัฐเพื่อปกป้องทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยที่อาจเสียหายจากการบริหารจัดการที่ผิดพลาดแต่อาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมกับเอกชนที่ต้องเสียเปรียบจากบทบัญญัติดังกล่าว จึงควรกำหนดความคุ้มครองเฉพาะทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยที่ใช้เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการศึกษาและการวิจัยโดยตรงเท่านั้น ที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีรวมทั้งการบังคับทางปกครอง

๒.๒ สำนักงาน ก.พ.ร. มีความเห็นว่า ควรแก้ไขร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ให้สอดคล้องกับหลักการกลาง เช่น การกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย ซึ่งกำหนดให้มีจำนวนกรรมการที่มาจากบุคคลภายนอกมากกว่าบุคคลในมหาวิทยาลัย และการกำกับตรวจสอบให้มีทั้งการกำกับตรวจสอบโดยกลไกภายในมหาวิทยาลัยและการกำกับตรวจสอบจากหน่วยงานภายนอก เป็นต้น

๒.๓ ความเห็นของสำนักงบประมาณ สรุปได้ดังนี้

(๑) การจัดตั้งหน่วยงานขึ้นใหม่ตามมาตรา ๙ วรรคท้าย เช่น การจัดตั้งวิทยาเขต อาจก่อให้เกิดผลผูกพันต่อค่าใช้จ่ายภาครัฐ ดังนั้น หากต้องมีการขอเงินสนับสนุนจากรัฐบาล ควรให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาหรือให้กระทำได้โดยได้รับการอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีเสียก่อน

(๒) เห็นควรกำหนดให้มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐอยู่ภายใต้บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ

(๓) การกำหนดให้มีกองทุนนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ไว้ เป็นการกำหนดซ้ำซ้อนกับกองทุนที่มีอยู่แล้ว เนื่องจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๐ ได้กำหนดหลักการให้มีกองทุนกักเก็บแก่ผู้เรียนที่มาจากครอบครัวผู้มีรายได้น้อย โดยรัฐจัดสรรให้จากงบประมาณรายจ่ายอยู่แล้ว จึงควรตัดคำว่า “กองทุนนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์” ออกจากส่วนกองทุนประเภทอื่นก็ควรดำเนินการภายใต้กรอบกำลังเงินและทรัพยากรของมหาวิทยาลัย

(๔) ควรกำหนดเรื่องวัตถุประสงค์ของกองทุนที่จะต้องส่งเงินเป็นรายได้ให้มหาวิทยาลัยไว้ในมาตรา ๑๓ (๒) ด้วย เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น เนื่องจากสามารถตีความได้ว่ากองทุนใด ๆ ที่มีลักษณะเป็นกองทุนคงยอดเงินต้น รัฐบาลก็ต้องจัดสรรเงินสมทบให้เป็นรายปี และส่งเงินเข้าเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัย

(๕) มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง ซึ่งกำหนดให้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีและบังคับทางการปกครอง บุคคลใดจะยกอายุความหรือระยะเวลาครอบครองขึ้นต่อสู้กับมหาวิทยาลัยมิได้นั้น ย่อมไม่สอดคล้องกับมาตรา ๑๒ (๕) เนื่องจากการนำทรัพย์สินเป็นหลักประกันการกู้ยืม โดยเฉพาะการจำนองอสังหาริมทรัพย์นั้น ผู้รับจำนองย่อมสามารถบังคับเอาจากทรัพย์สินที่จำนองนั้นได้ จึงเห็นควรตัดข้อความในวรรคหนึ่งออกทั้งหมด

(๖) เห็นควรเพิ่มเติมให้มีมาตรา ๗๓ วรรคสอง ดังนี้ “ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักงบประมาณ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา เป็นต้น ทำหน้าที่กำกับ ตรวจสอบเป้าหมายและผลการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ”

(๗) มาตรา ๗๖ เห็นควรแก้ไขข้อความ ดังนี้ “รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่กำกับดูแลกิจการของมหาวิทยาลัย เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ในมาตรา ๗ และมาตรา ๘ และให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล หรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัย ในกรณีที่มีการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยขัดต่อความสงบเรียบร้อย ศีลธรรมอันดี หรือมีความขัดแย้งเกิดขึ้นภายในมหาวิทยาลัยที่จะเกิดความเสียหายแก่สังคมโดยรวม ให้รัฐมนตรีที่กำกับดูแลนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการ”

๒.๔ ความเห็นของกระทรวงการคลัง สรุปได้ดังนี้

(๑) การบัญญัติให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจกู้ยืมเงิน ให้กู้ยืมเงิน ลงทุนหรือร่วมลงทุนโดยอาจดำเนินการจัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคล เพื่อการลงทุนหรือร่วมลงทุนก็ได้ และบัญญัติให้มียกเว้นออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการระดมทุน ตามร่างมาตรา ๑๒ (๕) และ (๖) นั้น อาจก่อให้เกิดปัญหาความเสี่ยงในการดำเนินการและเกิดความเสียหายขึ้น อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การดำเนินการกู้ยืมเงิน การลงทุน ตลอดจนการออกตราสารต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยสอดคล้องกับนโยบายในการพัฒนาประเทศและอยู่ภายใต้กรอบความยั่งยืนทางการคลัง (Fiscal Sustainability) ตลอดจนให้การบัญญัติกฎหมายของมหาวิทยาลัยที่ได้ออกนอกระบบเป็นไปในมาตรฐานเดียวกัน

ดังนั้น จึงเห็นควรให้แก้ไขร่างมาตรา ๑๒ วรรคแรก ดังนี้ (ก) เพิ่มวรรคสองของร่างมาตรา ๑๒ (๕) เป็น “การกู้ยืมเงิน การให้กู้เงิน การลงทุน หรือร่วมลงทุน ตลอดจนการจัดตั้งนิติบุคคลตามวรรคหนึ่งต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน (ข) เพิ่มถ้อยคำในร่างมาตรา ๑๒ (๖) เป็น “การออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการระดมทุน โดยเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี” และ (ค) ตัดร่างมาตรา ๑๒ (๗) ออก

(๒) มหาวิทยาลัยเป็นหน่วยงานที่มีศักยภาพที่จะบริหารจัดการเรื่องต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง จึงไม่มีความจำเป็นต้องให้กระทรวงการคลังหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐเข้ารับผิดชอบหรือค้ำประกันหนี้ต้นเงินหรือดอกเบี้ยเงินกู้ของมหาวิทยาลัย ควรให้เป็นไปตามกลไกตลาดเพื่อสร้างวินัยและความน่าเชื่อถือทางการเงินให้แก่มหาวิทยาลัยได้ในที่สุด ดังนั้น จึงเห็นสมควรตัดบทบัญญัติตามร่างมาตรา ๑๒ วรรคท้าย ออก

(๓) ในกรณีของค่าปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา เมื่อเกิดความเสียหายขึ้นจากการผิดสัญญาการศึกษาดังกล่าว เงินเบี้ยปรับที่เรียกเก็บย่อมตกเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ให้ทุนซึ่งเป็นเจ้าหนี้ตามสัญญาการศึกษา ในกรณีนี้ จึงเห็นสมควรบัญญัติในกฎหมายให้ชัดเจนว่า มหาวิทยาลัยสามารถเก็บเงินเบี้ยปรับจากการผิดสัญญาการศึกษาได้เฉพาะกรณีที่มหาวิทยาลัยเป็นผู้ให้ทุน

(๔) การบัญญัติให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจวางระบบบัญชีและการปฏิบัติตามหลักบัญชีที่เหมาะสมกับกิจการของมหาวิทยาลัยตามร่างมาตรา ๗๐ นั้น เห็นว่า โดยที่กระทรวงการคลังมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานและนโยบายบัญชีภาครัฐ และจัดทำงบการเงินรวม (Consolidated Financial Report) ของประเทศ ดังนั้น เพื่อให้กระทรวงการคลังสามารถนำรายงานการเงินของหน่วยงานภาครัฐทั้งหมดมาจัดทำงบการเงินรวมของประเทศได้ จึงเห็นควรบัญญัติให้มหาวิทยาลัยวางระบบบัญชีให้สอดคล้องกับมาตรฐานและนโยบายบัญชีภาครัฐที่กระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) กำหนด

๓. สารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. โดยได้นำข้อสังเกตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาแล้วสรุปผลการพิจารณาได้ดังต่อไปนี้

๓.๑ แก้ไขวันใช้บังคับ โดยกำหนดให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เนื่องจากวันใช้บังคับที่จะต้องรอให้พ้นหนึ่งร้อยแปดสิบวันเป็นระยะเวลาที่นานเกินไปซึ่งการเตรียมการเพื่อรองรับกฎหมายได้มีบทเฉพาะกาลรองรับในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยไว้ครบถ้วนแล้ว (ร่างมาตรา ๒)

๓.๒ ตัดข้อความในวรรคสองของร่างมาตรา ๓ ความว่า “บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน” ออก เนื่องจากเป็นการออกกฎหมายเพื่อให้มีบทกวาด (Sweeping Clause) โดยมีใช้เป็นกฎหมายกลางและเป็นกรณีพิเศษ จึงไม่มีความจำเป็นต้องบัญญัติเนื้อหาดังกล่าวไว้

๓.๓ ตัดบทนิยามคำว่า “สภาธรรมศาสตร์สัมพันธ์” ออก เนื่องจากมีบัญญัติไว้เพียงร่างมาตราเดียว จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดบทนิยามดังกล่าวไว้ และแก้ไขบทนิยามคำว่า “สภาเจ้าหน้าที่” เป็น “สภานักงานมหาวิทยาลัย” ให้ความหมายถึงสภานักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พร้อมกันนี้ ได้เพิ่มบทนิยามคำว่า “พนักงาน

มหาวิทยาลัย” ให้หมายความถึงพนักงานมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และคำว่า “ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย” ให้หมายความถึงพนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการ และลูกจ้างของส่วนราชการ ซึ่งปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔)

๓.๔ แก้ไขสถานภาพของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์โดยกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่ามีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และกฎหมายอื่น (ร่างมาตรา ๕)

๓.๕ เพิ่มส่วนงานของมหาวิทยาลัยชั้นใหม่ ได้แก่ “สำนักงานสภามหาวิทยาลัย” โดยกำหนดให้มีหน้าที่สนับสนุนการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย และได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของแต่ละหน่วยงาน เพื่อให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๙ และร่างมาตรา ๑๐)

๓.๖ เพิ่มบทบัญญัติเรื่องการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นทั้งในประเทศหรือต่างประเทศหรือขององค์การระหว่างประเทศ พร้อมกำหนดให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้วุฒิการศึกษาแก่ผู้สำเร็จการศึกษานั้นได้ (ร่างมาตรา ๑๒)

๓.๗ แก้ไขให้กิจการของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์และคุ้มครองสิทธิประโยชน์ตอบแทนของพนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับต้องไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องและเป็นแนวทางเดียวกันกับกฎหมายของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ (ร่างมาตรา ๑๓)

๓.๘ ประเด็นตามข้อสังเกตของกระทรวงการคลัง ที่เห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของมหาวิทยาลัยในบางอนุมาตราให้สอดคล้องกับข้อสังเกตของหน่วยงานดังกล่าว ประกอบกับเพิ่มเนื้อหาสาระที่ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๑๔) ได้แก่

(๑) เพิ่มความในวรรคสองของ (๔) เป็น “การกู้ยืมเงิน การให้กู้ยืมเงิน การถือหุ้น การเข้าเป็นหุ้นส่วน การลงทุนหรือการร่วมลงทุน ถ้าเป็นจำนวนเงินเกินวงเงินที่รัฐมนตรีกำหนดต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน”

(๒) เพิ่มความใน (๕) เป็น “ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี”

(๓) แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับการถือหุ้นหรือเข้าเป็นหุ้นส่วนหรือร่วมกิจการกับบุคคลอื่น เพื่อประโยชน์แก่กิจการของมหาวิทยาลัย

(๔) ตัดบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้กระทรวงการคลังหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐ เข้ารับผิดชอบหรือค้ำประกันหนี้ต้นเงินหรือดอกเบี้ยเงินกู้ของมหาวิทยาลัยตามร่างมาตรา ๑๔ วรรคท้าย ออก และเพิ่มข้อความในวรรคท้ายเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินงานตาม (๑) (๔) (๕) (๘) และ (๑๐) ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัย

๓.๙ ประเด็นตามข้อสังเกตของกระทรวงยุติธรรมและสำนักงบประมาณ ที่เห็นว่าควรกำหนดความคุ้มครองเฉพาะทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยที่ใช้เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการศึกษา และการวิจัยโดยตรงเท่านั้น ที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีและการบังคับทางปกครอง รวมทั้งการกำหนดให้มีทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีและบังคับทางปกครอง ย่อมไม่สอดคล้องกับร่างเดิมมาตรา ๑๒ (๕) เนื่องจากการนำทรัพย์สินเป็นหลักประกันการกู้ยืม ผู้รับจำนองย่อมสามารถบังคับจำนองได้ นั้น ได้แก้ไขโดยกำหนดให้ทรัพย์สินของ

มหาวิทยาลัยที่ใช้เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมเท่านั้นที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีและการบังคับทางปกครอง ทั้งนี้ เป็นไปตามหลักการการคุ้มครองทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยในกรณีที่เป็นกรให้บริการ ทางการศึกษาและวิชาการเพื่อมิให้กระทบต่อการจัดการศึกษาแก่นักศึกษาของมหาวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐแห่งอื่น (ร่างมาตรา ๑๘)

๓.๑๐ ประเด็นตามข้อสังเกตของสำนักงาน ก.พ.ร. ที่เห็นว่า ควรแก้ไข เรื่ององค์ประกอบของคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับหลักการกลางโดยกำหนด ให้มีจำนวนกรรมการที่มาจากบุคคลภายนอกมากกว่าบุคคลในมหาวิทยาลัยนั้น ได้ปรับปรุงจำนวน กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกจากไม่น้อยกว่าเก้าคน แต่ไม่เกินสิบสี่คน โดยแก้ไขจำนวนกรรมการดังกล่าวเป็น ให้มีจำนวนสิบสี่คน ทั้งนี้ เพื่อให้ องค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยกรรมการที่มาจากบุคคลภายนอกมากกว่าบุคคลภายใน มหาวิทยาลัย ตามหลักการกลางที่จะบัญญัติในร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ทุกฉบับ และได้แก้ไขตำแหน่งอุปนายกสภามหาวิทยาลัยซึ่งได้แก่ อธิการบดีโดยตำแหน่ง เป็น ให้กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งสภามหาวิทยาลัยได้เลือกขึ้นเป็นอุปนายก สภามหาวิทยาลัยแทน และเพิ่มบทบัญญัติกำหนดให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทน นายกสภามหาวิทยาลัยในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ (ร่างมาตรา ๒๐)

๓.๑๑ แก้ไขเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งนอกจากการพ้นตำแหน่งตามวาระ ของนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยให้เหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น และเพิ่ม บทบัญญัติรองรับองค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัยในกรณีที่ตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยว่างลงและยังไม่มีกรรมการให้ได้มาซึ่งตำแหน่งดังกล่าว เพื่อให้ การดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างต่อเนื่อง (ร่างมาตรา ๒๒)

๓.๑๒ แก้ไขอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยโดยกำหนดเฉพาะ อำนาจหน้าที่ที่สำคัญ สำหรับรายละเอียดของอำนาจหน้าที่แต่ละเรื่องให้เป็นไปตามข้อบังคับ ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๗)

๓.๑๓ ตัดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวิชาการในการอนุมัติแต่งตั้งและ ถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการต่าง ๆ ออก เนื่องจากเป็นอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยอยู่แล้ว และเพิ่มอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวิชาการในส่วนที่เกี่ยวกับการให้คำแนะนำต่อ สภามหาวิทยาลัยในเรื่องหลักสูตรการศึกษา การรับเข้าสอบและยกเลิกการสอบของสถานศึกษา และการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ (ร่างมาตรา ๓๐)

๓.๑๔ แก้ไของค์ประกอบของสภาพนักงานมหาวิทยาลัยให้ประกอบด้วยประธาน และกรรมการซึ่งเลือกตั้งจากพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการ และกำหนดอำนาจหน้าที่ ในการให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่สภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีในกิจการทั้งปวง ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๓๓ และร่างมาตรา ๓๔)

๓.๑๕ เพิ่มบทบัญญัติให้คณะกรรมการวิชาการเป็นผู้จัดให้มีการประเมินหลักสูตร การศึกษาตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด (ร่างมาตรา ๕๖) และเพิ่มบทบัญญัติให้มีการประเมินผล การปฏิบัติงานของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อบังคับของ มหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕๗ และร่างมาตรา ๕๘)

๓.๑๖ แก้ไขให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจกำกับและดูแลกิจการของมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเป็นการเฉพาะ และในกรณีที่มีปัญหาข้อขัดแย้งในการดำเนินงานกิจการของมหาวิทยาลัย ซึ่งอาจเกิดความเสียหายต่อส่วนรวม ให้รัฐมนตรีเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาเพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์กลางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด (ร่างมาตรา ๖๗)

๓.๑๗ ตัดตำแหน่งทางวิชาการ คำว่า “ศาสตราจารย์ที่มีชื่อเป็นการเฉพาะ” ออกเนื่องจากการกำหนดตำแหน่งศาสตราจารย์ที่มีชื่อเป็นการเฉพาะ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์สามารถอาศัยอำนาจตามมาตรา ๗๐ วรรคสาม เพื่อกำหนดตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นได้ (ร่างมาตรา ๗๔)

๓.๑๘ แก้ไขถ้อยคำจากคำว่า “เจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย” เป็น “พนักงานมหาวิทยาลัย” และแก้ไขประเภทของพนักงานมหาวิทยาลัยให้ประกอบด้วย พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ และพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการ (ร่างมาตรา ๗๕)

๓.๑๙ แก้ไขตำแหน่งเฉพาะตัวสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการ เป็น “ตำแหน่งชำนาญการ ชำนาญการพิเศษ เชี่ยวชาญ เชี่ยวชาญพิเศษ หรือตำแหน่งอื่น” (ร่างมาตรา ๗๗) และกำหนดให้พนักงานมหาวิทยาลัยและลูกจ้างที่ถูกลงโทษทางวินัยมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง แต่หากผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับความเป็นธรรมจากผู้บังคับบัญชาที่ยอมมีสิทธิร้องทุกข์ต่อไปได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งถึงการกระทำหรือได้รับทราบคำสั่ง (ร่างมาตรา ๗๘)

๓.๒๐ แก้ไขการให้ปริญญาเกียรตินิยมให้กระทำได้เฉพาะสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรี เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐทุกฉบับ (ร่างมาตรา ๘๒)

๓.๒๑ แก้ไขบทกำหนดโทษ เนื่องจากกำหนดฐานความผิดเกี่ยวกับการใช้ครุยวัญฐานะและเกี่ยวกับการใช้ ปลอม เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย มีอัตราโทษจำคุกที่สูงเกินไป จึงได้แก้ไขให้เป็นไปตามแนวทางของพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐฉบับอื่นๆ (ร่างมาตรา ๘๘ และร่างมาตรา ๘๙)

๓.๒๒ กำหนดบทเฉพาะกาล ดังต่อไปนี้

(๑) ให้มีการจัดตั้งส่วนงานให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเร่งรัดให้ดำเนินการตามระบบใหม่ของการเป็นมหาวิทยาลัยที่ออกนอกระบบให้แล้วเสร็จโดยเร็ว (ร่างมาตรา ๙๒)

(๒) กำหนดให้นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ประธานสภาอาจารย์ และกรรมการสภาอาจารย์ ปฏิบัติหน้าที่เดิมต่อไปจนกว่าจะมีสภามหาวิทยาลัยและสภาอาจารย์ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เพื่อความต่อเนื่องของการดำเนินการและเป็นบทเร่งรัดให้เกิดสภามหาวิทยาลัยและสภาอาจารย์ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๙๓)

(๓) กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งระดับบริหาร ได้แก่ อธิการบดี ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ผู้อำนวยการกอง เลขานุการคณะ เลขานุการสถาบัน เลขานุการสำนัก และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ต้องแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด หากผู้ดำรงตำแหน่งนั้นไม่แสดงเจตนาภายในระยะเวลาดังกล่าว มีผลให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง (ร่างมาตรา ๙๔ และร่างมาตรา ๙๗)

(๔) กำหนดให้ข้าราชการหรือลูกจ้างแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย โดยมีกำหนดเวลาสามช่วง คือ ช่วงแรกภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ช่วงที่สองหลังจากหนึ่งปีแต่ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และต้องผ่านการประเมินความรู้ความสามารถตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ช่วงที่สามหลังจากระยะเวลาตามช่วงที่สอง ซึ่งมหาวิทยาลัยเห็นว่าการรับบุคคลนั้นเข้าทำงานจะเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย ก็ให้ดำเนินการตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย เพื่อให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยเกิดแรงจูงใจและมีความประสงค์จะเปลี่ยนสถานภาพของตนเองเข้าสู่ระบบของการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐได้รวดเร็วและเหมาะสมยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๙๙)

นอกจากนี้ ได้แก่ ไข้อยู่คำในบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติฯ และร่างพระราชบัญญัติฯ ให้ถูกต้องและเหมาะสมตามแบบการร่างกฎหมาย

๔. การเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เสนอร่างที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) ให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ได้พิจารณาและปรับปรุงร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวในสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๔.๑ ตัดการกำหนดให้พนักงานมหาวิทยาลัยต้องได้รับการคุ้มครองและประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานออก เนื่องจากความในต้นฉบับของบทบัญญัตินี้ได้กำหนดให้ยกเว้นการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ แต่ความในตอนที่ท้ายบัญญัติให้พนักงานมหาวิทยาลัยต้องได้รับการคุ้มครองและประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายทั้งสองฉบับดังกล่าว ซึ่งมีผลทำให้พนักงานมหาวิทยาลัยจะได้รับเงินค่าชดเชยเมื่อเกษียณอายุเป็นสองเท่า โดยมหาวิทยาลัยจะต้องจ่ายเงินค่าชดเชยให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และจ่ายเงินจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพที่มหาวิทยาลัยได้จัดตั้งขึ้น (ร่างมาตรา ๑๓)

๔.๒ องค์ประกอบสภามหาวิทยาลัย ได้ตัดประธานกรรมการวิชาการออก เพื่อให้สอดคล้องกับการปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับคณะกรรมการวิชาการ โดยแยกคณะกรรมการเป็นสองชุด ได้แก่ คณะกรรมการพิจารณาคำแห่งทางวิชาการและคณะกรรมการนโยบายวิชาการ ซึ่งเป็นไปตามแนวทางปฏิบัติของมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ ได้แก่ ไข่อำนาจกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจากจำนวนสิบสี่คน เป็น สิบห้าคน เพื่อให้จำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่แต่งตั้งมาจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยมีมากกว่าจำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่แต่งตั้งมาจากบุคคลภายในมหาวิทยาลัย รวมทั้งได้เพิ่มเติมหลักการให้มีผู้แทนของนักศึกษาจำนวนสองคนที่มาจากผู้ดำรงตำแหน่งนายกองค์การนักศึกษาและประธานสภานักศึกษาเข้ามาเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยด้วย เพื่อให้ นักศึกษามีส่วนร่วมในการบริหารมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๐)

๔.๓ เพิ่มเติมหลักการให้การออกข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยต้องเป็นไปเพื่อความเป็นธรรม สร้างขวัญและกำลังใจโดยต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยประกอบด้วย (ร่างมาตรา ๒๓ วรรคสอง)

๔.๔ ปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติเรื่องคณะกรรมการวิชาการเพื่อให้มีความสอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติของมหาวิทยาลัย โดยแยกคณะกรรมการเป็นสองชุด ได้แก่ คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ประกอบด้วย ประธานและกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ มีหน้าที่ในการพิจารณาการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการเพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัย และคณะกรรมการนโยบายวิชาการ ประกอบด้วย ประธานและกรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง มีหน้าที่ในการเสนอแนะเป้าหมาย นโยบาย แนวทางในการพัฒนาและแผนพัฒนาวิชาการของมหาวิทยาลัยต่ออธิการบดี เสนอแนะต่อสภามหาวิทยาลัยในการอนุมัติหลักสูตร เปิดสอน ปรับปรุง ยุบรวม และยกเลิกหลักสูตร และการอนุมัติการรับเข้าสอบและการจัดการศึกษาร่วม รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับวิชาการของมหาวิทยาลัยตามที่สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีมอบหมาย ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มารวมทั้งวาระการดำรงตำแหน่งและวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการทั้งสองชุดดังกล่าวให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๙ และร่างมาตรา ๓๐)

๔.๕ ตัดการกำหนดให้ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการแต่งตั้งและถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ การแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์เกียรติคุณ การแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์พิเศษ การใช้คำนำหน้านามและการใช้อักษรย่อคำนำหน้านามสำหรับตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่น การบริหารงานบุคคล การแต่งตั้งและถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งชำนาญการชำนาญการพิเศษ เชี่ยวชาญ เชี่ยวชาญพิเศษ หรือตำแหน่งอื่น และการให้ปริญญาเกียรตินิยมต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาออก เพื่อให้การดำเนินการในเรื่องดังกล่าวเป็นไปโดยรวดเร็ว และในทางปฏิบัติมหาวิทยาลัยได้มีการเผยแพร่ข้อบังคับดังกล่าวในช่องทางสื่อสารต่าง ๆ อยู่แล้ว (ร่างมาตรา ๗๐ ร่างมาตรา ๗๑ ร่างมาตรา ๗๒ ร่างมาตรา ๗๔ ร่างมาตรา ๗๖ ร่างมาตรา ๗๗ และร่างมาตรา ๘๒)

นอกจากนี้ คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ได้มีการแก้ไขถ้อยคำในร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเพื่อให้มีความสอดคล้องกับบทบัญญัติที่ได้ปรับปรุงแก้ไข รวมทั้งสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาที่อยู่ในกำกับของรัฐฉบับอื่น

๕. คำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีคำสั่ง เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีการวบรวมและกลั่นกรองร่างกฎหมายที่สมควรนำเสนอ สภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อพิจารณา ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) พิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาและมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด นั้น บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) ได้พิจารณาร่างที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร แล้ว เห็นควรให้นำร่างดังกล่าวเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อพิจารณาต่อไป โดยคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) ได้มีการปรับปรุงร่างดังต่อไปนี้

๕.๑ แก้ไของค์ประกอบและจำนวนของกรรมการสภามหาวิทยาลัยให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยลดจำนวนจากเดิมที่กำหนดไว้สามสิบสี่คน เป็น ยี่สิบเจ็ดคน ในส่วนของกรรมการซึ่งมาจากผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีและหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

และวิทยาลัยจะมีจำนวนไม่เกินสองคน กรรมการซึ่งมาจากคณาจารย์ประจำจะมีจำนวนไม่เกินสองคน และกรรมการซึ่งมาจากพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการจะมีจำนวนไม่เกินหนึ่งคน นอกจากนี้ ได้ตัดหลักการที่กำหนดให้นักศึกษาเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยออก เนื่องจากเห็นว่า เป็นเรื่องที่มีความละเอียดอ่อน จึงต้องพิจารณาอย่างรอบคอบถึงความพร้อมของมหาวิทยาลัย ทั้งในด้านของผู้บริหารและในด้านของนักศึกษา ทั้งนี้ เห็นควรให้เพิ่มหลักการมีส่วนร่วมของนักศึกษา ไว้ในส่วนของการดำเนินการของมหาวิทยาลัย โดยกำหนดให้ในการดำเนินการของมหาวิทยาลัย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ มหาวิทยาลัยต้องดำเนินการโดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของนักศึกษาด้วย (ร่างมาตรา ๘ (๙) และร่างมาตรา ๒๐)

๕.๒ ตัดการกำหนดให้นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้ออก ตามที่ผู้แทนมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เสนอ เพื่อให้เป็นการสอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติที่ผ่านมาของมหาวิทยาลัยซึ่งตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ มิได้มีการจำกัดวาระการดำรงตำแหน่งของนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิไว้ ประกอบกับการดำเนินการที่ผ่านมาของมหาวิทยาลัยในเรื่องนี้ก็ได้เกิดปัญหาแต่อย่างไร (ร่างมาตรา ๒๑)

๕.๓ ตัดการกำหนดหลักการที่กำหนดให้การออกข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงาน บุคคลของมหาวิทยาลัยต้องเป็นไปเพื่อความเป็นธรรม สร้างขวัญและกำลังใจโดยต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยประกอบด้วยออก ตามที่ผู้แทนมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เสนอ เนื่องจากทางปฏิบัติในการออกข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยได้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องบัญญัติเรื่องดังกล่าวไว้ในกฎหมาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม ๒๕๕๗

ความเป็นมาของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ : อดีตถึงปัจจุบัน*

๑. ความนำ

มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่กำลังกล่าวถึงกันอยู่ในขณะนี้ มี ๒ ประเภท ประเภทแรก เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐตั้งแต่แรกตั้ง อีกประเภทหนึ่งเป็นการพัฒนาจากมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการและได้มีการเรียกกันอยู่หลายคำ เช่น มหาวิทยาลัยของรัฐนอกระบบราชการ มหาวิทยาลัยนอกระบบ มหาวิทยาลัยอิสระ มหาวิทยาลัยในกำกับ มหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาล มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล เป็นต้น ไม่ว่าจะเรียกว่าอะไรก็ตาม ความหมายสั้น ๆ ก็คือ เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีใช้ส่วนราชการที่สามารถพัฒนาระบบบริหารเป็นของตนเองที่สอดคล้องกับปรัชญาและจุดมุ่งหมายของมหาวิทยาลัย มีความเบ็ดเสร็จในตัว ลักษณะเช่นนี้ ตรงกับคำว่า "Autonomy" ซึ่ง Autonomy นั้น มิได้หมายความว่า เป็นอิสระ (independence) โดยไม่ต้องถูกกำกับและตรวจสอบโดยกลไกของรัฐ

๒. จุดเริ่มต้นของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

๒.๑ การสัมมนาที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความคิดที่จะพัฒนาระบบบริหารมหาวิทยาลัยของรัฐ โดยการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบราชการ ได้เริ่มขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๗ คือ ได้มีการจัดสัมมนาเรื่องปัญหาและบทบาทของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ที่คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการสัมมนาครั้งนี้ ได้มีการพิจารณาปัญหาการบริหารมหาวิทยาลัยในแง่มุมต่างๆ ซึ่งได้โยงไปสู่ความคิดที่ว่ามหาวิทยาลัยควรจะออกจากระบบราชการ

๒.๒ การสัมมนาที่สวางคนิวาส

จากการสัมมนาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๗ ที่คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ส่งผลให้มีการสัมมนาที่สวางคนิวาส จังหวัดสมุทรปราการอีก ๓ ครั้ง คือ ในปี พ.ศ. ๒๕๐๙ ๒๕๑๐ และ ๒๕๑๓ โดยสำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ โดยเฉพาะในการสัมมนาครั้งที่ ๓ ได้มีการหยิบยกเอาเรื่องมหาวิทยาลัยในกำกับมาพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วน แล้วประมวลสรุปข้อคิดเห็นเสนอคณะรัฐมนตรี ซึ่งคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๔ ได้ลงมติเห็นชอบในหลักการ และมอบให้สภาการศึกษาแห่งชาติ จัดทำรายละเอียดพร้อมทั้งยกร่างพระราชบัญญัติที่จะให้เป็นไปตามแนวคิดดังกล่าว เมื่อแล้วเสร็จสภาการศึกษาแห่งชาติได้นำเสนอสภาบริหารคณะปฏิวัติพิจารณาผ่านสำนักนายกรัฐมนตรีในปี พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งสำนักนายกรัฐมนตรีเห็นว่า เรื่องดังกล่าวมีผลเปลี่ยนแปลงการบริหารและสถานะของมหาวิทยาลัยจากที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน จึงได้ส่งเรื่องให้มหาวิทยาลัยต่างๆ พิจารณารายละเอียด พร้อมทั้งเสนอความเห็นและข้อสังเกตต่างๆ เพื่อที่สำนักนายกรัฐมนตรีจะได้ประมวลเสนอสภาบริหารคณะปฏิวัติต่อไป ผลการพิจารณาปรากฏว่า มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย และคณะปฏิวัติยังไม่พร้อมที่จะให้การดำเนินการปรับปรุงการบริหารมหาวิทยาลัยตามแนวทางดังกล่าว เรื่องจึงชะงักลง

* ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ข้อมูล ณ วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘

๒.๓ การปฏิรูปการศึกษาใน พ.ศ. ๒๕๑๗

แนวคิดเรื่องมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาลได้รับการรื้อฟื้นขึ้นมาพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการวางพื้นฐานเพื่อการปฏิรูปการศึกษาในปี พ.ศ. ๒๕๑๗ แต่คณะกรรมการคิดว่าต้องการเวลาสร้างความพร้อมทั้งทางด้านรัฐบาลและมหาวิทยาลัย จึงมุ่งสร้างระบบอุดมศึกษาที่เป็น ส่วนของระบบราชการ แต่ให้มีเอกภาพในการบริหาร ความเป็นอิสระในการดำเนินงาน และมีการประสานงานระหว่างสถาบันอุดมศึกษาให้ดีขึ้น รวมทั้งมีการเสนอให้จัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาใหม่ พัฒนา ตลาตวิชาและดำเนินการให้สถาบันอุดมศึกษาเป็นระบบอิสระไม่เป็นส่วนราชการในระยะต้นแผนพัฒนา การศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ แต่ความคิดดังกล่าวมิได้บรรลุผล

หลังจากนั้น ก็ได้มีความพยายามใด ๆ ที่เป็นรูปธรรมอีก นอกจากมีการประชุมสัมมนา กันอีกหลายครั้ง ในแต่ละครั้งได้หยิบยกเรื่องความเป็นอิสระของมหาวิทยาลัยขึ้นมาวิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งได้ ส่งผลให้มีการปรับปรุงแก้ไข กฎหมาย ระเบียบ หลักเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีความเป็นอิสระ และคล่องตัวในการบริหารงานภายในมากกว่าส่วนราชการอื่น แต่อย่างไรก็ตาม ก็ยังมีได้ทำให้มหาวิทยาลัย ความเป็นอิสระตามลักษณะความจำเป็นและความเหมาะสมของสถาบันวิชาการ

๓. ความต่อเนื่องของนโยบายในการพัฒนาความเป็นอิสระ

๓.๑ แผนอุดมศึกษาระยะยาว (พ.ศ. ๒๕๓๓-๒๕๔๗)

ทบวงมหาวิทยาลัยได้ริเริ่มโครงการจัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๓๓ - ๒๕๔๗) ขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๓๐ โดยมุ่งหวังให้การจัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยาวดังกล่าวมีลักษณะเป็นแผน รุกไปสู่อนาคตโดยมีฐานอยู่บนข้อมูลการวิจัยเชิงนโยบายเกี่ยวกับสถานการณ์และความเปลี่ยนแปลง ด้านต่าง ๆ ของประเทศ ตลอดจนเป็นแผนที่ไวต่อการปรับตัวและมีกลไกการติดตามประเมินผลอย่าง ต่อเนื่อง แผนดังกล่าวได้มีข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลข้อหนึ่งในหกข้อ คือ "รัฐบาลพึงให้การสนับสนุนการ ปฏิรูปความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาตรีกับรัฐ โดยพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐใน สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยที่มีอยู่แล้วให้มีความเป็นอิสระ คล่องตัว มีประสิทธิภาพและสามารถบรรลุความเป็น เลิศทางวิชาการ โดยปรับเปลี่ยนไปเป็นมหาวิทยาลัยที่ไม่เป็นส่วนราชการ ส่วนสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่จะ จัดตั้งใหม่ให้มีฐานะและรูปแบบเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการตั้งแต่แรกตั้ง"

๓.๒ การนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบราชการในช่วงแผนอุดมศึกษาระยะยาว

ในปี พ.ศ. ๒๕๓๔ รัฐบาลในสมัยของ นายอานันท์ ปันยารชุน เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มี นโยบายที่จะพัฒนาระบบบริหารสถาบันอุดมศึกษาของรัฐให้มีความเป็นอิสระ คล่องตัว มีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพมากขึ้น โดยได้กำหนดแนวทางไว้ ๒ แนวทาง แนวทางหนึ่ง คือ แก้ไขพระราชบัญญัติ จัดตั้ง มหาวิทยาลัยให้มีสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยที่ไม่ใช่ส่วนราชการ ในครั้งนี้มีมหาวิทยาลัยยืนยันที่จะออกนอก ระบบราชการและได้เสนอร่างพระราชบัญญัติต่อคณะรัฐมนตรีจำนวน ๑๖ แห่ง (จากจำนวน ๒๐ แห่ง) คณะรัฐมนตรีได้นำร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๑๖ ฉบับ เสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และในการพิจารณาว่าระ ที่ ๒ และ ๓ ได้รับการบรรจุเป็นระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติในวันที่ ๒๐ มีนาคม

๒๕๓๕ แต่ไม่ได้รับการพิจารณา เนื่องจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติเห็นว่าพระราชบัญญัติดังกล่าว เป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องพิจารณากันอย่างรอบคอบ จึงมีมติให้เลื่อนการพิจารณาออกไป และโดยที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้หมดอายุลง จึงทำให้ร่างพระราชบัญญัติตกไป

การนำมหาวิทยาลัย/สถาบันออกจากระบบราชการในครั้งนี้ กลุ่มบุคคลที่ไม่เห็นด้วยได้แสดงออกในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ทำหนังสือคัดค้านการออกนอกระบบไปยังผู้บริหารระดับสูงของประเทศ การชุมนุมประท้วง และการให้ความคิดเห็นทางสื่อสิ่งพิมพ์โดยเฉพาะในช่วงที่ร่างพระราชบัญญัติอยู่ระหว่างการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติกระแสคัดค้านจากบุคคลต่าง ๆ ทั้งภายในมหาวิทยาลัยและภายนอกมหาวิทยาลัยได้ปรากฏให้ทราบทางสื่อสิ่งพิมพ์อย่างสม่ำเสมอ ประเด็นสำคัญ ๆ ที่เป็นข้อกังวลของบุคคลเหล่านั้น สรุปได้ดังนี้

- (๑) ความต่อเนื่องของนโยบายรัฐบาล คือ ไม่มั่นใจว่านโยบายของรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งจะเป็นไปในแนวทางเดียวกันมากนักน้อยเพียงใด
- (๒) การยอมรับหลักการให้มหาวิทยาลัยออกนอกระบบราชการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- (๓) หลักเกณฑ์การสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาลยังไม่ชัดเจน
- (๔) การบริหารงานบุคคล เช่น ไม่มั่นใจในระบบบริหารงานบุคคลที่เข้ายากออกง่าย เพราะคิดว่าไม่มั่นคงเหมือนระบบราชการ เงินเดือนและผลประโยชน์ก็ถูกยังไม่มียาละเอียดชัดเจน การมีระบบคู่ขนานในหน่วยงานเดียวกัน เป็นต้น
- (๕) การสรรหาผู้บริหารในระดับต่าง ๆ
- (๕) การเร่งรัดนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบราชการให้เสร็จทันภายในวาระของรัฐบาล ทำให้ไม่มั่นใจว่าได้มีการกระทำด้วยความรอบคอบ และละเอียดถี่ถ้วนเพียงใด

อย่างไรก็ตาม ภายในช่วงระยะเวลาแผนอุดมศึกษาระยะยาว ได้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ที่จังหวัดนครราชสีมา เป็นผลสำเร็จเมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๓ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช เมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๕ และมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ที่จังหวัดเชียงราย เมื่อปี พ.ศ.๒๕๔๑ นอกจากนี้ในปี พ.ศ.๒๕๔๑ ยังได้เปลี่ยนสถานภาพของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ที่เป็นส่วนราชการเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มีสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

๓.๓ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

ทิศทางการพัฒนาความเป็นอิสระและควมมีประสิทธิภาพของอุดมศึกษายังคงมีความต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้ชัดเจนว่า พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ (มาตรา ๓๖) กำหนดให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาที่เป็นนิติบุคคลมีทางเลือกระบบบริหารได้ ๒ ทาง คือ อาจจัดเป็นส่วนราชการหรือเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐก็ได้ โดยให้สถานศึกษาดังกล่าวดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ

๓.๔ เจ็อนไขการกั้เงินจากธนาการพัฒนาเอเซีย

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๑ ให้ความเห็นชอบเจ็อนไขการกั้เงินจากธนาการพัฒนาเอเซีย โดยมีกรอบนโยบายสำคัญที่ทบวงมหาวิทยาลัยต้องรับผิดชอบดำเนินการประกอบด้วย

(๑) มหาวิทยาลัยจะได้รับมอบอำนาจการบริหารงบประมาณในส่วนงบดำเนินการที่มีใช้เงินเดือนตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๕๒ เป็นต้นไป โดยสร้างระบบการติดตามผลการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในเรื่องความสามารถในการตรวจสอบได้ และความโปร่งใสในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

(๒) มหาวิทยาลัยของรัฐทุกแห่งจะได้รับการพัฒนาเป็นมหาวิทยาลัยอิสระ (Autonomous University) หรือมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาลภายในปี ๒๕๕๕ โดยที่ภายในเดือนธันวาคม ๒๕๕๑ จะมีมหาวิทยาลัยของรัฐอย่างน้อย ๑ แห่ง ปรับสภาพไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

๔. หลักการของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

ในหลักการ มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐยังคงมีสถานภาพเป็นหน่วยงานของรัฐแต่ไม่เป็นส่วนราชการและไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ เป็นนิติบุคคลอยู่ภายใต้การกำกับของรัฐโดยทบวงมหาวิทยาลัย และเป็นหน่วยงานของรัฐที่ยังคงได้รับการจัดสรรงบประมาณจากงบประมาณแผ่นดินตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณอย่างเพียงพอ ที่จะประกันคุณภาพการศึกษาไว้ได้ การบริหารงานต่างๆ จะสิ้นสุดที่สภามหาวิทยาลัยเป็นส่วนใหญ่ และมีความเป็นอิสระในการบริหารงานด้านต่างๆ ทั้งการบริหารงานบุคคล บริหารงบประมาณและทรัพย์สิน และบริหารวิชาการ โดยสรุปดังนี้

(๑) การบริหารงานบุคคล สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจในการกำหนดระบบบริหารงานบุคคลซึ่งรวมถึงการสรรหา การบรรจุแต่งตั้ง การพ้นจากตำแหน่ง การได้รับสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ เงินเดือนและค่าตอบแทน การวางแผนกำลังคน การพัฒนาบุคลากร และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบการบริหารงานบุคคล

(๒) การบริหารงบประมาณและทรัพย์สิน สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจในการกำหนดระบบบริหารการเงิน การงบประมาณ และทรัพย์สิน ซึ่งรวมถึงการวางแผน การจัดหา การจัดสรร และการใช้ทรัพยากร กำหนดระเบียบวิธีและกฎเกณฑ์ต่างๆ เกี่ยวกับการจัดหา จัดสรร และการใช้ทรัพยากร ทั้งจากงบประมาณแผ่นดิน และเงินได้จากแหล่งต่างๆ

(๓) การบริหารวิชาการ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจในการอนุมัติหลักสูตร การเปิดสอนหลักสูตร การจัดตั้ง ยุบ เลิก หน่วยงานต่างๆ ของมหาวิทยาลัย การพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา และการดำเนินการทางวิชาการอื่นๆ ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามหลักเสรีภาพทางวิชาการ และต้องสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานวิชาการของหน่วยงานกลาง

รายละเอียดปรากฏใน "หลักการและแนวปฏิบัติมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาล จัดทำโดยสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย"

๕. การเตรียมการของทบวงมหาวิทยาลัย (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา)

๕.๑ การกำหนดหลักการการจัดสรรงบประมาณให้มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

ทบวงมหาวิทยาลัยได้เสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบหลักการจัดสรรงบประมาณให้แก่มหาวิทยาลัยที่อยู่ระหว่างการเตรียมการปรับเปลี่ยนสภาพไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และหลักการการจัดสรรงบประมาณให้แก่มหาวิทยาลัยเมื่อเปลี่ยนสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๑ สรุปได้ดังนี้

๕.๑.๑ ในระยะที่เตรียมการเปลี่ยนสภาพเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ การจัดสรรงบประมาณยังคงใช้เกณฑ์ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ส่วนการบริหารงบประมาณ มหาวิทยาลัยสามารถโอนหรือเปลี่ยนแปลงรายการงบประมาณส่วนที่มีใช้เงินเดือนได้ และให้ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดระเบียบกลางในการบริหารงบประมาณโดยเริ่มตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๕๒ เป็นต้นไป พร้อมทั้งให้มีระบบการกำกับ การติดตาม และการตรวจสอบด้วย

๕.๑.๒ เมื่อเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐแล้ว รัฐจะจัดสรรงบประมาณอุดหนุน ในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไป เพื่ออุดหนุนกองทุนคงยอดเงินต้นที่มหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้น และอุดหนุน ค่าใช้จ่ายประจำปีทั้งที่เป็นค่าใช้จ่ายประจำและค่าใช้จ่ายลงทุน โดยแสดงรายการงบประมาณเฉพาะ ค่าใช้จ่ายลงทุนที่ต้องผูกพันข้ามปีงบประมาณเท่านั้น

๕.๑.๓ ให้ทบวงมหาวิทยาลัยรับข้อสังเกตของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินและ คณะรัฐมนตรี ดังนี้

(๑) ทบวงมหาวิทยาลัยควรมีระบบการกำกับและดูแลการใช้จ่ายเงินอุดหนุนทั่วไปโดยใกล้ชิด

(๒) ควรกำหนดเงื่อนไขให้มหาวิทยาลัยต้องพัฒนาระบบงบประมาณให้เอื้อ ต่อการวางแผนและการประเมินผลระบบต้นทุนที่ให้ข้อมูลใช้ประเมินผล ระบบการประเมินผลที่สามารถประเมิน ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ความประหยัด และความคุ้มค่า อย่างเป็นรูปธรรม ระบบการตรวจสอบภายใน และภายนอกที่ครอบคลุมด้านการเงิน การบริหาร และผลงานจากมติคณะรัฐมนตรีในข้อ ๕.๑ ทบวงมหาวิทยาลัยได้ออกระเบียบทบวงมหาวิทยาลัยว่าด้วยการโอนเงินประจำงวดของสถาบันอุดมศึกษา ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒

๕.๒ การมอบอำนาจการบริหารงานบุคคล

คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย (ก.ม.) ได้มอบอำนาจการบริหารงาน บุคคลในส่วนที่ยังอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ ก.ม. ให้ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยดำเนินการในเรื่องต่างๆ เช่น การ บรรจุ การรับโอน การเปลี่ยนระดับตำแหน่ง การกำหนดตำแหน่งเป็นระดับสูงขึ้น การกำหนดให้มี ตำแหน่งระดับชำนาญการ เชี่ยวชาญ และชำนาญการพิเศษ ระดับ ๙ การยกเว้นคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง การเปลี่ยนเงื่อนไขการบรรจุ เป็นต้น

๕.๓ การปรับระบบการบรรจุบุคลากร

จากมาตรการปรับขนาดกำลังคนภาครัฐ: ข้าราชการที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๑ ที่ไม่ให้ส่วนราชการเพิ่มอัตราใหม่ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๑ และให้ส่วนราชการยุบเลิกตำแหน่งไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ของจำนวนตำแหน่งที่ว่างลงจากเกษียณอายุราชการ ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ ๒๐ให้นำมารวมกันแล้วมอบให้คณะกรรมการกำหนดเป้าหมายและนโยบายกำลังคนภาครัฐ (คปร.) พิจารณาจัดสรรให้ส่วนราชการที่มีความจำเป็น และมาตรการควบคุมค่าใช้จ่ายด้านบุคคลภาครัฐที่ต้องการควบคุมค่าใช้จ่ายด้านบุคคลภาครัฐไม่ให้เพิ่มขึ้นที่คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ และวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๑ โดยให้ใช้บังคับตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๕๑ - ๒๕๕๕ มาตรการดังกล่าวกำหนดให้ทุกส่วนราชการระงับข้อเสนอเปลี่ยนแปลงเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง สวัสดิการ หรือค่าตอบแทนอื่นใดสำหรับตำแหน่งที่กำหนดขึ้นใหม่ และระงับการจัดตั้งหน่วยงานใหม่

มาตรการเหล่านี้ถึงแม้เป็นมาตรการที่ดีที่จะให้ส่วนราชการปรับลดบทบาท ภารกิจ และเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน แต่ก็กระทบต่อบทบาทและภารกิจของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรการดังกล่าวและเป็นการเตรียมการรองรับการปรับเปลี่ยนระบบบริหารมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการไปเป็นระบบบริหารมหาวิทยาลัยที่มีใช้ส่วนราชการหรือเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐภายในปี ๒๕๕๕ ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้เสนอคณะรัฐมนตรี ขอปรับปรุงระบบการบรรจุบุคลากรใหม่ ซึ่งคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ และ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ได้อนุมัติในหลักการ ให้มหาวิทยาลัยจ้างลูกจ้างในลักษณะการจ้างพิเศษที่มีวาระการจ้างที่กำหนดเวลาชัดเจนแทนการบรรจุข้าราชการใหม่ โดยให้สำนักงบประมาณพิจารณาจัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการจ้างในหมวดเงินอุดหนุน เงินอุดหนุนทั่วไป จนกว่ามหาวิทยาลัยจะปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ตามจำนวน

(๑) อัตราว่างที่เกิดจากการเกษียณอายุราชการตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ เป็นต้นมา

(๒) อัตราว่างโดยเหตุอื่นที่มีใช้ว่างจากเกษียณอายุราชการ

(๓) อัตรานักเรียนทุนที่มีข้อผูกพันตามสัญญา

(๔) อัตราเพิ่มใหม่สำหรับมหาวิทยาลัยที่จัดตั้งขึ้นใหม่และอยู่ระหว่างการพัฒนาโดยจัดสรรในอัตราข้าราชการแรกบรรจุ บวกด้วยอัตราเพิ่มอีกร้อยละ ๗๐ ของอัตราแรกบรรจุสำหรับ บุคลากรสาย ก ส่วนบุคลากรสาย ข จัดสรรในอัตราข้าราชการแรกบรรจุ บวกด้วยอัตราเพิ่มอีกร้อยละ ๕๐ ของอัตราแรกบรรจุ ทั้งนี้ ให้มหาวิทยาลัยเป็นผู้กำหนดจำนวนบุคลากรที่จะจ้างและอัตราค่าจ้างตามวงเงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรร โดยได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

๕.๔ การสนับสนุนการดำเนินการของมหาวิทยาลัย

๕.๔.๑ จัดทำแผนปฏิบัติการในการปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ทบวง - มหาวิทยาลัยได้ขอให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งพิจารณาว่าจะมีแผนการในการปรับเปลี่ยนสถานภาพอย่างไร โดยเน้นให้แต่ละมหาวิทยาลัยสร้างความเข้าใจกับประชาคมในมหาวิทยาลัยเป็นเบื้องต้นเกี่ยวกับหลักการ

ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และร่วมกันปรับปรุงโครงสร้างระบบบริหารด้านต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัยตามหลักการที่ตกลงร่วมกันให้สามารถปกครองตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดและรองรับการตรวจสอบจากสังคมด้วย แล้วจึงยกร่าง พ.ร.บ. ของมหาวิทยาลัยใหม่ให้สอดคล้องกับหลักการดังกล่าว หลังจากนั้นให้มหาวิทยาลัยเสนอแผนปฏิบัติการของแต่ละแห่งต่อทบวงมหาวิทยาลัยเพื่อประมวลเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ ซึ่งคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๒ มีมติเห็นชอบแผนปฏิบัติการตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยเสนอ และเนื่องจากมหาวิทยาลัยบางแห่งไม่สามารถดำเนินการได้ตามแผน ทบวงมหาวิทยาลัยจึงขอให้มหาวิทยาลัยปรับแผน และทบวงมหาวิทยาลัยได้เสนอขอทบวงมติคณะรัฐมนตรี เพื่อปรับปรุงแผนปฏิบัติการเป็นครั้งที่ ๒ (มติกรม.เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๓) โดยในแผนปฏิบัติการดังกล่าวกำหนดไว้ว่า จะได้ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาล จำนวน ๒๐ แห่ง ดังนี้

(๑) ภายในปี ๒๕๔๒ เดิมจำนวน ๕ แห่ง ขอปรับใหม่เป็น ๒ แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยนเรศวร และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(๒) ภายในปี ๒๕๔๓ จากเดิมมีจำนวน ๖ แห่ง ขอปรับใหม่เป็นจำนวน ๘ แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยทักษิณ

(๓) ภายในปี ๒๕๔๔ เดิมจำนวน ๖ แห่ง ขอปรับใหม่เป็น ๘ แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

(๔) ภายในปี ๒๕๔๕ มีจำนวน ๒ แห่ง คือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

๕.๕.๒ การให้การสนับสนุนและการทำความเข้าใจกับประชาคมภายในมหาวิทยาลัย ทบวงมหาวิทยาลัยได้จัดทำสมุดปกขาว เรื่อง "หลักการและแนวปฏิบัติมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาล" เมื่อเดือนกันยายน ๒๕๔๑ และได้จัดสัมมนาระดับชาติเมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๑ เพื่อทำความเข้าใจในหลักการของการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐและนโยบายรัฐบาลให้ตรงกัน รวมทั้งได้จัดสรรงบประมาณให้มหาวิทยาลัยนำไปทำกิจกรรมเพื่อสร้างความเข้าใจและเผยแพร่หลักการและแนวปฏิบัติต่อประชาคมมหาวิทยาลัย และกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ เช่น การทำประชาพิจารณ์ร่างพระราชบัญญัติ การเตรียมร่างระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติ การเตรียมความพร้อมระบบบริหารในด้านต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นตามแนวทางของการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ การประชาสัมพันธ์การออกนอกระบบราชการด้วยวิธีการต่าง ๆ เป็นต้น

๕.๕ มติคณะรัฐมนตรีต่อข้อเสนอของทบวงมหาวิทยาลัย (สำนักงานคณะกรรมการ
การอุดมศึกษา)

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาหารือเมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๓ ลงมติเห็นชอบใน
หลักการตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยเสนอทั้ง ๓ ข้อ คือ หลักการการบริหารมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ
แหล่งงบประมาณของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และการจัดเงินกองทุนคงยอดเงินต้น โดย

(๑) การบริหารมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่ให้อิสระกับมหาวิทยาลัยนั้นให้ทุกมหาวิทยาลัย
คำนึงถึงเป้าหมายสูงสุด คือ คุณภาพของการศึกษา

(๒) โดยหลักการ ไม่ควรมีบุคลากร ๒ ประเภท (ข้าราชการและพนักงาน) ในหน่วยงาน
เดียวกัน ควรมีประเภทเดียว แต่หากมีความจำเป็นในระยะแรก ก็อาจให้มีบุคลากร ๒ ประเภทไปก่อน
โดยกำหนดกรอบเวลาการปรับเปลี่ยนให้มีประเภทเดียว

(๓) ให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแก้ไขระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วย
เครื่องราชอิสริยาภรณ์ให้ข้าราชการที่ปรับเปลี่ยนเป็นพนักงาน มีสิทธิได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ต่อเนื่อง

(๔) ให้สำนักงบประมาณพิจารณาจัดสรรงบประมาณในการจัดตั้งกองทุนคงยอดเงินต้น
ตามความจำเป็น เหมาะสม และสอดคล้องกับฐานะทางการเงินการคลังของประเทศ

(๕) การยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่มหาวิทยาลัยที่จะปรับเปลี่ยนสภาพไปเป็นมหาวิทยาลัย
ในกำกับของรัฐนั้น ไม่มีกรณีที่จะต้องดำเนินการยกเว้นภาษีเงินได้

(๖) ให้กระทรวงการคลังรับไปพิจารณากำหนดไว้ในกฎหมายภาษีอากรที่ออกตามความ
ในประมวลรัษฎากร ให้ผู้บริจาคเงินได้หรือทรัพย์สินให้แก่มหาวิทยาลัย ได้รับสิทธิและประโยชน์ทางภาษี
เช่นเดียวกับก่อนที่จะมีการเปลี่ยนสภาพ

(๗) ให้คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการแก้ไขพระราชบัญญัติกองทุน
บำเหน็จบำนาญ พ.ศ.๒๕๓๙ ให้ "ข้าราชการ" รวมถึงพนักงานของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐด้วย

(๘) ให้กระทรวงการคลังร่วมกับทบวงมหาวิทยาลัยและสำนักงบประมาณ พิจารณาการ
จัดสรรงบประมาณในหมวดเงินเดือนเพิ่มร้อยละ ๖๐ จากอัตราเงินเดือนปัจจุบันของข้าราชการโดยคำนึงถึง
สัดส่วนบุคลากรที่เป็นพนักงานต่อข้าราชการ แล้วเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

(๙) ให้มหาวิทยาลัยต้องรายงานรายรับและรายจ่ายให้รัฐบาลและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องและ
ให้มหาวิทยาลัยทุกแห่งควรเร่งรัดการสร้างระบบบริหารจัดการรวม ๗ ประการ ตามความเห็นของสำนัก
งบประมาณด้วย

(๑๐) เห็นชอบให้คงสิทธิการค้าประกัน หรือสิทธิการประกันตัวของบุคคลที่เป็นพนักงาน
ถาวรของมหาวิทยาลัยเช่นเดียวกับข้าราชการ

(๑๑) เมื่อได้กำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางในการดำเนินการปรับเปลี่ยนไปเป็น
มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐชัดเจนแล้วสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาควรเร่งรัดการพิจารณา และ
มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ก็ควรเร่งรัดร่างกฎหมายให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาตามกำหนดเวลา

- (๑๒) กระทรวงการคลังควรปรับปรุงกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาให้มีการตอบสนองความต้องการในระดับอุดมศึกษาเพิ่มขึ้น เพื่อมิให้มีการปิดกั้นโอกาสแก่ผู้มีความรู้ความสามารถที่มีฐานะยากจน
- (๑๓) ให้ทบวงมหาวิทยาลัยและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ) ติดตามการดำเนินงาน แล้วรายงานความคืบหน้า ปัญหา อุปสรรคต่าง ๆ ให้คณะรัฐมนตรีทราบเป็นระยะ ๆ

๖. จุดแข็งและจุดอ่อนในการปรับเปลี่ยนสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

ระบบใด ๆ ก็ตามย่อมมีทั้งจุดแข็งและจุดอ่อน การพัฒนาระบบบริหารของมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการไปเป็นระบบบริหารที่มีใช้ส่วนราชการ ก็ทำนองเดียวกัน ซึ่งสามารถสรุปจุดแข็งและจุดอ่อนได้ดังนี้

๖.๑ จุดแข็ง

(๑) มีความเป็นอิสระในการดำเนินงานภายในขอบเขตหนึ่ง การดำเนินงานทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้น ต้องอาศัยความเป็นอิสระและการมีเสรีภาพทางวิชาการอย่างมาก เพื่อที่จะได้ค้นคว้าหาความรู้ใหม่ และถ่ายทอดความรู้นั้นให้เกิดประโยชน์แก่สังคม อย่างไรก็ตาม ความเป็นอิสระนั้นได้กำหนดให้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ เพื่อป้องกันมิให้มหาวิทยาลัยใช้ประโยชน์จากความเป็นอิสระจนเกินขอบเขต

(๒) มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งสามารถกำหนดเป้าหมาย ทิศทาง พร้อมทั้งกำหนดวิธีการปฏิบัติที่จะทำให้เกิดความคล่องตัวเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงได้อย่างทันท่วงที

(๓) มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งสามารถพัฒนาระบบบริหารงานด้านต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับลักษณะงานและธรรมชาติของมหาวิทยาลัยได้เอง ดังนี้

(๓.๑) การจัดโครงสร้างองค์กร มหาวิทยาลัยสามารถกำหนดรูปแบบขององค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย และมีอำนาจจัดตั้งและกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ เหล่านั้น

(๓.๒) การบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยสามารถกำหนดและดำเนินการสรรหา บรรจุ แต่งตั้ง รวมทั้งการกำหนดอัตราเงินเดือนและค่าตอบแทน ฯลฯ ซึ่งทำให้คล่องตัวและสามารถเลือกสรรผู้ที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดได้

(๓.๓) การบริหารงานวิชาการ มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการเปิดหลักสูตรสาขาวิชาต่าง ๆ กำหนดเนื้อหาสาระของหลักสูตร วิธีการเรียนการสอน คุณสมบัติของผู้สอน ฯลฯ ที่สอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานวิชาการของหน่วยงานกลาง เช่น มาตรฐานหลักสูตร การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นต้น

(๓.๔) การบริหารการเงิน มหาวิทยาลัยสามารถกำหนดระเบียบ กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่มีความคล่องตัว ยืดหยุ่น เพื่อให้เหมาะสมกับงานมหาวิทยาลัยและวิทยาการที่ปรับเปลี่ยนใหม่

นอกจากนี้ การกำหนดให้รัฐจัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไป ย่อมทำให้มหาวิทยาลัยมีความคล่องตัวในการบริหารงบประมาณให้เหมาะสมกับภารกิจของมหาวิทยาลัยในแต่ละด้าน ตามนโยบายและแผนงานของมหาวิทยาลัยได้ดีกว่าการจัดสรรงบประมาณตามวิธีการที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

(๔) การกำหนดให้การดำเนินงานสิ้นสุดที่มหาวิทยาลัย โดยสภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรปกครองสูงสุดนั้น ทำให้ขั้นตอนในการดำเนินงานน้อยลง ส่งผลให้ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

(๕) มหาวิทยาลัยกับรัฐบาลยังมีความสัมพันธ์กัน เนื่องจากมหาวิทยาลัยยังรับเงินอุดหนุนจากรัฐ แต่ความสัมพันธ์จะเป็นไปในลักษณะการกำกับดูแลมากกว่าการบังคับบัญชา

(๖) การปรับเปลี่ยนมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐจะทำให้การบริหารจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพ เพราะกระจายอำนาจการบริหารให้แก่สถานศึกษา ทำให้การบริหารจัดการมีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพขึ้น

๖.๒ จุดอ่อน

(๑) มหาวิทยาลัยอยู่ในระบบราชการมานาน อาจมีผลทำให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยจำนวนไม่น้อยมีจิตใจผูกติดอยู่กับระบบราชการ (Bureaucratic Mentality) คือ มีความคิดที่ยึดติดกับระเบียบ จนกระทั่งคิดว่ากฎระเบียบสำคัญกว่าจุดมุ่งหมาย และหากคนเหล่านี้ไม่สามารถปรับเปลี่ยนความคิดและพฤติกรรมได้ อาจส่งผลกระทบต่อมหาวิทยาลัยที่ต้องการดำเนินงานในลักษณะที่ไม่ยึดติดกับระบบราชการ

(๒) การปรับเปลี่ยนมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการ ไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐซึ่งบุคลากรก็ต้องเปลี่ยนไปเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย อาจทำให้เกิดความรู้สึกไม่มั่นคงในอาชีพเมื่อเปรียบเทียบกับระบบราชการ ซึ่งเป็นระบบที่ให้ความมั่นคงมาก

(๓) การให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งกำหนดกฎเกณฑ์ หรือระเบียบในเรื่องต่าง ๆ เอง ถ้ามีความแตกต่างกันมาก อาจทำให้เกิดการแข่งขันสูง หรือเกิดการไหลจากมหาวิทยาลัยหนึ่งไปสู่มหาวิทยาลัยหนึ่ง

(๔) การกำหนดให้การดำเนินงานทุกอย่างสิ้นสุดที่มหาวิทยาลัย โดยสภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรสูงสุด ถ้าหากสภามหาวิทยาลัยไม่เข้มแข็ง ก็จะทำให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยไม่ประสบผลสำเร็จได้

(๕) ยังมีความไม่เข้าใจเกี่ยวกับการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ความไม่เข้าใจนี้ นำมาซึ่งทัศนคติเชิงลบ เช่น มีความคิดว่ามหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐคิดค่าเล่าเรียนแพง รัฐไม่ใช้งบประมาณสนับสนุน ผู้มีฐานะดีเท่านั้นจึงจะได้เรียนมีการสอนเฉพาะวิชาที่เป็นความต้องการของตลาด เป็นต้น

๗. หลักการกลางมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

(๑) มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐมีสถานภาพเป็นหน่วยงานของรัฐและเป็นนิติบุคคลที่ไม่เป็นส่วนราชการและไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และยังคงได้รับการจัดสรรงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณในจำนวนที่เพียงพอที่จำเป็นต่อการประกันคุณภาพการศึกษา

(๒) การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ทั้งการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริหารวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ต้องมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความต้องการของสังคม นโยบายของรัฐบาล และแผนการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ การผลิตบัณฑิตต้องให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชนโดยไม่เลือกปฏิบัติ

(๓) ความคล่องตัวของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามกลไกของสภามหาวิทยาลัยที่จะกำหนดระเบียบ ข้อบังคับในการบริหารจัดการในเรื่องต่าง ๆ ได้เองภายใต้กรอบแห่งพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง

(๔) สภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารมหาวิทยาลัย กำหนดให้องค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัยจะต้องมาจากบุคคลภายนอกมากกว่าบุคคลภายใน และกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่มาจากบุคคลภายนอก ๑ คน ซึ่งจะต้องสรรหาจากรายชื่อที่คณะกรรมการการอุดมศึกษาเสนอ โดยการบริหารมหาวิทยาลัยให้อธิการบดีเป็นผู้บริหารสูงสุด มีหน้าที่บริหารมหาวิทยาลัยภายใต้การกำกับดูแลของสภามหาวิทยาลัย

การได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีต้องเป็นกระบวนการที่โปร่งใสไม่ใช้วิธีการเลือกตั้งแต่ให้ใช้วิธีการสรรหาตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๕) การบริหารมหาวิทยาลัยให้ใช้หลักบริหารจัดการที่ดี (Good Governance) ในการออกระเบียบ ข้อบังคับและแนวทางในการดำเนินกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย

(๖) การบริหารงานบุคคล เมื่อเปลี่ยนสถานภาพไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐแล้วข้าราชการและลูกจ้างประจำของมหาวิทยาลัยสามารถเลือกสถานภาพได้ตามความสมัครใจ หากสมัครใจเปลี่ยนสถานภาพภายหลังกฎหมายใช้บังคับก็จะมีสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย และให้คงสิทธิการเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการและสิทธิประโยชน์อื่นตามที่รัฐกำหนด ซึ่งการบริหารงานบุคคลให้ตราเป็นข้อบังคับ โดยมีองค์การบริหารงานบุคคลที่บุคลากรมีส่วนร่วมยึดหลักการบริหารในระบบคุณธรรม (Merit System) มีระบบการประเมินผลการทำงานของบุคลากรที่โปร่งใส

(๗) งบประมาณและทรัพย์สิน ให้รัฐบาลจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปให้แก่มหาวิทยาลัยเป็นจำนวนที่เพียงพอ เพื่อดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลและการประกันคุณภาพการศึกษา โดยให้ถือว่าเป็นเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย กรณีรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่ายและมหาวิทยาลัยไม่สามารถหาเงินสนับสนุนจากแหล่งอื่นได้ รัฐพึงจัดสรรงบประมาณให้แก่มหาวิทยาลัยเท่าที่จำเป็น ทั้งนี้ รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง

มหาวิทยาลัยสามารถถือกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ได้ รวมทั้ง อสังหาริมทรัพย์ที่มี ผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ ของมหาวิทยาลัย โดยให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ จัดหาประโยชน์จากที่ ราชพัสดุได้ และรายได้ที่เกิดขึ้นให้ถือเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยต้องมีระบบบริหารการเงินและระบบบัญชีที่มีประสิทธิภาพ โดยไม่ขัดแย้งกับ มาตรฐานและนโยบายการบัญชีที่รัฐกำหนด การจ่ายเงินต้องทำเป็นงบประมาณรายจ่ายประจำปีโดยการ อนุมัติของสภามหาวิทยาลัย และมีกลไกตรวจสอบการใช้จ่ายเงินภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

(๘) การใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด ให้สภามหาวิทยาลัยมีหน้าที่ส่งเสริมและ สนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างส่วนงานภายในมหาวิทยาลัย และระหว่างสถาบันการศึกษา ชุมชน สถานประกอบการ และหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน

(๙) การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามหลักเสรีภาพทางวิชาการ โดยให้การดำเนินการเสรีจลันที่สภามหาวิทยาลัยมากที่สุด ทั้งนี้ จะต้องสอดคล้องกับนโยบายและ มาตรฐานทางวิชาการที่รัฐกำหนด โดยให้สภามหาวิทยาลัยและผู้บริหาร

มหาวิทยาลัยมีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการทำวิจัย และนำผลงานวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อ สังคม ชุมชน และประเทศชาติ

(๑๐) การกำกับ ตรวจสอบ ให้มีการกำกับ ตรวจสอบโดยกลไกภายในและภายนอก มหาวิทยาลัย

การกำกับ ตรวจสอบภายใน ให้สภามหาวิทยาลัยวางระเบียบและกลไกเพื่อควบคุม ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย โดยให้ประชาคมในมหาวิทยาลัยมี ส่วนร่วม

การกำกับ ตรวจสอบภายนอก ให้กระทำโดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน กลไก งบประมาณ นโยบายของรัฐบาล และระบบการรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตาม วัตถุประสงค์สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัย ในกรณีที่มีการ ดำเนินงานของมหาวิทยาลัยขัดต่อความสงบเรียบร้อย ศีลธรรม อันดี หรือมีความขัดแย้งเกิดขึ้นภายใน มหาวิทยาลัย หากปล่อยทิ้งไว้จะเกิดความเสียหายต่อสังคมและประเทศชาติโดยรวม ให้รัฐมนตรีที่กำกับ ดูแล นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการ

หลักการและกรอบในการจัดทำ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*

บทนำ

หลังจากที่มหาวิทยาลัยได้กำหนดหลักการและประเด็นสำคัญที่ควรต้องมีในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และได้แจ้งเวียนให้บุคลากรได้รับทราบ และเปิดโอกาสให้บุคลากรได้ศึกษา วิพากษ์วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น โดยท่านอธิการบดีได้มีนโยบายให้หน่วยงานต่าง ๆ จัดประชุมสัมมนา เกี่ยวกับการออกนอกระบบราชการของธรรมศาสตร์และหน่วยงานต่างๆ ได้มีการดำเนินการไปแล้วตามสมควร ก่อนที่จะกล่าวสาระสำคัญในร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จะขอกล่าวถึง หลักการและกรอบในการพิจารณากร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เพื่อให้บุคลากรได้รับ ทราบ ดังนี้

หลักการและกรอบในการพิจารณากร่าง

๑. พิจารณาคาดการณ์ถึงปัญหาอุปสรรค ข้อขัดข้องที่อาจเกิดขึ้นเมื่อมหาวิทยาลัย ออกนอกระบบราชการ และพยายามป้องกันแก้ไข และบรรเทาปัญหาอุปสรรคนั้น โดยอาศัยพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เท่าที่จะสามารถทำได้
๒. พิจารณาปัญหา ข้อขัดข้อง ที่เกิดจากการอยู่ในระบบราชการตามพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ และพยายามแก้ไข หรือป้องกันปัญหาต่างๆ นั้น โดยกำหนดไว้ ในร่างพระราชบัญญัติธรรมศาสตร์เท่าที่จะสามารถทำได้
๓. ศึกษาเปรียบเทียบพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เช่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยนเรศวร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุรนารี มหาวิทยาลัยมหิดล และพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อศึกษาข้อดีข้อด้อย ของแต่ละแห่ง และประยุกต์มาใช้กับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
๔. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. นี้เป็นเพียงตุ๊กตาในเบื้องต้น ที่ผู้จัดทำได้พยายามจัดทำขึ้นตามหลักการและกรอบที่กล่าวนี้ เพื่อให้ผู้บริหารวิทยาลัยและบุคลากร ได้ใช้เป็นจุดเริ่มต้นในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ บุคลากรในประชาคมธรรมศาสตร์ทุกส่วน ทุกฝ่ายจะมีส่วนทำให้กฎหมายมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นตามลำดับ

* โดย รศ.ดร.กำชัย จงจักรพันธ์ ประธานคณะกรรมการจัดเตรียมกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ สำหรับ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในกำกับของรัฐ

ปัญหาหรือความกังวลที่อาจเกิดขึ้นในการออกนอกระบบราชการ

๑. ของเดิมในราคาแพงขึ้น
๒. วิชา / สำนัก / สาขา / หน่วยงาน / คณะ ที่ไม่สามารถหารายได้จะลดความสำคัญลง
๓. ค่าหน่วยกิตอาจแพงขึ้น/ประชาชนคนชนบท คนยากจน อาจสูญเสียโอกาสในการเข้าเรียนมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
๔. เมื่อถึงคราวที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้รับงบประมาณสนับสนุนน้อยลง (ไม่ว่าโดยรูปแบบใด ลักษณะใด เมื่อใด มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จะพึ่งพาตนเองทางการเงินงบประมาณได้หรือไม่)
๕. คนดี คนเก่ง มีความสามารถ ไม่อยู่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ไม่เข้ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
๖. เมื่อต้องพึ่งพาตนเองมากขึ้น ต้องระมัดระวัง และตระหนักเสมอว่ามาตรฐานทางวิชาการของธรรมศาสตร์ต้องไม่ลดลง
๗. คุณภาพของบัณฑิตธรรมศาสตร์จะมีความรู้ คุณธรรม และมีความสามารถ ในการทำงานในระดับแข่งขันได้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
๘. ไม่มีการใช้ระบบประเมินที่มีประสิทธิภาพ และเป็นธรรมอย่างจริงจัง

สาระสำคัญบางประการในร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์สามารถสรุปสาระสำคัญโดยย่อได้ดังนี้

๑. บททั่วไป

ได้กำหนดบทบาทภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัย ปณิธานขอมหาวิทยาลัยที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศ เป็นธรรมร่วมนำสังคมคำนึงถึงความเป็นธรรมในสังคมส่งเสริมประชาธิปไตย การกำหนดหลักการให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษา การผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม และมีความสามารถในการทำงาน กำหนดหลักการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใสตรวจสอบได้ คำนึงถึงความสามารถมีส่วนร่วมของบุคลากร ตลอดจนการใช้ทรัพยากรร่วมกันอย่างคุ้มค่า

บททั่วไปนี้เป็นเสมือนบทประกาศหลักการจุดยืนของมหาวิทยาลัย

๒. โครงสร้าง/การแบ่งหน่วยงาน

ได้กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจในการก่อตั้งหน่วยงาน ยุบเลิกหน่วยงานต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวางและคล่องตัว เพื่อให้รองรับกับโครงสร้างของมหาวิทยาลัยในอนาคตที่อาจมีการเปลี่ยนแปลง

๓. รายได้ของมหาวิทยาลัย

กำหนดไว้ชัดเจนและแยกออกจากกัน ซึ่งงบประมาณต่าง ๆ ที่รัฐต้องให้กับมหาวิทยาลัย เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสำคัญในแต่ละเรื่อง เช่น งบวิจัย งบกองทุนคงยอดเงินต้น งบกองทุนนักศึกษา และเปิดกว้างไว้สำหรับรายได้อื่น ๆ ที่มหาวิทยาลัยอาจมี

นอกจากนี้กำหนดไว้ให้มหาวิทยาลัยมีสิทธิดำเนินการใด ๆ กับที่ดินทั้งที่เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย และที่มหาวิทยาลัยปกครองดูแลใช้ประโยชน์อยู่

๔. เครื่องราชอิสริยาภรณ์/กองทุนบำเหน็จบำนาญ

กำหนดให้เจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย (ที่แม้จะมีได้เป็นข้าราชการแต่ยังคงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ) มีฐานะเป็นข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องราชอิสริยาภรณ์ และตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการเพื่อให้ได้รับสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายดังกล่าว

๕. กองทุนนักศึกษา

กำหนดให้มหาวิทยาลัยต้องจัดตั้งกองทุนนักศึกษาขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนส่งเสริมให้มีความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา อาทิเช่น ให้หลักประกันว่านักเรียน นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์และมีศักยภาพในการเรียน ได้มีโอกาสศึกษาในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

๖. กองทุนจัดการศึกษา

กำหนดให้มหาวิทยาลัยจัดตั้งกองทุนเพื่อจัดการศึกษาขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนส่งเสริมให้คณะ/สถาบัน /สำนัก/ ภาควิชา/ สาขาวิชา ที่ไม่สามารถพึ่งพาตนเองทางการเงินได้ แต่มีพันธกิจที่สำคัญจำเป็นต่อสังคมส่วนรวม มีความมั่นใจว่าจะยังคงได้รับการสนับสนุนตามสมควร

๗. องค์ประกอบของสภาที่ปรึกษามหาวิทยาลัย

สภาที่ปรึกษา ประกอบด้วย ผู้แทนสมาคมศิษย์เก่า สมาคมวิชาชีพในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก และผู้ทำคุณประโยชน์ให้แก่มหาวิทยาลัยหรือสังคม

๘. อำนาจหน้าที่ของสภาที่ปรึกษามหาวิทยาลัย

สภาที่ปรึกษามหาวิทยาลัย มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อสภามหาวิทยาลัย และหน่วยงานของมหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการดำเนินงานที่เป็นประโยชน์ต่อความเจริญก้าวหน้าของมหาวิทยาลัย และสังคมโดยรวม

๒. สนับสนุนส่งเสริมการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย โดยระดมความคิดเห็นและทรัพยากรในด้านต่าง ๆ จากประชาคมธรรมศาสตร์ ศิษย์เก่า และสาธารณะชนทั่วไป ทั้งนี้ โดยจะต้องได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๙. องค์ประกอบสภามหาวิทยาลัย

สภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรสูงสุด ประกอบด้วย

๑. นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งได้รับพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง
๒. อุปนายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นอธิการบดีโดยตำแหน่ง
๓. กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ได้แก่ นายกสมาคมธรรมศาสตร์ ประธานสภาอาจารย์ ประธานสภาเจ้าหน้าที่

๔. กรรมการสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งเลือกจากผู้บริหาร ประเภทรองอธิการบดี ๒ คน คณบดี ๕ คน ผู้อำนวยการ ๒ คน

๕. กรรมการสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งเลือกตั้งจากคณาจารย์ประจำ ๔ คน

๖. กรรมการสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งเลือกตั้งจากสภาอาจารย์ จำนวน ๒ คน

๗. กรรมการสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งเลือกตั้งจากเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย ๒ คน

๘. กรรมการสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งเลือกตั้งจากสภาเจ้าหน้าที่ จำนวน ๒ คน

๙. กรรมการสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวนไม่น้อยกว่า ๙ คน แต่ไม่เกิน ๑๔ คน

คุณสมบัติหลักเกณฑ์ วิธีการเลือกตั้งหรือสรรหา จะเป็นไปตามข้อกำหนดมหาวิทยาลัย แต่การเลือกตั้งคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ กำหนดหลักเกณฑ์ให้แต่ละคณะ/หน่วยงาน มีผู้แทนได้เพียง ๑ คน

๑๐. อำนาจหน้าที่สภามหาวิทยาลัย

กำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่า สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับงานด้านนโยบาย งบประมาณ หลักสูตร มาตรฐานทางวิชาการ การประกันคุณภาพ การจัดตั้งหน่วยงาน และกำกับดูแลงานบริหารของมหาวิทยาลัย มิใช่ทำหน้าที่บริหารมหาวิทยาลัย

๑๑. การตรวจสอบการทำงานของสภามหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเพื่อตรวจสอบและประเมินผลการทำงานของสภามหาวิทยาลัย โดยสภามหาวิทยาลัยออกข้อกำหนดเอง

๑๒. องค์ประกอบคณะกรรมการผู้บริหารมหาวิทยาลัย

คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

๑. อธิการบดี เป็นประธานกรรมการ
๒. กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ รองอธิการบดี คณบดี ประธานสภาอาจารย์ ประธานสภาข้าราชการ
๓. กรรมการซึ่งอธิการบดีแต่งตั้งจากผู้อำนวยการสำนัก สถาบันวิทยาลัยจำนวนตามที่อธิการบดีเห็นสมควร

๑๓. องค์ประกอบคณะกรรมการวิชาการมหาวิทยาลัย

คณะกรรมการวิชาการมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

๑. อธิการบดี เป็นประธานกรรมการ
๒. กรรมการ โดยตำแหน่ง ได้แก่ รองอธิการบดี ไม่เกิน ๒ คน
๓. กรรมการ ซึ่งได้รับการคัดเลือกตัวจากคณบดีของคณะในกลุ่มสังคมศาสตร์และกลุ่มวิทยาศาสตร์ กลุ่มละ ๓ คน
๔. กรรมการ ซึ่งได้รับการเลือกตั้งจากผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าหน่วยงานที่มีฐานะเทียบเท่า จำนวน ๒ คน
๕. กรรมการ ซึ่งได้รับการเลือกตั้งจากศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัย จำนวน ๑๐ คน โดยจะต้องมีกรรมการที่มาจากศาสตราจารย์ในกลุ่มสังคมศาสตร์ และกลุ่มวิทยาศาสตร์ กลุ่มละเท่า ๆ กัน

๑๔. สภาอาจารย์/สภาเจ้าหน้าที่

กำหนดให้มีองค์กรสภาอาจารย์ และสภาเจ้าหน้าที่เพื่อเป็นองค์กรตัวแทนของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่

กำหนดให้อธิการบดีต้องให้สภาอาจารย์และสภาเจ้าหน้าที่ได้รับทราบ และมีโอกาสแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่และทั่วถึงเกี่ยวกับนโยบายที่สำคัญที่กระทบต่อบุคลากรโดยรวม

๑๕. มาตรฐานการศึกษา

กำหนดให้มหาวิทยาลัยต้องจัดให้มีระบบประกันคุณภาพ เพื่อรักษามาตรฐานทางวิชาการของมหาวิทยาลัยไว้

๑๖. การประเมินผล

กำหนดให้มีการประเมินผลประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรแต่ละคนและหน่วยงานโดยรวม และให้ถือเอาผลของการประเมินเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญในความก้าวหน้าในการทำงาน และความดีความชอบประจำปี

๑๗. สรุปรายงานประจำปี

กำหนดให้ทุกหน่วยงานต้องจัดทำสรุปรายงานประจำปี เสนอต่อสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อตรวจสอบและประเมินผล

๑๘. คณะกรรมการอุทธรณ์ร้องทุกข์ประจำปีมหาวิทยาลัย

เพื่อเป็นหลักประกันแก่บุคลากรในอันที่จะได้รับความเป็นธรรมว่าจะไม่ถูกกลั่นแกล้งหรือกระทำการใดที่ไม่เป็นธรรม จึงกำหนดให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์ร้องทุกข์ประจำปีมหาวิทยาลัยขึ้นประกอบด้วย

๑. ประธานกรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์แต่งตั้งจากกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๒. กรรมการซึ่งเลือกตั้งจากผู้บริหาร ๒ คน
๓. กรรมการซึ่งเลือกตั้งจากคณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ ๔ คน
๔. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเลือกจากบุคคลภายนอก ๒ คน

๑๙. ภาระหน้าที่ของคณาจารย์และประมวลจริยธรรม

กำหนดไว้ชัดเจนว่า คณาจารย์มีหน้าที่

๑. สอน
๒. วิจัย
๓. ให้บริการทางวิชาการ
๔. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
๕. ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

ให้คณาจารย์ปฏิบัติหน้าที่และดำรงตนตามประมวลจริยธรรมอาจารย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

๒๐. บทเฉพาะกาล

๑. เมื่อพระราชบัญญัติมีผลใช้บังคับ ไม่มีบุคลากรในธรรมศาสตร์ถูกบังคับให้เปลี่ยนสถานภาพ แต่จะเปลี่ยนไปเป็นเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยได้ต้องผ่านเกณฑ์ประเมินตามที่กำหนด และเมื่อครบ ๑๐ ปี ตำแหน่งราชการทั้งหมดจะถูกยุบเลิกโดยกฎหมาย

๒. โดยหลักผู้บริหารทุกระดับชั้นต้องเป็นเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย แต่ในระหว่างคาบเกี่ยวให้ผู้บริหารยังดำรงตำแหน่งต่อไปได้จนกว่าจะหมดวาระหรือครบ ๓ ปี

๓. ผู้บังคับบัญชาไม่ว่าจะอยู่ในสถานะใดสามารถบังคับบัญชาผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งสิ้น ไม่ว่าจะป็นข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย

๔. ให้ตราข้อบังคับ ข้อกำหนด ระเบียบ ฯลฯ เพื่อให้เป็นไปตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ภายใน ๓ ปี ในระหว่างที่ยังไม่มีกฎระเบียบ ให้ใช้กฎระเบียบเดิมไปพลางก่อน เท่าที่ไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติ

๕. ให้มีคณะกรรมการเฉพาะกิจขึ้นเพื่อดูแลและปฏิบัติตามบทเฉพาะกาล

๑๐๘ ปัญหาการออกนอกระบบของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*

๑. ถาม ทำไมต้องออกนอกระบบ ?

ตอบ รัฐบาลกำหนดเป็นนโยบายให้มหาวิทยาลัยของรัฐทั้งหมด ๒๐ แห่ง ต้องออกนอกระบบราชการ ไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ เหตุผลของการออกนอกระบบราชการตามที่ปรากฏในสมุดปกขาว ของทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง หลักการและแนวปฏิบัติมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาลมี ๒ ประเด็น คือ ๑. เพื่อส่งเสริมการปฏิบัติงานของสถาบันอุดมศึกษาให้มีความเป็นอิสระ คล่องตัว มีประสิทธิภาพ ๒. เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการและเป็นไปตามเงื่อนไขของธนาคารพัฒนาแห่งเอเชีย (ADB)

๒. ถาม ออกนอกระบบ ใครได้ประโยชน์ ?

ตอบ ฝ่ายกำหนดนโยบายตอบว่า สังคมและประเทศชาติจะได้ระบบอุดมศึกษาที่ดี มหาวิทยาลัยจะได้วัฒนธรรมองค์กรที่มีการทำงานตามความรู้ความสามารถที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ มีผลิตผลที่มีประสิทธิภาพและสนองต่อความต้องการของสังคมและประเทศชาติ ผู้ปกครอง นักศึกษา จะมีความมั่นใจและพึงพอใจในระบบอุดมศึกษาของประเทศที่รัฐจัดให้ โดยมีมาตรฐานเท่าเทียมกับนานาชาติ สำหรับบุคลากรฝ่ายที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยจะมีระบบการทำงานและระบบการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพและมีความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ได้รับค่าตอบแทนสูงขึ้นตามไปด้วย

๓. ถาม ไม่ออกนอกระบบได้ไหม ?

ตอบ ไม่ได้ เพราะมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นหน่วยงานราชการจำต้องปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาล

๔. ถาม บุคลากรมีความเห็นแตกต่างได้หรือไม่ ?

ตอบ ได้ เพราะธรรมศาสตร์เคารพสิทธิเสรีภาพในการคิด ในการแสดงความคิดเห็นยิ่งไปกว่านั้น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์สนับสนุนให้ร่วมคิดร่วมแสดงความคิดเห็น เพราะหากเราไม่ชัดเจนว่าการออกนอกระบบจะมีข้อดี ข้อด้อยอย่างไร เราจะชัดเจนในการออกนอกระบบของเราได้อย่างไร ในทางปฏิบัติ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์พร้อมและเคยนำความคิดเห็นที่แตกต่างของบุคลากร และหน่วยงาน ส่งต่อให้ฝ่ายกำหนดนโยบายพิจารณาแล้ว

๕. ถาม ทำไมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จึงอยากออกนอกระบบ ?

ตอบ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มิได้เริ่มต้นอยากออกนอกระบบ แต่ที่ต้องร่างพระราชบัญญัติ (พ.ร.บ.) ออกนอกระบบเพราะมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นส่วนราชการในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย จึงต้องปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลโดยให้ปรับเปลี่ยนสถานภาพไปเป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐภายในปี พ.ศ. ๒๕๔๕ นอกจากนี้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ควรเตรียมตัวในทุกเรื่องให้พร้อม หากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไม่เตรียมตัวไม่ทำอะไร ไม่มีร่าง พ.ร.บ. ของตนเอง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

* ที่มา : ๑๐๘ ปัญหาการออกนอกระบบของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ข้อมูลออนไลน์

http://www.tu.ac.th/org/ofrefector/person/news/tuact/q๑๐๘_.htm ข้อมูล ณ วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗

อาจต้องปรับเปลี่ยนไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับโดยอาศัย พ.ร.บ. กลางที่จะมีขึ้นหรือ พ.ร.บ. องค์กรมหาชนที่มีผลเป็นกฎหมายแล้ว

๖. ถาม การออกนอกระบบจะช่วยยกระดับการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นหรือไม่ ?

ตอบ ฝ่ายกำหนดนโยบายตอบว่า จะช่วยยกระดับการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากการออกนอกระบบจะเอื้อต่อการให้มหาวิทยาลัยสามารถปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กรให้มีการทำงานตามความรู้ความสามารถ มีผลิตผลที่มีประสิทธิภาพ นำไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการที่มหาวิทยาลัยพึงประสงค์

๗. ถาม จะมีการทบทวนนโยบายการออกนอกระบบหรือไม่ ?

ตอบ ณ ปัจจุบัน นโยบายการออกนอกระบบราชการของรัฐบาลยังมีอยู่ยังไม่เปลี่ยนแปลง ยกเลิกมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อาจเสนอความเห็น แต่ไม่อยู่ในฐานะจะยกเลิกหรือทบทวนนโยบายของรัฐบาล

๘. ถาม สามารถเลือกที่จะเป็นข้าราชการตามเดิมหรือเลือกเป็นเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยตามความสมัครใจ ได้หรือไม่ (ขอให้เป็นระบบคู่ขนานตลอดไป)?

ตอบ ร่าง พ.ร.บ. ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้กำหนดให้เป็นระบบคู่ขนานตลอดไป สามารถที่จะเลือกเป็นข้าราชการตามเดิมหรือเลือกเป็นเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยตามความสมัครใจได้ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งผู้ที่ไม่มั่นใจว่าออกนอกระบบราชการแล้วจะดีเหมือนที่ฝ่ายกำหนดนโยบายวางไว้หรือไม่ ก็สามารถอยู่เป็นข้าราชการได้จนเกษียณอายุราชการ

๙. ถาม ผู้ที่เลือกเป็นข้าราชการจะอยู่ได้โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ไซ้หรือไม่ ?

ตอบ จะยังคงเป็นข้าราชการต่อไป ส่วนจะมีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ ก็ขึ้นอยู่กับรัฐบาลว่าจะเปลี่ยนแปลงหรือไม่ ไม่ใช่อำนาจหน้าที่ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

๑๐. ถาม การให้สิทธิแก่ข้าราชการยังดำรงสถานะเป็นข้าราชการอยู่ได้ เท่ากับมีบุคลากร ๒ ประเภทจะทำให้การบริหารมหาวิทยาลัยยากขึ้นหรือไม่ ?

ตอบ โดยหลักการ การที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีบุคลากรมากกว่า ๑ ประเภท ย่อมบริหารยากกว่าประเภทเดียวแต่โดยข้อเท็จจริง แม้ยังไม่ออกนอกระบบราชการมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ก็มีบุคลากรหลายประเภทอยู่แล้วมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เห็นว่า เพื่อความเป็นธรรมเพื่อความถูกต้องไม่ควรใช้ระบบบังคับ หากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กำหนดนโยบายออกนอกระบบ กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการต่างๆ ไว้ดี บุคลากรก็จะสมัครใจออกนอกระบบราชการเอง ซึ่งแนวทางนี้ในปัจจุบันฝ่ายกำหนดนโยบาย คือ รัฐบาลรับได้

๑๑. ถาม หากอยู่ในระบบราชการจะปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพการบริหารงานให้ดีขึ้นได้หรือไม่ ?

ตอบ คำถามนี้เป็นความคิดเห็น

ฝ่ายหนึ่งตอบว่า トラบใดที่มหาวิทยาลัยยังอยู่ในระบบราชการการแก้ไขเหตุแห่งความไม่มีประสิทธิภาพคงกระทำได้ยาก เพราะจำเป็นต้องแก้ไขในหลายจุดและบางครั้งก็ไม่อาจกระทำได้ เนื่องจาก หากมีการแก้ไขแล้วก็จะกระทบไปถึงส่วนราชการอื่นด้วย เช่น การปรับโครงสร้างอัตราเงินเดือน เป็นต้น ซึ่งได้มีความพยายามที่จะทำกันมานานแล้ว ดังนั้นการแก้ปัญหาแห่งความไม่คล่องตัว

และความไม่มีประสิทธิภาพในการบริหารจึงจำเป็นต้องกระทำทั้งระบบและแยกออกมาจากระบบราชการโดยเด็ดขาด แล้วมอบอำนาจในการบริหารจัดการเรื่องต่าง ๆ ให้กับมหาวิทยาลัย อันจะทำให้มหาวิทยาลัยมีอิสระในการพัฒนาและบริหารตนเองที่สอดคล้องกับปรัชญาและจุดมุ่งหมายของมหาวิทยาลัยได้อย่างเต็มที่

ฝ่ายที่สองตอบว่า แม้อยู่ในระบบราชการก็สามารถปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพให้ดีขึ้นได้ ไม่มีอะไรห้าม หรือเป็นอุปสรรคแต่ไม่เร่งจัดทำกันเอง

๑๒. ถามมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จะออกนอกระบบเมื่อใด ?

ตอบ นโยบายในการให้มหาวิทยาลัยของรัฐทั้งหมดต้องออกนอกระบบราชการภายในปี พ.ศ. ๒๕๔๕ トラバจนถึงปัจจุบันนโยบายนี้ยังไม่เปลี่ยนแปลง สำหรับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในฐานะที่เป็นส่วนราชการอยู่ในปัจจุบันก็ต้องเตรียมตัว เตรียมความพร้อม เตรียมตั้งรับต่อการออกนอกระบบราชการตามนโยบายของรัฐบาล โดยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เลือกที่จะกำหนดให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นมหาวิทยาลัยสุดท้ายและปีสุดท้ายที่จะออกนอกระบบราชการโดยเหตุที่เห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ ต้องทำความเข้าใจแนวความคิดให้ชัดเจน วิเคราะห์ผลดีผลเสีย กำหนดทิศทางการออกนอกระบบให้ดี อีกทั้ง ยังต้องทำความเข้าใจเพื่อเปิดโอกาสให้บุคลากรได้มีส่วนร่วมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จึงไม่รีบร้อนที่จะออกนอกระบบ แต่จะรอบคอบประกอบกับเราต้องการให้กฎหมายระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่จะต้องมีขึ้นมีความสมบูรณ์และมีความพร้อมมากที่สุด

อนึ่ง ปัจจุบันมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้เสนอร่าง พ.ร.บ. ไปตามกระบวนการของการออกกฎหมายแล้วอยู่ในขั้นตอนของทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งจะใช้เวลาพอสมควรกว่าจะเป็นกฎหมายได้ ดังนั้น พระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ยังไม่มีผลบังคับในปี พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยทันที นั่นคือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ยังไม่ออกนอกระบบในปี ๒๕๔๕ เพราะต้องรอกระบวนการพิจารณาดังกล่าวข้างต้นก่อน

๑๓. ถาม จะให้ข้าราชการเตรียมตัวเป็นเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยที่ดีในอนาคตได้อย่างไร ?

ตอบ ควรเตรียมพร้อมด้วยการให้ความสนใจและเข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการร่างพระราชบัญญัติและกฎหมายลูกหรือกฎหมายลำดับรองฉบับต่าง ๆ เพื่อช่วยกันร่างหลักเกณฑ์กฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ให้สมบูรณ์ที่สุด ซึ่งจะมีผลกระทบกับบุคลากรทุกคนในอนาคต

ในส่วนของตัวบุคลากรเองนั้น จะต้องเตรียมตัวในเรื่องการพัฒนาความรู้และพัฒนาศักยภาพในหน้าที่การงานของตน พร้อมทั้งการปรับเปลี่ยนทัศนคติต่อการทำงานได้แก่ การงดเว้นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของข้าราชการไทย คือ ไม่กระตือรือร้น ไม่ปฏิบัติงานตามหน้าที่ โดยปรับพฤติกรรมที่พึงประสงค์คือ อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ ขยัน รับผิดชอบ รักษาหน้าที่ของตนให้ดี รู้จักหน้าที่ และรู้จักพัฒนาตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ยอมรับการเปลี่ยนแปลง ตรงต่อเวลา มีความกระตือรือร้น ประหยัด ใฝ่รู้ รู้จักวิเคราะห์ มีคุณธรรม มีวินัยในตนเอง ทำงานมีระบบ รักองค์กร ฯลฯ

๑๔. ถาม การจัดทำร่างพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีกระบวนการอย่างไร ?

ตอบ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในกำกับของรัฐ และยกร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เพื่อใช้เป็นร่างตุ๊กตาในการรับฟังความคิดเห็นจากประชาคมธรรมศาสตร์ โดยกำหนดแผนกระบวนการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็น ๓ แผนคือ

แผนที่ ๑ .แผนการมีส่วนร่วม โดยการจัดสัมมนา/ประชุมภายในหน่วยงานคือ คณะ/สำนัก/สถาบัน/กอง/หน่วยงานอื่น

แผนที่ ๒ การสัมมนานอกสถานที่ โดยกลุ่มคณบดี/ผอ.สำนัก/สถาบัน/ผอ.กอง และเลขานุการ คณะ/สำนัก/สถาบัน/หัวหน้างาน/คณาจารย์/ข้าราชการ/ลูกจ้าง

แผนที่ ๓ การจัดวิพากษ์ วิจารณ์ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ...

๑๕. ถาม ขอทราบความคืบหน้าการจัดทำร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และกฎหมายลำดับรอง ?

ตอบ ปัจจุบันความคืบหน้าของร่าง พ.ร.บ.มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้ผ่านกระบวนการตามข้อ ๑๔ และได้ผ่านการพิจารณาของสภามหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๕ และวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๕ และมหาวิทยาลัยได้ส่งร่างให้ทบวงมหาวิทยาลัยแล้ว เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๖ ขณะนี้อยู่ในระหว่างการพิจารณาของทบวงมหาวิทยาลัย เพื่อส่งให้คณะกรรมการกลั่นกรองนำเสนอคณะรัฐมนตรี ตามระเบียบเกี่ยวกับการเสนอกฎหมายเข้าสู่คณะรัฐมนตรีและสภาผู้แทนราษฎรสำหรับในส่วนของกฎหมายลำดับรองนั้น โดยหลักการรองอธิการบดีฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบจัดทำกฎหมายลำดับรองต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ปัจจุบันมีร่างกฎหมายลำดับรองเสร็จสิ้นแล้ว ๑๐ ฉบับ คือ

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วย วินัยและการรักษาวินัย พ.ศ. ...

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วย การอุทธรณ์และร้องทุกข์ พ.ศ. ...

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วย วันเวลาทำงานของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ...

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วย สภาเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ...

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วย พัสดุ พ.ศ. ...

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วย วินัยนักศึกษา

ข้อกำหนดมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วย การจ้าง พ.ศ. ...

ข้อกำหนดมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วย สวัสดิการ พ.ศ. ...

ข้อกำหนดมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วย การประเมินผลบุคลากร พ.ศ. ...

ข้อกำหนดมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วย การบริหารงานบุคคล พ.ศ. ...

๑๖. ถาม เมื่อร่าง พ.ร.บ.มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ผ่านการพิจารณาจากมหาวิทยาลัยแล้วจะมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้หรือไม่ เพียงใด?

ตอบ โดยหลักการร่าง พ.ร.บ. สามารถแก้ไขได้ ทั้งในระดับทบวงมหาวิทยาลัยในฐานะผู้กำกับดูแลคณะรัฐมนตรีในฐานะผู้กำหนดนโยบาย คณะกรรมการกฤษฎีกาในฐานะที่ปรึกษากฎหมายของรัฐบาล สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาในฐานะผู้มีอำนาจออกกฎหมายเพียงแต่ในขั้นตอนการพิจารณาตามกระบวนการดังกล่าวมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จะมีผู้แทนไปชี้แจงยืนยันให้เห็นถึงหลักการและเหตุผลและเจตนารมณ์ของการจัดทำร่าง พ.ร.บ. ในทุกเรื่อง

๑๗. ถาม หากออกนอกระบบแล้ว ระบบบริหารจะมีประสิทธิภาพจริงหรือไม่ ?

ตอบ เนื่องจากการออกนอกระบบราชการ ทบวงมหาวิทยาลัยจะไม่กำหนดรูปแบบที่ตายตัวของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล เพียงแต่ไม่ต้องใช้ระเบียบราชการอีกต่อไป ด้วยการสร้างระบบใหม่ที่คิดว่ามีประสิทธิภาพมากที่สุดของตัวเอง ทบวงมหาวิทยาลัยให้อิสระการบริหารจัดการกฎเกณฑ์ข้อบังคับต่างๆ ทุกอย่างแก่มหาวิทยาลัยเป็นผู้กำหนดระบบระเบียบการบริหารงานต่างๆ ได้เองตามต้องการ โดยขึ้นอยู่กับพื้นฐานของความชอบธรรมและปรัชญาของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

แต่ละแห่ง ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและประสิทธิภาพ การบริหารงานของมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นสถาบันที่มีภารกิจหลากหลาย หากใช้หลักเกณฑ์ กฎระเบียบแบบเดียวกันหมดจะเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม ประกอบกับมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งต่างมีลักษณะเฉพาะ (Characteristics) ของตน ได้แก่ อายุการดำเนินงานขนาดของมหาวิทยาลัย ท่าเล ที่ตั้ง ภูมิภาคและภารกิจ วัฒนธรรมการบริหาร มหาวิทยาลัยจึงต้องพัฒนารูปแบบหรือกำหนดแนวปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพการณ์ดังกล่าว และเพื่อตอบสนองต่อความต้องการปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางวิชาการของโลก ลดขั้นตอนการปฏิบัติต่าง ๆ และเอื้อประโยชน์ให้คนในมหาวิทยาลัยทำงานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ โดยอาศัยระบบการประเมินคุณภาพบุคลากร ซึ่งแต่ละมหาวิทยาลัยจะเป็นผู้ตั้งเกณฑ์การประเมินเอง บนพื้นฐานความเป็นธรรม และความพอใจของทุกฝ่ายต่อไป

สรุปขึ้นอยู่กับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เองว่าจะทำได้มีประสิทธิภาพมากน้อยแค่ไหน

๑๘. ถาม ระบบการทำงานจะเปลี่ยนไปเหมือนบริษัทเอกชนหรือไม่ ?

ตอบ ระบบการทำงานจะไม่เปลี่ยนไปเหมือนบริษัทเอกชนตรงที่บริษัทเอกชนเป็นธุรกิจที่แสวงหากำไร ในขณะที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เมื่อออกนอกระบบยังคงมีสถานภาพเป็นหน่วยงานของรัฐที่มุ่งผลิตบัณฑิต วิจัย บริการสังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยไม่หวังผลกำไรมาแบ่งปันกัน แต่สามารถจะนำระบบการทำงานที่ดีของระบบเอกชนมาปรับใช้ให้เหมาะสมได้หากเห็นสมควร โดยที่ระบบการทำงานใหม่จะมีความคล่องตัว มีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า มีการปรับกระบวนการทำงานให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ในการปฏิบัติงาน สร้างระบบคุณธรรม (Merit System) ให้เกิดรูปธรรม

๑๙. ถาม หากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ออกนอกระบบแล้ว ประสิทธิภาพแย่งจะแก้ไขอย่างไร ?

ตอบ หากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้มีการเตรียมความพร้อมอย่างดีที่สุด เปิดกว้างรับฟังจากทุกฝ่ายร่วมกันทำงานอย่างเต็มความสามารถ เชื่อว่าประสิทธิภาพน่าจะดีขึ้นด้วยวิธีการทำงานที่ให้บุคลากรทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วม และมีโอกาสอย่างเต็มที่ในการกำหนดทิศทางของมหาวิทยาลัยร่วมกัน โดยมีสภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรสูงสุดในการกำหนดในทุกเรื่อง

๒๐. ถาม หากเรื่องการออกนอกระบบทำให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ล้มเหลวหรือต้องล้มละลาย ใครเป็นผู้รับผิดชอบ ?

ตอบ หากประสบความสำเร็จคงต้องยกความดีความชอบให้กับผู้กำหนดและผลักดันนโยบายการออกนอกระบบราชการนั่นคือรัฐบาล ในเบื้องต้นภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ก็ต้องเป็นสภามหาวิทยาลัยที่มีอำนาจสูงสุดในการตัดสินใจทุกเรื่อง และผู้บริหารที่สำคัญในการบริหารงาน แต่หากเกิดความล้มเหลว รัฐบาลก็ต้องรับผิดชอบในวิสัยทัศน์และการกระทำของตน รวมทั้งสภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารตามลำดับ ดังนั้น ดีที่สุดคือขอให้ทุกฝ่ายมามีส่วนร่วมระดมสมองเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ที่มีประสิทธิภาพและมีความเป็นธรรมมากที่สุด

๒๑. ถาม เมื่อมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ออกนอกระบบแล้ว จะกลับไปเป็นส่วนราชการตามเดิมได้หรือไม่ ?

ตอบ โดยหลักการอาจเป็นไปได้ ขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐบาล

๒๒. ถาม อนาคตของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จะไป ในทิศทางใด ?

ตอบ ตามร่าง พ.ร.บ.มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ ได้กำหนดว่า มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง มีวัตถุประสงค์จัดให้มีการศึกษา การเรียนรู้ การส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม รวมถึงการทำนุบำรุง ส่งเสริมและพัฒนาประชาธิปไตย ศีลธรรม ศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยมีปณิธานมุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการความเป็นธรรมในสังคม และการร่วมนำสังคมไปในแนวทางที่ถูกต้องดีงาม และพึงปรารถนา

มหาวิทยาลัยถือหลักเสรีภาพในทางวิชาการ ความเสมอภาคและโอกาสทางการศึกษา ให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษา และคุณภาพชีวิตในมหาวิทยาลัยเพื่อผลิตบัณฑิต ที่มีคุณธรรม คุณภาพ มีความรู้ความสามารถในการทำงานที่ได้มาตรฐานและในการดำรงชีวิตที่มีคุณค่าอย่างมีความสุข มหาวิทยาลัยยึดหลักการบริหารที่ดีมีคุณธรรม คุณภาพ ประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบ ตรวจสอบได้ ตลอดจนการใช้ทรัพยากรร่วมกันอย่างคุ้มค่า โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาคม การกระจายอำนาจบริหารให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยและสนับสนุน หน่วยงานที่ไม่สามารถพึ่งพาตนเองในทางการเงินได้

อนึ่ง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) ดังนี้ "มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นเลิศ เป็นธรรมร่วมนำสังคม ระดมพลังหลากหลาย สู่เป้าหมายยิ่งใหญ่ รับผิดชอบต่อสังคม" โดยได้กำหนดยุทธศาสตร์จำนวน ๘ ยุทธศาสตร์ ดังนี้ (รายละเอียดปรากฏในแผนกลยุทธ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยกองแผนงานฝ่ายวางแผนพัฒนาและเทคโนโลยี) ใช้อุดมการณ์ ธรรมศาสตร์ในการระดมสร้างสรรค์ปฏิรูปองค์กร และกระบวนการบริหารจัดการทุกระดับเพื่อบูรณาการ พัฒนาทรัพยากรบุคคลทุกกลุ่มทุกระดับปฏิรูประบบการศึกษา - การเรียนรู้อย่างบูรณาการ เพื่อพัฒนาตนเองและสังคมพัฒนางานวิจัยเพื่อสังคมและความเป็นเลิศในระดับนานาชาติปฏิรูประบบ การให้บริการแก่สังคมเพื่อการจัดการทางสังคมจัดตั้งระบบกองทุนของมหาวิทยาลัยโดยระดมทรัพยากร ทุกรูปแบบพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อประโยชน์ทุกด้าน

๒๓. ถามมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีแนวทางในการดำเนินการอย่างไร เพื่อไม่ให้รัฐบาลปรับลดงบประมาณน้อยลง ?

ตอบ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จะดำเนินการดังนี้

๑. ในร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้กำหนดไว้ชัดเจนตามมาตรา ๑๕ ระบุไว้ว่า รายได้ของมหาวิทยาลัยได้แก่ เงินอุดหนุนทั่วไป และเงินอุดหนุนวิจัยที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี ให้มีจำนวนที่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย เงินสมทบกองทุนนักศึกษา และกองทุนเพื่อจัดการศึกษาที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปีเป็นการเฉพาะแยกต่างหากจากเงินอุดหนุนทั่วไป โดยกองทุนนักศึกษาตามวัตถุประสงค์เพื่อจัดสรรเป็นทุนการศึกษา ให้แก่นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ และกองทุนเพื่อจัดการศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนอุดหนุน ให้แก่คณะ สำนัก สถาบัน วิทยาลัย ภาควิชา หรือสาขาวิชาที่จัดการศึกษาในสาขาวิชาที่จำเป็น และมีประโยชน์ต่อสังคม แต่ไม่สามารถพึ่งพาตนเองในทางการเงินได้

๒. ประสานงานกับมหาวิทยาลัยของรัฐทั้งหลาย เพื่อร่วมกันในนามของ ทปอ. (ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย) ชี้แจงให้รัฐบาลเข้าใจและตระหนักว่ามหาวิทยาลัยยังคงมีความจำเป็นต้องพึ่งพางบประมาณแผ่นดินเป็นหลัก อย่าได้ตัดงบประมาณหรือลดงบประมาณสนับสนุนลง เพราะจะมีผลต่อการดำเนินงาน และคุณภาพของมหาวิทยาลัย

๓. บริหารจัดการอย่างประหยัด ใช้ทรัพยากรร่วมกัน

๔. หารายได้เพิ่มเติม โดยไม่ขัดต่อหลักการของมหาวิทยาลัย ไม่กระทบต่อมาตรฐานการศึกษาของธรรมศาสตร์ ไม่กลายเป็นธุรกิจการศึกษา

๒๔. ถาม ชีวิตความเป็นอยู่ของบุคลากรมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หลังออกนอกระบบแล้วจะดีขึ้นหรือลดลงเล็กน้อย เพียงใด ?

ตอบ โดยหลักการที่รัฐบาลและทบวงวางไว้จะดีขึ้นกว่าเดิม โดยได้รับอัตราเงินเดือนที่สูงขึ้น ได้รับสวัสดิการไม่น้อยกว่าเดิม มีระบบการประเมินที่มีทั้งประสิทธิภาพและความเป็นธรรมมากขึ้น เป็นต้น ซึ่งในส่วนของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ก็มีนโยบายชัดเจนที่จะพยายามทำให้ทุกเรื่องเป็นรูปธรรมจับต้องได้จริง

๒๕. ถาม ข้าราชการในปัจจุบัน จะมีการประเมินเพื่อเข้าสู่ระบบใหม่หรือไม่ ขออกนอกระบบโดยไม่ประเมินได้ไหม ?

ตอบ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ วางหลักไม่บังคับให้ข้าราชการต้องออกนอกระบบราชการ แต่ใครจะออกต้องผ่านการประเมินให้ได้เสียก่อน ถ้าประเมินแล้วไม่ผ่านก็มีโอกาสประเมินใหม่ได้อีกตามรอบระยะเวลาที่จะได้กำหนดขึ้น และประเมินไม่ผ่านก็เป็นข้าราชการอยู่ต่อไปได้ ไม่ได้กระทบอะไรที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ วางหลักเช่นนี้เพราะต้องการให้การเปลี่ยนแปลงออกนอกระบบราชการดีขึ้นมีประสิทธิภาพมากขึ้นจริง ๆ ไม่ใช่ "เหล้าเก่าในขวดใหม่" หรือ "ของเดิมในราคาที่แพงขึ้น" ดังนั้น คำตอบคือต้องมีการประเมินเพื่อเปลี่ยนสถานภาพจากข้าราชการไปเป็นเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย โดยให้ยื่นความจำนงเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา และจะต้องผ่านการประเมินตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

๒๖. ถาม ระบบการประเมินผลข้าราชการที่เข้าสู่ระบบใหม่ เป็นอย่างไร ?

ตอบ ประเมินตามภาระงานที่รับผิดชอบ (Job Description) และภาระงานขั้นต่ำ (Minimum Workload) ของแต่ละตำแหน่งเป็นหลัก และเป็นไปตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ซึ่งเกณฑ์นี้ไม่สูงจนเกินความสามารถที่บุคคลในตำแหน่งนั้น ๆ จะทำได้ แต่ไม่ใช่ตำแหน่งที่ไม่มีประสิทธิภาพ ที่สำคัญต้องสร้างระบบที่มีความเป็นธรรม ปิดกั้นปัญหาการกลั่นแกล้งและอคติ

๒๗. ถาม ผู้บริหารจำเป็นต้องเลือกออกนอกระบบเป็นเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยทันทีหรือไม่ และจะมีผลกับผู้บริหารในระดับใดบ้าง ?

ตอบ โดยหลักการถ้าเป็นผู้บริหารที่ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย เลขานุการคณะ เลขานุการสำนัก เลขานุการวิทยาลัย ผู้อำนวยการกอง หัวหน้างาน และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า ต้องเป็นเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ในระหว่างเปลี่ยนผ่านข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น

ที่มีฐานะเทียบเท่า อยู่ในวันที่ พ.ร.บ. ใช้งบฯและยังมีได้เปลี่ยนสถานะภาพเป็นเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยให้คงดำรงตำแหน่งอยู่ต่อไปจนกว่าจะครบวาระได้

สำหรับข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งเลขานุการคณะ เลขานุการสำนัก เลขานุการวิทยาลัย ผู้อำนวยการกอง หัวหน้างาน และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่ พ.ร.บ. ใช้งบฯ และยังมีได้เปลี่ยนสถานะภาพเป็นเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยให้คงดำรงตำแหน่งอยู่ต่อไปได้อีกแต่ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ พ.ร.บ. ใช้งบฯ

๒๘. ถาม ระบบการประเมินเป็นอย่างไร จะแน่ใจอย่างไรว่ามีความเป็นธรรม โปร่งใส และไม่มีระบบพรรคพวกหรือเลือกปฏิบัติเฉพาะบุคคล ?

ตอบ เพื่อเป็นหลักประกันทั้งในด้านประสิทธิภาพและความเป็นธรรม ได้มีกำหนดไว้ในมหาวิทยาลัยต้องจัดให้มีระบบการประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยงานและการทำงานของบุคลากร โดยใช้ผลการประเมินดังกล่าวเป็นหลักในการบริหารงานบุคคล และการพิจารณาความดีความชอบ วิธีการและหลักเกณฑ์ของระบบการประเมินผลจะต้องกำหนดให้มีการหาข้อมูลจากหน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานและบุคลากรที่ถูกประเมินและแจ้งผลการประเมินให้หน่วยงานและบุคลากรนั้นได้ทราบว่า การดำเนินงานของหน่วยงานและการทำงานของบุคลากรนั้นอยู่ในระดับใดและควรปรับปรุงในเรื่องใดและอย่างไร

การประเมินผลอันเป็นส่วนหนึ่งของระบบการบริหารบุคคลจะมีคณะกรรมการบริหารบุคคล กำกับดูแล ซึ่งมีองค์ประกอบหลากหลายโดยมีจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานภายนอกมากกว่าภายในและมีตัวแทนผู้บริหารน้อยที่สุด หากผู้ถูกประเมินไม่เห็นชอบกับผลประเมิน สามารถอุทธรณ์ร้องทุกข์ได้ที่คณะกรรมการอุทธรณ์ร้องทุกข์ และหากเกรงว่าจะไม่ได้รับความเป็นธรรมบุคลากรทุกฝ่ายควรมาร่วมกันร่างระเบียบวิธีการและแบบประเมิน สิ่งสำคัญอยู่ที่ "เกณฑ์" โดยที่เกณฑ์ประเมินจะต้องได้รับความเห็นชอบร่วมกันทั้งหมด

๒๙. ถาม อะไรเป็นสิ่งที่แสดงว่า มหาวิทยาลัยจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น เมื่อออกนอกระบบราชการ ?

ตอบ จากสภาพปัญหาของมหาวิทยาลัยที่ยึดโยงอยู่กับระบบราชการมาอย่างแน่นแฟ้น ทั้งระบบการบริหารงานบุคคล การบริหารงบประมาณ การเงิน และการพัสดุ ต้องยึดถือกฎเกณฑ์และระเบียบต่าง ๆ โดยเคร่งครัด ซึ่งในบางกรณีก็อาจขัดกับลักษณะการบริหารมหาวิทยาลัยที่ต้องการความยืดหยุ่นความคล่องตัวและความฉับไวในการดำเนินการ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่จะสนองตอบความก้าวหน้าทางวิชาการ ความไม่คล่องตัวและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่เป็นกรอบในการบริหารมหาวิทยาลัยตามระบบราชการเหล่านี้ เป็นเหตุแห่งความไม่มีประสิทธิภาพของการบริหารมหาวิทยาลัย การออกนอกระบบราชการจะทำให้มหาวิทยาลัยมีอิสระในการพัฒนาและบริหารตนเองให้สอดคล้องกับปรัชญาและจุดมุ่งหมายของมหาวิทยาลัยได้อย่างเต็มที่ สามารถแก้ปัญหาความไม่คล่องตัวและความไม่มีประสิทธิภาพในการบริหาร

อนึ่ง ภายใต้ระบบราชการก็มีระบบการประเมิน และสามารถประเมินผลการทำงานได้อยู่แล้ว เพียงแต่ว่า แต่ละหน่วยงานเอาจริงเอาจังไม่เหมือนกันเท่านั้น ถ้าออกนอกระบบแล้วหลักการคือ จะต้องมีการประเมินผลงานที่เข้มแข็งและเป็นธรรมซึ่งจะเป็นหลักประกันให้ผู้ที่ทำงานอย่างเต็มศักยภาพมีความมั่นใจในการทำงาน และมีความก้าวหน้าในการทำงาน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะสะท้อนให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๓๐. ถาม ใครเป็นผู้ประเมิน ผู้ถูกประเมินขอผลการประเมินได้หรือไม่ ?

ตอบ โดยหลักการจะมีคณะกรรมการที่เป็นกลางเป็นผู้ประเมิน และการประเมินตามร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กำหนดให้มีการหาข้อมูลจากหน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงาน และบุคลากรที่ถูกประเมินและแจ้งผลการประเมินให้หน่วยงานและบุคลากรนั้นได้ทราบว่า การดำเนินงานของหน่วยงานและการทำงานของบุคลากรนั้นอยู่ในระดับใด และควรปรับปรุงในเรื่องใด และอย่างไรโดยผู้ถูกประเมินมีสิทธิ์ขอผลการประเมินได้

๓๑. ถาม ในระบบราชการ ลูกน้องที่มีความคิดเห็นต่างกับหัวหน้ายังพอยู่ได้ แต่เมื่อออกนอกระบบราชการแล้ว ยังกระทำได้หรือไม่ ?

ตอบ กระทำได้ เพราะเรายังคงอยู่ในสังคมประชาธิปไตยเหมือนเดิม การแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกับคนอื่นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้เป็นปกติในระบบประชาธิปไตยและการที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ออกนอกระบบราชการก็ไม่ได้แปลว่าธรรมศาสตร์จะบริหารงานแบบเผด็จการ ในทางตรงกันข้าม การบริหารงานแบบนอกระบบจะต้องถูกออกแบบให้มีความโปร่งใสและความยุติธรรมที่เป็นรูปธรรม ในการบริหารงานมากขึ้น อันที่จริงหน่วยงานต้องการคนทำงานที่มีความคิดความอ่าน คนที่ทำงานตามคำสั่ง อย่างเดียว ไม่มีความคิดเห็น ไม่มีความรู้ ไม่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เลย ไม่ควรได้รับความก้าวหน้าในการทำงาน ดังนั้น คนมีความคิดเห็นเป็นเรื่องดีและสามารถเห็นต่างจากผู้บังคับบัญชาได้ สามารถให้คำแนะนำได้ แต่เมื่อผู้บังคับบัญชาตัดสินใจแล้วควรปฏิบัติตามไม่ใช่ดื้อดึงตามความคิดเห็นของตน ซึ่งเป็นหลักการที่สอดคล้องกับสิ่งที่ปรากฏอยู่ในร่างข้อบังคับว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย

๓๒. ถาม ผลงานวัดจากตรงไหน เป็นรูปธรรมชัดเจนหรือไม่ ?

ตอบ การประเมินผลงานจะดูที่ขอบข่ายภาระงานที่แต่ละตำแหน่งนั้น ๆ รับผิดชอบ (Job Description) และภาระงานขั้นต่ำ (Minimum Workload) ที่แต่ละตำแหน่งจะต้องปฏิบัติ ซึ่งจะมีการร่วมกันกำหนดไว้อย่างเป็นรูปธรรม นั่นคือ ถ้าบุคลากรสามารถทำงานได้ตามภาระงานขั้นต่ำของตน โดยมีคุณภาพงานได้มาตรฐานก็ย่อมผ่านการประเมินอย่างแน่นอน และถ้าบุคลากรคนใดสามารถทำงานได้มากกว่าภาระงานขั้นต่ำที่กำหนดก็ย่อมมีสิทธิ์ที่จะได้รับรางวัลจากการปฏิบัติงานนั้น ซึ่งอาจจะเป็นการเลื่อนเงินเดือน ๒ ขั้น หรือการได้รับโบนัสพิเศษ เป็นต้น

๓๓. ถาม การประเมินผลงานอาจารย์ ใช้ระบบที่มีพื้นฐานเหมือนกันทุกคณะหรือไม่ ?

ตอบ ใช้หลักเกณฑ์พื้นฐานกลางเหมือนกันทุกคณะ โดยมหาวิทยาลัยจะกำหนดเกณฑ์กลาง ซึ่งกำหนดภาระงานขั้นต่ำไว้ แต่ในรายละเอียดจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะ ซึ่งในรายละเอียดแต่ละคณะต้องเป็นผู้กำหนด

๓๔. ถาม ภาระงานสอน - งานวิจัย เป็นอย่างไร?

ตอบ ภาระงานขั้นต่ำของงานสอน - งานวิจัย จะมีมากน้อยเท่าไรนั้น ฝ่ายที่รับผิดชอบกำลังพิจารณากำหนดอยู่ในปัจจุบันบางคณะก็มีการกำหนดภาระงานสอน - งานวิจัยขั้นต่ำไว้ แต่อาจมากน้อยต่างกัน บางคณะก็ไม่มีการกำหนด

๓๕. ถาม ภาระงานสอนกับงานวิชาการอื่น ๆ นำมาถ่วงเฉลี่ยกันได้หรือไม่ ?

ตอบ โดยหลักเกณฑ์แล้ว อาจารย์มหาวิทยาลัยควรรับผิดชอบทั้งงานสอนและงานวิจัยไปด้วยกันแต่น้ำหนักจะเป็นเท่าไรฝ่ายที่เกี่ยวข้องกำลังพิจารณาเสนออยู่ อย่างไรก็ตาม โดยหลักการก็เห็นว่าอาจยืดหยุ่นให้มีการนำภาระงานสอนหรืองานวิชาการมาเฉลี่ยกันได้บ้าง ตามหลักเกณฑ์ที่จะกำหนดขึ้น

๓๖. ถาม มีหลักการทำสัญญาจ้างและการต่อสัญญาจ้างการทำงานอย่างไร มีระบบการจ้างงานแบบถาวร (Tenure System) หรือไม่ ถ้ามี ใช้หลักเกณฑ์เช่นใด ?

ตอบ สัญญาจ้างและการต่อสัญญาจ้างที่จะใช้ปฏิบัติจริงเมื่อมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ออกนอกระบบยังไม่มีข้อยุติ แต่มีการเสนอแนวความคิดจากฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ สัญญาจ้างจะแบ่งเป็น ๒ สายคือ

สายวิชาการ (Academic) มีสัญญาจ้างครั้งแรก ๓ ปี ครั้งที่สอง ๕ ปี ครั้งที่สาม ๕ ปี หลังจากนั้นเป็นสัญญาจ้างแบบถาวร

สายสนับสนุนวิชาการ (Non - Academic) มีสัญญาจ้างครั้งแรก ๒ ปี ครั้งที่สอง ๓ ปี ครั้งที่สาม ๕ ปี หลังจากนั้นเป็นสัญญาจ้างแบบถาวร

อนึ่ง จะมีการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นประจำทุก ๆ ปี

๓๗. ถาม โครงสร้างหน่วยงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในภาพรวมเป็นอย่างไร หน่วยงานที่มีภาระงานใกล้เคียงกันจะยุบรวมหรือไม่ ?

ตอบ ร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้กำหนดให้มีสภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรสูงสุดและมีหน่วยงานต่าง ๆ ดังนี้

สำนักงาน

คณะ

วิทยาลัย

สถาบัน

สำนัก

มหาวิทยาลัยอาจจะมีหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า สำนักงาน คณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมหาวิทยาลัยอีกก็ได้

การจัดโครงสร้างหน่วยงานเพื่อให้สอดคล้องตามร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งจะรวมถึงการพิจารณาเรื่องการยุบรวมหน่วยงานที่มีภารกิจใกล้เคียงกันด้วย ขณะนี้ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องกำลังพิจารณาดำเนินการ อย่างไรก็ตาม การจะยุบรวมหน่วยงานที่มีภารกิจใกล้เคียงกันโดยหลักการน่าจะอยู่บนพื้นฐานของเหตุผลและความจำเป็น โดยยึดหลักประโยชน์สูงสุดของมหาวิทยาลัยเป็นที่ตั้ง

๓๘. ถาม มีนโยบายลดจำนวนบุคลากรลง หรือยกเลิกตำแหน่ง หรือให้คนออกจากงาน (Lay Off) หรือไม่ ?

ตอบ ในหลักการ มหาวิทยาลัยไม่มีนโยบายดังกล่าว

๓๙. ถาม จะ Lay Off ผู้ที่มีอายุมากขึ้นเหมือนภาคเอกชนหรือไม่ โดยอ้างความอยู่รอดขององค์การ เพราะไม่เชื่อคำพูดที่ว่า "ถ้าคุณทำงานดีมีความสามารถใครจะเอาออก"?

ตอบ ในหลักการ มหาวิทยาลัยไม่มีนโยบาย Lay Off บุคลากรที่มีอายุมาก บุคลากรไม่ว่าอายุเท่าใดจะอยู่ไม่ได้ถ้าประเมินผลงานไม่ผ่าน ประเด็นสำคัญ คือ การประเมินผลงานที่ต้องมีเกณฑ์ชัดเจน เป็นรูปธรรม และได้รับการยอมรับจากบุคลากรว่าเหมาะสมเป็นธรรมแล้ว

๔๐. ถาม การฟื้นฟูสภาพจากการเป็นเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย จะเกิดขึ้นในกรณีใดบ้าง ?

ตอบ โดยหลักการพื้นฐานได้แก่กรณีต่อไปนี้ ถึงแก่กรรม ลาออก เกษียณอายุ ไม่ได้รับการต่อสัญญาจ้าง เพราะประเมินผลงานไม่ผ่าน ซึ่งรายละเอียดจะปรากฏในร่างกฎหมายลำดับรองต่อไป

๔๑. ถาม กรณีเป็นหนี้ผ่อนบ้านกับสหกรณ์ออมทรัพย์ หากถูกประเมินให้ออก จะลดครึ่งราคาหรือยกหนี้ให้หรือไม่ ?

ตอบ การทำสัญญาจำนองเงินจากสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หรือแม้แต่สถาบันการเงินใด ๆ เป็นการทำสัญญาระหว่างผู้กู้ กับ ผู้ให้กู้ (ซึ่งก็คือสถาบันการเงิน) เท่านั้น ไม่เกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับการจ้างงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์แต่อย่างใด เป็นการรับผิดชอบส่วนบุคคลในการชำระหนี้กันๆ ดังนั้น การเป็นหนี้กับสหกรณ์ฯ เป็นเรื่องระหว่างตัวบุคคลนั้นๆ กับสหกรณ์โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์ของสหกรณ์ฯ

๔๒. ถาม การประเมินบุคลากรสายวิจัย มีระบบอย่างไร ประเมินโดยใคร ?

ตอบ ระบบการประเมินบุคลากรทุกสาย จะอาศัยภาระงาน (Job Description) และภาระงานขั้นต่ำ (Minimum Workload) เป็นรูปธรรมที่สำคัญ กล่าวคือ หากว่าไม่ทำภาระงานขั้นต่ำที่กำหนดไว้ในแต่ละสายโดยไม่มีเหตุผลพิเศษ คือ ไม่มีประสิทธิภาพอาจถูกประเมินให้ไม่ได้รับการพิจารณาความดีความชอบประจำปีและอาจจะถูกประเมินออกได้ โดยจะมีคณะกรรมการประเมินโดยยึดหลักสามัญ ๕ ประการ ดังนี้

๑. วิธีการประเมินต้องโปร่งใส ตรวจสอบได้และเป็นธรรม
๒. กลไกการประเมินควรใช้องค์คณะบุคคลทั้งภายในและภายนอก
๓. ผลของการประเมินต้องนำไปพัฒนา และปรับปรุงเพื่อให้ได้คุณภาพ
๔. กฎเกณฑ์การดำเนินการต้องเป็นไปอย่างถูกต้องและเหมาะสม
๕. กฎเกณฑ์ทั้งหมดต้องเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมด้วย

๔๓. ถาม เมื่อเปลี่ยนสถานภาพจากข้าราชการเป็นเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องทดลองงานก่อน หรือไม่ ?

ตอบ เมื่อสามารถผ่านการประเมินเข้าสู่ระบบใหม่ เพื่อเปลี่ยนสถานภาพจากข้าราชการมาเป็นเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยตามเกณฑ์ที่กำหนดได้ก็ให้เป็นเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย ซึ่งจะไม่มีการทดลองงาน แต่ต้องมีการประเมินผลการทำงานตามปกติทุกปี

๔๔. ถาม การทำงานในระบบมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ จะมีการคัดคนที่ขาดความกระตือรือร้นไร้ประสิทธิภาพ ออกจากงานได้จริง หรือไม่ ?

ตอบ จริง ถ้ามีระบบการประเมินที่เข้มแข็งและเป็นรูปธรรมและบังคับใช้ระบบการประเมินดังกล่าวอย่างจริงจัง

๔๕. ถาม เจ้าหน้าที่สายสนับสนุนวิชาการมีโอกาสเพิ่มศักยภาพของตนได้อย่างไรบ้าง ?

ตอบ นอกเหนือจากการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการทำงานและการประเมินในระบบใหม่แล้ว ในส่วนของมหาวิทยาลัยมีนโยบายที่มุ่งเน้นให้มีการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง จนถึงเกษียณอายุราชการ รวมถึงการจัดตั้งกองทุนพัฒนาบุคลากรตามที่ ร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. กำหนดให้สามารถกระทำได้เพื่อให้การสนับสนุนในเรื่องต่าง ๆ อาทิเช่น การให้ทุนการศึกษาต่อ ทุนดูงานและทุนฝึกอบรมระยะสั้น ระยะยาว ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๔๖. ถาม เมื่อออกนอกระบบ บุคคลที่ไม่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จะสามารถทำงานได้ต่อไปหรือไม่ ?

ตอบ บุคลากรที่ไม่จบการศึกษาปริญญาตรี ยังคงสามารถทำงานในระบบราชการได้อย่างปกติ จนถึงเกษียณอายุ นอกจากนี้มหาวิทยาลัยมีแนวความคิดที่จะเปิดโอกาสให้เปลี่ยนสถานภาพ เป็นเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยได้ด้วย เช่น พนักงานขับรถ เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล พนักงานธุรการ เป็นต้น แต่ต้องผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทำนองเดียวกับบุคลากรอื่น อนึ่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีนโยบาย จะสนับสนุนให้ได้ศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น แต่ถ้าบางคนมีอายุมาก หรือมีภาระที่ไม่สามารถศึกษา ต่อได้ก็ไม่มีผลกระทบต่อสถานภาพแต่อย่างใด สามารถทำงานในระบบราชการจนเกษียณอายุ และทำงานในมหาวิทยาลัยในกำกับได้เช่นกัน

๔๗. ถาม สวัสดิการเป็นอย่างไร ?

ตอบ ในเรื่องของสวัสดิการ โดยหลักการแล้วจะได้รับไม่น้อยกว่าสวัสดิการและประโยชน์ อย่างอื่นที่ผู้นั้นได้รับอยู่ ในขณะที่เป็นข้าราชการหรือเป็นลูกจ้างประจำของทางราชการ และเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยต้องได้รับการคุ้มครองและประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ซึ่งขณะนี้ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องกำลังร่างกฎหมายลำดับรองอยู่

๔๘. ถาม สิทธิการรักษาพยาบาลบุตร บิดา มารดา คู่สมรส ยังคงอยู่หรือไม่ ?

ตอบ สิทธิดังกล่าวเป็นสิทธิของข้าราชการ เมื่อไม่ได้เป็นข้าราชการก็ไม่มีสิทธิ แต่จะมีสวัสดิการ อื่นตามที่กำหนดขึ้น ส่วนจะมีในลักษณะเดียวกันหรือไม่ ฝ่ายที่รับผิดชอบกำลังร่างระเบียบฯ อยู่

๔๙. ถาม เบิกค่าเล่าเรียนบุตรได้หรือไม่ ?

ตอบ ทำนองเดียวกับสิทธิการรักษาพยาบาล

๕๐. ถาม กรณีข้าราชการเลือกที่จะเปลี่ยนสภาพไปเป็นเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยทันที และมีอายุ ราชการ ๗ ปี จะได้รับบำเหน็จหรือบำนาญหรือไม่ ?

ตอบ เมื่อข้าราชการเปลี่ยนสภาพเป็นเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย ข้าราชการผู้นั้นจะมีสิทธิได้รับ บำเหน็จ หรือบำนาญทันที ถ้ามีอายุราชการดังนี้

๑. อายุราชการ ตั้งแต่ ๑ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง ๑๐ ปี (หรือ ๙ ปี ๖ เดือน) จะได้รับบำเหน็จ
๒. อายุราชการ ตั้งแต่ ๑๐ ปีขึ้นไป (หรือ ๙ ปี ๖ เดือน) มีสิทธิเลือกรับบำเหน็จ

หรือบำนาญก็ได้

๕๑. ถาม บำเหน็จ บำนาญ คำนวณอย่างไร ?

ตอบ ๑. กรณีไม่เป็นสมาชิก กบข.

บำเหน็จ = เงินเดือนเดือนสุดท้าย คูณ เวลาราชการ

บำนาญ = เงินเดือนเดือนสุดท้าย คูณ เวลาราชการ ทหาร ๕๐ (เวลาราชการถ้าเศษของปีถึง ๖ เดือน ปัดเป็น ๑ ปี ตาม พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการพ.ศ. ๒๔๙๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๙)

๒. กรณีเป็นสมาชิก กบข.

บำเหน็จ = เงินเดือนเดือนสุดท้าย คูณ เวลาราชการ

บำนาญ = เงินเดือนเฉลี่ย ๖๐ เดือนสุดท้าย คูณ เวลาราชการ ทหาร ๕๐ (แต่ไม่เกิน ๗๐ % ของเงินเดือนเฉลี่ย ๖๐ เดือนสุดท้าย (เวลาราชการให้ครบรวมเศษของปีด้วย ตาม พ.ร.บ. กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๖๖)

๕๒. ถาม เป็นสมาชิก กบข. (กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ) อยู่แล้ว เมื่อออกนอกระบบจะเป็นต่อได้ หรือไม่?

ตอบ กรณีข้าราชการที่เป็นสมาชิก กบข. อยู่แล้ว เมื่อเปลี่ยนสภาพเป็นเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยจะเป็นสมาชิก กบข. ต่อเนื่องได้หรือไม่นั้น ขณะนี้มติ ครม. เห็นชอบในหลักการให้เป็นสมาชิก กบข. ต่อได้

๕๓. ถาม เมื่อออกนอกระบบสามารถนับอายุการทำงานต่อเนื่องได้หรือไม่ ?

ตอบ เมื่อออกนอกระบบจะเริ่มนับอายุการทำงานใหม่ เนื่องจากมิได้เป็นข้าราชการจะนำไปนับเป็นอายุราชการไม่ได้

๕๔. ถาม เมื่อมหาวิทยาลัยออกนอกระบบแล้ว มหาวิทยาลัยมีแนวทางหรือนโยบายในการตอบแทนความดี ความชอบของเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติงานให้แก่มหาวิทยาลัยมานานหรือเกษียณอายุราชการอย่างไร ?

ตอบ เรื่องนี้ เป็นส่วนหนึ่งของเรื่องการบริหารบุคคล ขณะนี้อยู่ในระหว่างการดำเนินการ

๕๕. ถาม อัตราเงินเดือนใหม่ที่จะได้รับเมื่อเปลี่ยนสภาพจะเริ่มจากฐานเงินเดือนเดิมหรือไม่ ?

ตอบ ใช้อัตราเงินเดือนเดิมของข้าราชการผู้นั้นเป็นฐานในการคิดคำนวณ เช่น ตัวอย่างการคำนวณของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (มจธ.) กำหนดไว้ดังนี้

๑. ข้าราชการสาย ก = เงินเดือนเดิม = ๑.๖

๒. ข้าราชการสาย ข และสาย ค (ตำแหน่งที่ใช้วุฒิ ป.ตรี ขึ้นไป) = เงินเดือนเดิม = ๑.๕

๓. ข้าราชการสาย ข และสาย ค (ตำแหน่งที่ใช้วุฒิต่ำกว่า ป.ตรี) = เงินเดือนเดิม = ๑.๒๕

ในส่วนของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีแนวคิดที่อัตราเงินเดือนเริ่มต้นควรจะไม่ต่ำกว่ามหาวิทยาลัยของรัฐที่ออกนอกระบบไปก่อนแล้ว ซึ่งขณะนี้มิขอเสนอตั้งแต่ ๑.๕, ๑.๗ และ ๒ เท่าของฐานเงินเดือนเดิมแต่ไม่เป็นที่ยุติ

๕๖. ถาม อัตราเงินเดือนและค่าตอบแทนอื่น ๆ สูงกว่าเดิมเท่าใด โครงสร้างเงินเดือนแต่ละสายเป็นอย่างไร ?

ตอบ ตามหลักการแล้ว อัตราเงินเดือน และค่าตอบแทน รวมทั้งโครงสร้างเงินเดือน สภามหาวิทยาลัยจะเป็นผู้กำหนด

๕๗. ถาม เงินเดือนใหม่ของเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย จะได้ทันทีที่ออกนอกระบบหรือไม่ ?

ตอบ ได้ทันที ปัจจุบันบุคลากรมหาวิทยาลัยในกำกับของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ก็ได้รับอยู่

๕๘. ถาม นอกจากค่าตอบแทนที่สูงขึ้นแล้ว ข้าราชการที่ออกนอกระบบจะได้ประโยชน์อื่นใดอีก ?

ตอบ ตามหลักการแล้ว เมื่อหน่วยงานได้รับประโยชน์สูงขึ้นบุคลากรในหน่วยงานนั้น ย่อมต้องได้รับประโยชน์สูงขึ้นควบคู่ไปด้วย อาทิเช่น เงินโบนัสพิเศษ รางวัลอื่น ๆ เป็นต้น ซึ่งจะต้องกำหนดเกณฑ์ต่อไป

๕๙. ถาม คนที่ค้าน หรือ ไม่เห็นด้วย ทำไมค้าน หรือไม่เห็นด้วย ?

ตอบ ก็เพราะเขาเห็นต่างนั่นเอง ไม่เห็นเป็นเรื่องผิดปกติดะไร ต้องยอมรับว่านโยบายออกนอกระบบราชการ ตั้งแต่เริ่มต้นมีแต่กรอบนโยบายกว้าง ๆ รายละเอียดไม่มี ไม่ได้แจ้ง จึงทำให้เกิดและมองต่างกัน คนที่เห็นต่างก็มีสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็น ผู้ที่เห็นข้อดี ก็ต้องอธิบาย ชี้แจง ทำให้เห็นได้ชัดเจนว่าออกนอกระบบแล้วดี ผู้มีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายก็ต้องรับฟังให้มาก ๆ แล้วตัดสินใจ และรับผิดชอบในการตัดสินใจนั้น

๖๐. ถาม ไม่ได้ติดตามเรื่องออกนอกระบบมาตั้งแต่ต้น ช่วยสรุปความเป็นมาของการทำงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ด้วย ?

ตอบ เมื่อรัฐบาลมีนโยบาย และทบวงฯ ได้มีบันทึกขอให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ดำเนินการ โดยให้เลือกว่าจะออกนอกระบบในปีใด มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (รศ. ดร. นริศ ชัยสูตร อธิการบดี วาระแรก) ได้กำหนดให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ออกนอกระบบเป็นมหาวิทยาลัยสุดท้าย ในปีสุดท้าย คือ ๒๕๔๕ เหตุผลเพราะการออกนอกระบบเป็นเรื่องใหญ่มาก รัฐบาลมีนโยบายโดยไม่มีรายละเอียดมากนัก ภาระงานที่ต้องดำเนินการมีมากมาย ฯลฯ หลังจากนั้น ในส่วนของการจัดเตรียมกฎหมาย คือ ร่าง พ.ร.บ.มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ได้ตั้งคณะกรรมการชุดหนึ่ง ทำหน้าที่จัดเตรียมกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยโดย มี รศ. ดร. กำชัย จงจักรพันธ์ เป็นประธานฯ รับผิดชอบในการดำเนินการจัดเตรียมร่าง พ.ร.บ. ได้กำหนดหลักการและกรอบในการทำงานดังนี้

๑. เตรียมความพร้อมในเรื่องของความรู้ความเข้าใจ ในนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยของรัฐปรับเปลี่ยนไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ คือ ให้ข้อมูล ข้อเท็จจริง เกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาลในเรื่องการออกนอกระบบราชการโดยละเอียด

๒. เปิดโอกาสให้บุคลากรได้แสดงความคิดเห็น วิพากษ์ วิจัยนโยบายการออกนอกระบบราชการของรัฐบาลอย่างเต็มที่ สังคมมหาวิทยาลัยแม้จะเป็นหน่วยงานราชการที่ต้องปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาล แต่ก็ยังเป็นชุมชนทางวิชาการที่มีวัฒนธรรมในการให้สิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ ธรรมศาสตร์เปิดโอกาสให้ประชาคมได้อภิปราย วิเคราะห์ข้อดี ข้อเสีย จุดเด่น จุดด้อยของนโยบายการออกนอกระบบราชการอย่างเต็มที่และทั่วถึง

สหพันธ์นิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย และกลุ่มแนวร่วม ค่านิยมล้นนอกระบบ ย้าบทเรียนที่เห็นส่งผลกระทบต่อนักศึกษาโดยตรง*

สหพันธ์นิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย (สนนท.) และกลุ่มแนวร่วมนิสิต-นักศึกษา ออกแถลงการณ์แจ้งเหตุผลคัดค้านการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบ พร้อมข้อเรียกร้อง ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ สหพันธ์นิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย (สนนท.) แถลงการณ์ เรื่อง การแปรรูปมหาวิทยาลัย เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ (ม.นอกระบบ) ระบุ เมื่อมหาวิทยาลัยถูกทำให้ออกนอกระบบการควบคุมของรัฐแล้วใครจะเป็นคนขัดเกลาพลเมืองของรัฐ คงเหลือแต่เงินตราที่เป็นตัวชี้ทางให้กับสังคมเท่านั้น เรียกร้องให้เปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นและทำประชาคมติ และสร้างหลักประกันว่าจะไม่ผลักราะให้กับผู้เรียนในทุก ๆ ด้าน และมหาวิทยาลัยต้องแสดงความโปร่งใสในการบริหารงาน ระบบการศึกษา เป็นส่วนหนึ่งที่รัฐต้องให้ความสำคัญอย่างสูงสุด รัฐจึงต้องมีหน้าที่สนับสนุนด้านกลุ่มแนวร่วม นิสิต-นักศึกษา คัดค้านการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบ แถลงการณ์นำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบ ที่ผ่านมาส่งผลกระทบต่อตัวนักศึกษาโดยตรง และเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับสิ่งที่กล่าวอ้างทั้งสิ้น ทั้งด้าน ที่มาและความชอบธรรม โดยเรียกร้องให้ยุติการดำเนินการทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการนำมหาวิทยาลัย ทุกที่ออกนอกระบบ จนกว่าจะมีการศึกษาจากหลายๆ ฝ่ายว่ามีข้อดี-ข้อเสีย ขอให้เปิดเผยข้อมูลทั้งหมด ที่เกี่ยวข้องกับการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบให้เป็นที่รับรู้ต่อคนทั่วไปโดยเฉพาะนักศึกษา ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมากที่สุด และให้มีการรับฟังความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย การนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบในทุกขั้นตอนจากนักศึกษาและประชาชนอย่างทั่วถึง แถลงการณ์ สหพันธ์นิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย (สนนท.) เรื่อง การแปรรูปมหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัย ในกำกับของรัฐ (ม.นอกระบบ) การแปรรูปมหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยในระบบราชการหรือที่ เรียกง่าย ๆ ว่า “ม.นอกระบบ” นั้น เป็นนวัตกรรมใหม่ที่นำเสนอของวงการการศึกษา เมื่อผู้ที่ต้องการให้ มหาวิทยาลัยออกนอกระบบผลิตชุดความคิดที่ว่า ถ้ามหาวิทยาลัยออกนอกระบบแล้วจะมีคุณภาพ ที่ดีกว่าการอยู่ในการควบคุมของรัฐทั้งในด้านความคล่องตัวในการบริหารจัดการและคุณภาพการศึกษา อาจลดภาระค่าใช้จ่ายของรัฐบาล และมหาวิทยาลัยสามารถเปิดหลักสูตรเพื่อตอบสนองความต้องการ ของตลาดแรงงานได้ สิ่งเหล่านี้เป็นค่านิยมที่ถูกป้อนเข้าสู่สังคมให้เกิดการเชื่อและคิดตามว่า การเปลี่ยน ให้เป็นมหาวิทยาลัยนอกระบบนั้นดีกว่าการอยู่ในระบบที่ควบคุมโดยรัฐ ดังนั้นจึงเกิดคำถามว่าเมื่อรัฐ สมัยใหม่ถูกสถาปนาให้ทำหน้าที่ตำรวจซึ่งความมั่นคงปลอดภัยต่อพลเมืองในรัฐ และสิ่งหนึ่งที่ทำให้รัฐ มีความมั่นคง คือ พื้นฐานทางการศึกษาของพลเมืองแต่รัฐกลับไม่สามารถตอบสนองได้อย่างเต็มที่และมีคุณภาพ รัฐกลับตอบสนองความต้องการทางด้านการเงินกลับกลุ่มทุนเพียงอย่างเดียว โดยการนำ มหาวิทยาลัยออกนอกระบบ ดังนั้น เราจะมีรัฐทำไม เพื่ออะไร และเราได้รับอะไรจากรัฐ? เมื่อการศึกษา เป็นปัจจัยพื้นฐานสำหรับมนุษย์ เป็นหนึ่งในกระบวนการขัดเกลาทางสังคม (socialization) ที่รัฐต้องให้ กับสังคม แต่เมื่อมหาวิทยาลัยถูกทำให้ออกนอกระบบการควบคุมของรัฐแล้วใครจะเป็นคนขัดเกลาพลเมือง ของรัฐ คงเหลือแต่เงินตราที่เป็นตัวชี้ทางให้กับสังคมเท่านั้นหรือ จากข้างต้น จึงขอแจกแจงสภาพปัญหา ของมหาวิทยาลัยนอกระบบเป็นรายประเด็น ดังต่อไปนี้

*ที่มา : สหพันธ์นิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย แนวร่วม ค่านิยมล้นนอกระบบ ย้าบทเรียนที่เห็นส่งผลกระทบต่อ นักศึกษาโดยตรง , ประชาไทยออนไลน์, เข้าถึงข้อมูลได้จาก <http://www.prachatai.com/journal/๒๐๑๑/๑๒/๓๘๒๙๖> ข้อมูล ณ วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘

๑. ปัญหาความไม่เท่าเทียมและการเพิ่มค่าเทอม เมื่อระบบการศึกษาถูกกำหนดด้วยเงินตราแล้ว ความเท่าเทียมกันในด้านการศึกษาคงยากที่จะได้เห็น และเมื่อค่าเล่าเรียนที่เพิ่มสูงขึ้นลบล้างตัดโอกาสทางการศึกษาผู้ที่มีรายได้น้อยทางอ้อม แม้จะมีสมมติเหมือนๆ กันแต่โอกาสที่จะได้เรียนที่ดีๆ ต่างกัน การออกนอกระบบของมหาวิทยาลัยจะสูบบุคลากรของชาติเข้าสู่ระบบโรงงานผลิตความรู้และสร้างเครื่องจักรที่เรียกว่ามนุษย์เข้าสู่ระบบตลาดเพียงอย่างเดียว อีกทั้งเมื่อมหาวิทยาลัยออกนอกระบบ มหาวิทยาลัยจะสามารถมีอิสระในการบริหารจัดการ สามารถเปิดหลักสูตรเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานเพียงอย่างเดียว สิ่งที่มาคือการปิดตัวลงของคณะหรือหลักสูตรที่ไม่คุ้มทุนในการสอน เช่น คณะศิลปกรรมศาสตร์ที่มีค่าอุปกรณ์ที่แพงแต่ความต้องการของตลาดแรงงานกลับน้อยลงเท่ากับเป็นการลงทุนที่ไม่คุ้มทุน คณะเหล่านี้มีความเป็นไปได้สูงที่จะต้องปิดตัวลงไป

๒. ปัญหาความไม่โปร่งใสของค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาต้องจ่ายให้กับมหาวิทยาลัย เมื่อมหาวิทยาลัยออกนอกระบบและทำการบริหารโดยอยู่ในสถานะที่เกือบเทียบเท่ากับองค์กรเอกชนแล้ว เราจะไม่สามารถทราบถึงความไม่โปร่งใสของการบริหารจัดการเงินที่นักศึกษาจ่ายไปได้เลย เราไม่สามารถทราบได้ว่าเงินที่ได้มาจากนักศึกษานั้นทางมหาวิทยาลัยใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้มิใช่เพียงความโปร่งใสทางการเงินอย่างเดียว แต่ทางด้านบุคลากรที่จะเกิดระบบฝาก ยัด หรือติดสินบนในการรับบุคลากร หรือไล้บุคลากรออกมากขึ้น ฝ่ายบริหารจะมีสถานะที่มีอำนาจตัดสินใจอย่างเด็ดขาดโดยที่ไม่ต้องมีหลักการหรือข้อบังคับใด ๆ ทำให้เกิดความไม่โปร่งใสและตรวจสอบได้ยาก

๓. ปัญหารัฐสวัสดิการที่เราจะได้ไม่เพียงพอและไม่มีคุณภาพ หลักการของรัฐสวัสดิการคือ รัฐบาลต้องดูแลประชาชนในทุก ๆ ด้าน ครอบคลุมทั้งทางด้านสาธารณสุข คมนาคม การศึกษา ฯลฯ โดยเฉพาะทางด้านการศึกษา ที่รัฐบาลจำเป็นต้องดูแลและรับภาระค่าใช้จ่ายให้กับนักศึกษาจนถึงระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ดังเช่นประเทศที่พัฒนาแล้วหลายประเทศในยุโรป ทั้งนี้ ในประเทศไทยรัฐมิได้มีสวัสดิการทางการศึกษาให้แก่ประชาชนอย่างเพียงพอ และยิ่งด้อยคุณภาพอีกด้วย เห็นได้ชัดว่ารัฐมิได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาของประชาชนอย่างจริงจังแต่อย่างใด จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น สหพันธ์นิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย (สนนท.) จึงมีข้อเสนอต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทุก ๆ ฝ่ายดังต่อไปนี้

- ควรมีการทำประชาคมดีถึง ข้อดี-ข้อเสีย ของการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบ และผลักดันให้มีเวทีสาธารณะ เพื่อเปิดให้วิพากษ์วิจารณ์และรวบรวมข้อเสนอ แนวทาง ปัญหาต่างๆ อย่างเป็นระบบ และเป็นกระบวนการที่ทุกฝ่ายยอมรับได้ตามหลักประชาธิปไตย ฝ่ายบริหารต้องฟังเสียงของนักศึกษาและรับฟังความคิดเห็นและผลกระทบของนักศึกษาอย่างรอบด้านและปราศจากอคติ

- มหาวิทยาลัยควรมีหลักประกันในการที่จะไม่เป็นการผลักภาระให้กับผู้เรียนในทุก ๆ ด้าน และมหาวิทยาลัยต้องแสดงความโปร่งใสในการบริหารงาน ทั้งค่าเทอม ค่าอุปกรณ์เรียน ฯลฯ เพราะการผลักภาระค่าใช้จ่ายโดยการขึ้นค่าเทอม ค่าอุปกรณ์ ค่าอื่น ๆ เป็นเสมือนการคัดคนเข้าเรียนไปในตัวว่าต้องมีเงินเท่านั้นจึงจะสามารถเข้าเรียนได้ ซึ่งไม่ยุติธรรมสำหรับคนอีกกลุ่มหนึ่งที่เป็นประชาชนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำกว่า และเรื่องความโปร่งใส มหาวิทยาลัยต้องแจกแจงค่าใช้จ่ายให้กับประชาชนทั่วไปและนักศึกษาให้สามารถตรวจสอบการทำงานและการบริหารด้านการเงินภายในของมหาวิทยาลัยได้ว่าเกิดประโยชน์สูงสุดเพียงใด

- เมื่อประชาชนเป็นผู้เสียภาษีให้กับรัฐ ในการบริหารจัดการประเทศให้เจริญระบบการศึกษาก็เป็นส่วนหนึ่งที่รัฐต้องให้ความสำคัญอย่างสูงสุด รัฐต้องสนับสนุนทุกอย่างตั้งแต่เกิดจนถึงตายโดยเฉพาะด้านการศึกษา ไม่ควรเป็นการผลักภาระด้านการศึกษาให้กับคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งบริหารจัดการ การศึกษาต้องเป็นรัฐสวัสดิการที่ให้กับประชาชน การศึกษาต้องเข้าถึงประชาชน ทั้งนี้ อย่างถามเราเลยว่ารัฐบาลจะสามารถรับภาระค่าใช้จ่ายที่มากมายมหาศาลนี้ได้เช่นไร เพียงแค่ลดงบประมาณจากกระทรวงกลาโหม กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงไอซีที หรือกระทรวงอื่น ๆ ที่ไม่จำเป็นในการพัฒนาประเทศซ้ำยังทำหน้าที่อุดหนุนสังคมด้วยการจัดหาอาวุธยุทโธปกรณ์ในการทำสงครามเช่นฆ่าประชาชน ตีกรอบศีลธรรมอันคับแคบให้ประชาชน หรือปิดปากปิดกั้นเสรีภาพในการแสดงออกทางความคิดลงไปบ้าง แล้วให้ความสำคัญกับการศึกษาที่จะเพิ่มคุณภาพความคิด ความรู้ ความสามารถให้กับประชาชนในประเทศมากขึ้น ทั้งนี้ รัฐบาลมีหน้าที่ในการดูแลประชาชนทุกคนอย่างเท่าเทียมกันมิใช่ดูแลนายทุนหรือกลุ่มอำมาตย์เพียงกลุ่มเดียว เราขอร่วมเดินต่อสู้เคียงข้างพี่น้องนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับการคัดค้านการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ และของพี่น้องนิสิตนักศึกษาเป็นสำคัญด้วยจิตคารวะ สหพันธ์นิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย (สนนท.) แลกเปลี่ยน กลุ่มแนวร่วมนิสิต-นักศึกษา คัดค้านการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบ “ตราบไต่ที่ผมยังเป็นรัฐมนตรีอยู่ จะไม่มีการนำมหาวิทยาลัยใดๆ ออกนอกระบบเป็นอันขาด” เป็นคำพูดของรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล ซึ่งประกาศชัดเจนต่อนักศึกษา แต่ผ่านไปไม่กี่เดือน รองเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้เผยแพร่ยืนยันความพร้อมในการออกนอกระบบของมหาวิทยาลัยของรัฐ ๔ แห่ง อันได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และมหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งความจริงที่เห็นได้ชัดเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวคือความรีบเร่งในการนำมหาวิทยาลัยทุกที่ในประเทศออกนอกระบบ เพื่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยไม่สนใจในสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น โดยได้ใช้แต่ชุดความคิดที่ฟังแล้วดูดีต่อสังคม ไม่ว่าจะเป็นการทำให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารจัดการและคุณภาพของการศึกษาที่ดีขึ้น เป็นการลดภาระค่าใช้จ่ายของรัฐบาลอีกทั้งมหาวิทยาลัยสามารถเปิดหลักสูตรเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดได้ ซึ่งคำถามสำคัญคือรัฐไม่สามารถที่จะตอบสนองเรื่องการศึกษาได้ใช่หรือไม่ จนต้องปล่อยให้มหาวิทยาลัยบริหารควบคุมดูแลเองโดยกลุ่มผู้บริหารเพียงกลุ่มเดียว แต่หากมองความเป็นจริงที่กลุ่มนักศึกษาซึ่งได้ติดตามและเฝ้าระวังการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบร่วมกันวิเคราะห์แล้วกลับพบว่า จะส่งผลกระทบต่อตัวนักศึกษาโดยตรงและเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับสิ่งที่กล่าวอ้างทั้งสิ้น ทั้งด้านที่มาและความชอบธรรมตามหลักการประชาธิปไตย ดังนี้

๑. ด้านที่มา พบว่าการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบนั้นเป็นการกระทำที่ขัดต่อความมีตัวตนของรัฐ เมื่อรัฐมีไว้เพื่อรักษาความมั่นคงและความปลอดภัยของพลเมืองและหนึ่งในการทำให้รัฐมีความมั่นคงและความปลอดภัยคือพื้นฐานทางการศึกษาของพลเมือง หากปล่อยให้การศึกษาไร้การควบคุมโดยรัฐแล้วจะรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศชาติได้อย่างไร ประเทศอยู่ได้ก็ด้วยอาศัยพลเมืองที่มีคุณภาพในประเทศ หากประเทศไร้ซึ่งพลเมืองที่มีคุณภาพทางการศึกษาแล้วประเทศคงล้มสลายมลายหายไปหรือเรียกได้ว่ารัฐอ่อนแอ การนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบก็เปรียบเสมือนการทำลายรัฐเพราะการศึกษาเป็นปัจจัยขั้นพื้นฐานสำหรับมนุษย์ สุดท้ายมหาวิทยาลัยจะกลายเป็นโรงงานผลิตพลเมืองสำหรับป้อนเข้าสู่ระบบตลาดแรงงานไปในที่สุด

๒. ด้านความชอบธรรม พบว่าในการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบนั้นไม่ได้เป็นไปตามถ้อยคำที่ผู้มีอำนาจกล่าวอ้างแม้แต่น้อย ไม่ว่าจะเป็นการทำตามระเบียบขั้นตอน การนำเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการ การร่างพระราชบัญญัติ การเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ที่ไม่มีการยึดโยงกับนักศึกษาเลย ไม่มีการทำประชาพิจารณ์ของบุคลากรในมหาวิทยาลัยทั้งนักศึกษาและอาจารย์ แต่เป็นการตัดสินใจโดยคณะกรรมการบริหารของมหาวิทยาลัยแต่เพียงกลุ่มเดียว ตัวอย่างเช่น มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในช่วงประสบอุทกภัยในเดือนตุลาคม-พฤศจิกายนที่ผ่านมา โดยที่สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษามีการเสนอสอบถามความพร้อมในการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบ แต่กลุ่มผู้บริหารมหาวิทยาลัยได้ส่งเรื่องกลับไปให้สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาว่ามีความพร้อมในการออกนอกระบบ ทั้งๆ ที่ในช่วงเวลาดังกล่าวกำลังประสบอุทกภัย ดังนั้น พิสูจน์ได้ว่าไม่มีการทำประชาพิจารณ์กับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยทั้งที่เป็นประชากรกลุ่มมากในมหาวิทยาลัย จากสภาพดังกล่าวได้นำมาสู่ปัญหาการออกนอกระบบของมหาวิทยาลัย ซึ่งสรุปจากมหาวิทยาลัยที่ออกนอกระบบไปก่อนแล้ว ไม่ว่าจะเป็นด้านความไม่เท่าเทียมของการศึกษา เนื่องด้วยการศึกษาไม่ได้คัดคนเข้าศึกษาที่ความสามารถแต่เป็นการคัดคนเข้าศึกษาโดยความรวย - ความจน ด้วยมีการเพิ่มค่าเทอม อันเป็นการตัดโอกาสทางการศึกษาของผู้ที่มีรายได้น้อยไปโดยปริยาย เช่น มหาวิทยาลัยบูรพาที่ออกนอกระบบไปในปี ๕๐ คณะเกษตรศาสตร์ได้เพิ่มค่าเทอมแบบเหมาจ่าย กว่า ๔๐,๐๐๐ บาท ซึ่งแพงมากเมื่อเทียบกับค่าเทอมของมหาวิทยาลัยที่ยังไม่ออกนอกระบบ และปัญหาด้านความไม่โปร่งใสของค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาต้องจ่ายให้กับมหาวิทยาลัยในการบริหารจัดการของผู้บริหารว่าเอาไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดมากน้อยเพียงใดต่อตัวนักศึกษาเอง จากสภาพปัญหาการออกนอกระบบของมหาวิทยาลัยดังกล่าว กลุ่มนักศึกษาหลากมหาวิทยาลัยที่เฝ้าระวังและติดตามการออกนอกระบบของมหาวิทยาลัยจึงได้ศึกษาร่วมกันถึง ข้อดี-ข้อเสีย มีข้อเสนอต่อสังคมและผู้มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

๑. ขอให้ยุติการดำเนินการทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการนำมหาวิทยาลัยทุกที่ออกนอกระบบ จนกว่าจะมีการศึกษาจากหลายๆ ฝ่ายว่ามี ข้อดี-ข้อเสียอย่างไรและร่วมกันหาทางออกสำหรับทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย ทั้งฝ่ายรัฐ ฝ่ายผู้บริหาร ฝ่ายคณาจารย์และฝ่ายนักศึกษาและประชาชนผู้เสียภาษีให้กับรัฐ

๒. ขอให้เปิดเผยข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบ ให้เป็นที่รับรู้ต่อคนทั่วไปโดยเฉพาะนักศึกษาผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมากที่สุด

๓. ขอให้มีการรับฟังความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบในทุกขั้นตอนจากนักศึกษาและประชาชนอย่างทั่วถึง หยุดการแปรรูปมหาวิทยาลัยบนคราบน้ำตาประชาชน ด้วยจิตคารวะ ๑. เครือข่ายนักศึกษาสี่ภาค ๒. สหพันธ์นิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย(สนท.) ๓. กลุ่มดาวดิน มหาวิทยาลัยขอนแก่น ๔. เครือข่ายนักศึกษาคัดค้านม.นอกระบบ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ๕. เครือข่ายนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ไม่เอาม.นอกระบบ ๖. กลุ่มแสงดาว มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ๗. กลุ่มปุกอ๊ก มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ๘. กลุ่มลูกชาวบ้าน มหาวิทยาลัยบูรพา ๙. กลุ่มสะพานสูง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๑๐. กลุ่มเสรีนทรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ๑๑. ชุ่มเหมราช มหาวิทยาลัยรามคำแหง ๑๒. กลุ่มประกายไฟ ๑๓. กลุ่มนภระจอก มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ๑๔. ชมรมคนสร้างฝัน มหาวิทยาลัยสารคาม ๑๕. กลุ่มอาสากลาง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ๑๖. กลุ่มสำนึกกรักบ้านเกิด มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ๑๗. กลุ่มเพื่อนวันสุข มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ๑๘. ชมรมนักศึกษาเพื่อการพัฒนา ม.ขอนแก่น ๑๙. กลุ่มเถียงนาประชาคม มหาวิทยาลัยสารคาม ๒๐. ชมรมมหาวิทยาลัย-ชาวบ้านมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ๒๑. กลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจังหวัดอุดรธานี

ข้อดีและข้อสังเกต
ของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.*

โดยที่สมควรปรับปรุงการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม โดยมีการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยของรัฐพัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการแต่อยู่ในกำกับของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการที่เป็นอิสระ และมีความคล่องตัว สามารถจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะต้องคำนึงถึงความเป็นอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและมีความเป็นเลิศทางวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ดังนั้น สมควรปรับปรุงการบริหารมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้เป็นไปตามแนวทางดังกล่าว

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้ขึ้น โดยจำแนกข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับดังกล่าว ดังต่อไปนี้

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.

๑. การปรับเปลี่ยนมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ จะทำให้การบริหารจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพ เพราะกระจายอำนาจการบริหารให้แก่สถานศึกษา ทำให้การบริหารจัดการมีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพขึ้น

๒. มหาวิทยาลัยจะได้วัฒนธรรมองค์กรที่มีการทำงานตามความรู้ความสามารถที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ มีผลิตผลที่มีประสิทธิภาพและสนองต่อความต้องการของสังคมและประเทศชาติ ซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

๓. นักศึกษาจะมีความมั่นใจและพึงพอใจในระบบอุดมศึกษาของประเทศที่รัฐจัดให้ โดยมีมาตรฐานเท่าเทียมกับนานาชาติ

๔. บุคลากรฝ่ายที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยจะมีระบบการทำงานและระบบการประเมินที่มีประสิทธิภาพและมีความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

๕. มหาวิทยาลัยสามารถพัฒนาระบบบริหารงานด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับลักษณะงานและธรรมชาติของมหาวิทยาลัยได้เอง ดังนี้

๕.๑ การจัดโครงสร้างองค์กร มหาวิทยาลัยสามารถกำหนดรูปแบบขององค์กรและหน่วยงานต่างๆ ในมหาวิทยาลัย และมีอำนาจจัดตั้งและกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่างๆ เหล่านี้

๕.๒ การบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยสามารถกำหนดและดำเนินการสรรหาบรรจุ แต่งตั้ง ซึ่งทำให้คล่องตัวและสามารถเลือกสรรผู้ที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดได้

* ที่มา : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. เรื่องเสร็จที่ ๓๕๕/๒๕๕๔
สรุปย่อโดย พัชรา พุกเศรษฐี วิทยากรปฏิบัติการ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

๕.๓ การบริหารงานวิชาการ มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการเปิดหลักสูตร สาขาต่างๆ กำหนดเนื้อหาสาระของหลักสูตร วิธีการเรียนการสอน คุณสมบัติของผู้สอน ฯลฯ ที่สอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานวิชาการของหน่วยงานกลาง เช่น มาตรฐานหลักสูตร ประกันคุณภาพการศึกษา เป็นต้น

๕.๔ การบริหารการเงิน มหาวิทยาลัยสามารถกำหนดระเบียบกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่มีความคล่องตัว ยืดหยุ่น เพื่อให้เหมาะสมกับงานมหาวิทยาลัยและวิทยาการที่ปรับเปลี่ยนใหม่

๕.๕ การกำหนดให้รัฐจัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไป ย่อมทำให้มหาวิทยาลัยมีความคล่องตัวในการบริหารงบประมาณให้เหมาะสมกับภารกิจของมหาวิทยาลัย ในแต่ละด้านตามนโยบายและแผนงานของมหาวิทยาลัยได้ดีกว่าการจัดสรรงบประมาณตามวิธีการที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

๖. มหาวิทยาลัยสามารถกำหนดเป้าหมาย ทิศทาง พร้อมทั้งกำหนดวิธีการปฏิบัติ ที่จะทำให้เกิดความคล่องตัว เพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงได้อย่างทันท่วงที

๗. เป็นการลดภาระค่าใช้จ่ายของรัฐบาล

ข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.

๑. ค่าเล่าเรียนอาจเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นการตัดโอกาสทางการศึกษาของผู้มีรายได้น้อย
ทางอ้อม

๒. คณะหรือหลักสูตรที่ไม่คุ้มทุนในการเปิดสอน อาจจะต้องปิดตัวลง

ภาคผนวก

- : พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- : หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี
ที่ นร ๐๕๐๓/๙๑๓๒ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.
กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
- : ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

พระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
พ.ศ. ๒๕๓๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๑
เป็นปีที่ ๔๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
พ.ศ. ๒๕๓๑”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๑๕
- (๒) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙
- (๓) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๙
- (๔) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๐
- (๕) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗๘ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๕
- (๖) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๖

บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้
หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็นมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัตินี้ และเป็นนิติบุคคล

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๕/ตอนที่ ๒๐๖/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๘ ธันวาคม ๒๕๓๑

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศทบวงมหาวิทยาลัยเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ประกาศทบวงมหาวิทยาลัยนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๗ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

มาตรา ๘ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการ ดังนี้

(๑) สำนักงานอธิการบดี

(๒) บัณฑิตวิทยาลัย

(๓) คณะ

(๔) วิทยาลัย

(๕) แผนกอิสระ

มหาวิทยาลัยอาจให้มีสถาบัน สำนัก ศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างตามมาตรา ๗ เป็นส่วนราชการในมหาวิทยาลัยอีกก็ได้

มาตรา ๙ สำนักงานอธิการบดีอาจแบ่งส่วนราชการเป็นกอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

บัณฑิตวิทยาลัย คณะ วิทยาลัย แผนกอิสระ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นภาควิชา กอง สำนักงานเลขานุการ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง

สถาบัน สำนัก ศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ตามมาตรา ๘ วรรคสอง อาจแบ่งส่วนราชการเป็นกอง สำนักงานเลขานุการ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

กอง สำนักงานเลขานุการ และหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง อาจแบ่งส่วนราชการเป็นงาน หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่างาน

มาตรา ๑๐ การจัดตั้ง การรวม การยุบเลิก สำนักงานอธิการบดี บัณฑิตวิทยาลัย

คณะ วิทยาลัย แผนกอิสระ สถาบัน สำนัก ศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะตามมาตรา ๘ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

การแบ่งส่วนราชการเป็นภาควิชา กอง สำนักงานเลขานุการ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง ให้ทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๑ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยจะรับสถาบันการศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันวิจัยอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นใดชั้นหนึ่งแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยนั้นได้

การรับสถาบันการศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันวิจัย เข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบของสถาบันดังกล่าว ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

การควบคุมสถาบันการศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันวิจัยที่เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๒^๒ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยอาจมีรายได้ ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๒) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย

(๓) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครองดูแล หรือใช้ประโยชน์

(๔) รายได้หรือผลประโยชน์อื่น ๆ

ให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุและที่เป็นทรัพย์สินอื่น

รายได้ของมหาวิทยาลัยรวมทั้งเบียดปรับที่เกิดจากการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ เว้นแต่เบียดปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบียดปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาซื้อทรัพย์สินหรือสัญญาจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ

มาตรา ๑๒ ทวิ^๓ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่มหาวิทยาลัยได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัย ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๓ บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยจะต้องจัดการเพื่อประโยชน์ภายในขอบวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗

เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัยจะต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้ให้

^๒ มาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

^๓ มาตรา ๑๒ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

กำหนดไว้และตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

หมวด ๒

การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๔ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) อุปนายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งได้แก่อธิการบดีโดยตำแหน่ง

(๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนเก้าคน ซึ่งเลือกตั้งจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี หัวหน้าแผนกอิสระ ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามมาตรา ๘ วรรคสอง

(๔) ประธานสภาอาจารย์โดยตำแหน่ง และกรรมการสภามหาวิทยาลัยอีกหกคน ซึ่งเลือกตั้งจากคณาจารย์ประจำผู้ได้ทำการสอนในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และมีผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๓)

(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสองคน ซึ่งเลือกตั้งจากข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยระดับหัวหน้ากองหรือเทียบเท่าขึ้นไปที่มีใช้คณาจารย์ประจำ และมีผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๓)

(๖) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่น้อยกว่าเก้าคนแต่ไม่เกินสิบสี่คน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย โดยคำแนะนำของนายกสภามหาวิทยาลัย อุปนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๓) (๔) และ (๕)

มาตรา ๑๕ การเลือกตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓) ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี หัวหน้าแผนกอิสระ ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามมาตรา ๘ วรรคสอง เป็นผู้เลือกตั้ง ส่วนการเลือกตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๔) ซึ่งมีใช้กรรมการโดยตำแหน่ง ให้คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นผู้เลือกตั้ง และการเลือกตั้งตามมาตรา ๑๔ (๕) ให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยระดับหัวหน้ากองหรือเทียบเท่าขึ้นไปที่มีใช้คณาจารย์ประจำเป็นผู้เลือกตั้ง

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๖ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยมีวาระอยู่ในตำแหน่งสองปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรืออาจได้รับเลือกตั้งใหม่อีกก็ได้

กรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระเมื่อขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยในประเภทนั้น ๆ

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรือทำการเลือกตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว

หรือในกรณีที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๖) เพิ่มขึ้น ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งหรือผู้ที่ได้รับเลือกตั้งอยู่ในตำแหน่ง เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการสภามหาวิทยาลัย ซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรือเลือกตั้งไว้ก่อนแล้วนั้น

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรือทำการเลือกตั้งขึ้นใหม่ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๗ ให้รองอธิการบดีเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย ในกรณีที่มีรองอธิการบดีหลายคน ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่ง เป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย โดยคำแนะนำของอธิการบดี

มาตรา ๑๘ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย และโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) วางนโยบายของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

(๒) วางระเบียบและออกข้อบังคับต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย และอาจมอบให้ส่วนราชการในมหาวิทยาลัยเป็นผู้วางระเบียบและออกข้อบังคับสำหรับส่วนราชการนั้นเป็นเรื่อง ๆ ไปก็ได้

(๓) พิจารณาเสนอจัดตั้ง รวม และยุบเลิก บัณฑิตวิทยาลัย คณะ วิทยาลัย แผนกอิสระ สถาบัน สำนัก ศูนย์ ภาควิชาและหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา

(๔) อนุมัติการรับสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัย เข้าสมทบหรือยกเลิกการสมทบของสถาบันดังกล่าว

(๕) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย และมาตรฐานที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด

(๖) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร

(๗) แต่งตั้งและถอดถอน รองอธิการบดี คณบดี รองคณบดี หัวหน้าแผนกอิสระ รองหัวหน้าแผนกอิสระ ผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ รองผู้อำนวยการศูนย์ หัวหน้าหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ หัวหน้าภาควิชา หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา และศาสตราจารย์เกียรติคุณ

(๘) ดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และถอดถอนอธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(๙) พิจารณาอนุมัติงบประมาณจากรายได้ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๒

(๑๐) วางระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงาน การเงิน และการจัดหารายได้ และผลประโยชน์จากทรัพย์สินตามมาตรา ๑๒

(๑๑) แต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๒ ให้รักษาราชการแทนอธิการบดี ในกรณีตำแหน่งอธิการบดีว่างลง

(๑๒) แต่งตั้งคณะกรรมการ อนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใด ๆ

อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

(๑๓) มีอำนาจและหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ

มาตรา ๑๙ การประชุมสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๐ ให้มีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในการบริหารงานของมหาวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดี หรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือมีทั้งรองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดีคนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อช่วยกิจการที่อธิการบดีมอบหมาย

ให้ถือว่าอธิการบดีเป็นอธิบดี และรองอธิการบดีเป็นรองอธิบดีตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยและกฎหมายอื่น

มาตรา ๒๑ อธิการบดีนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๒ โดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย และให้มีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกก็ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีจากผู้ซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ โดยคำแนะนำของอธิการบดี

ให้อธิการบดีแต่งตั้งผู้ช่วยอธิการบดีจากผู้ซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ และให้มีอำนาจถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดีด้วย

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๒๒ อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๒) ได้ปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี

มาตรา ๒๓ รองอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับอธิการบดี หรือเป็นข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ซึ่งมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และรับราชการมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปี

ผู้ช่วยอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติได้ปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่ง หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ตำแหน่งอธิการบดีว่างลง ในระหว่างที่ยังมิได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอธิการบดี ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๒ เป็นผู้รักษา

ราชการแทนอธิการบดี

ในกรณีที่อธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมายให้รองอธิการบดีผู้ใดรักษาราชการแทน ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้รักษาราชการแทนตามความในวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๒ เป็นผู้รักษาราชการแทนอธิการบดี

มาตรา ๒๕ อธิการบดีมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย วัตถุประสงค์ นโยบาย ระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ในการนี้ให้มีอำนาจออกระเบียบ คำสั่ง และประกาศได้

(๒) ควบคุมการเงิน การพัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย วัตถุประสงค์ ระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๓) เป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัยในกิจการทั่วไป

(๔) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๕) มีอำนาจและหน้าที่อื่นตามระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

มาตรา ๒๖ ให้มีสภาอาจารย์มหาวิทยาลัย ประกอบด้วย ประธานสภาอาจารย์ และกรรมการสภาอาจารย์ซึ่งเลือกตั้งจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยทำหน้าที่ให้คำปรึกษา และข้อแนะนำต่ออธิการบดีและหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีมอบหมาย

จำนวนกรรมการ หลักเกณฑ์ และวิธีการเลือกตั้งและการดำเนินงานของสภาอาจารย์มหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๗ ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของบัณฑิตวิทยาลัย และอาจมีรองคณบดีคนหนึ่งหรือหลายคนเพื่อช่วยกิจการที่คณบดีมอบหมาย

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณบดีจากผู้ซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๘

ให้คณบดีเป็นผู้เสนอการแต่งตั้งรองคณบดีจากผู้ซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๙ ต่อสภามหาวิทยาลัย

ให้คณบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี และอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

เมื่อคณบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองคณบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๒๘ คณบดีในบัณฑิตวิทยาลัย ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) ได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และ

(๒) ได้ทำการสอนมาแล้วรวมเป็นเวลายไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัยหรือ

สถาบันการศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

มาตรา ๒๙ รองคณบดีในบัณฑิตวิทยาลัย ต้องได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และ

(๑) ได้ทำการสอนมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๒) เป็นข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

มาตรา ๓๐ ในบัณฑิตวิทยาลัยให้มีคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยคณะหนึ่ง มีอำนาจและหน้าที่บริหารงานของบัณฑิตวิทยาลัย และอาจให้มีคณะกรรมการอื่นที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติงานต่าง ๆ ของบัณฑิตวิทยาลัย ตามที่สภามหาวิทยาลัยเห็นสมควรอีกก็ได้

การกำหนดองค์ประกอบ อำนาจและหน้าที่ รวมทั้งวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยตลอดจนคณะกรรมการอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๑ ในคณะและวิทยาลัยให้มีคณบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะและวิทยาลัย และอาจมีรองคณบดีคนหนึ่งหรือหลายคนเพื่อช่วยกิจการที่คณบดีมอบหมาย

ในแผนกอิสระให้มีหัวหน้าแผนกอิสระคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของแผนกอิสระ และอาจมีรองหัวหน้าแผนกอิสระคนหนึ่งหรือหลายคนเพื่อช่วยกิจการที่หัวหน้าแผนกอิสระมอบหมาย

วิธีการแต่งตั้ง การถอดถอน คุณสมบัติ และวาระการดำรงตำแหน่งของคณบดีหรือหัวหน้าแผนกอิสระ รองคณบดี หรือรองหัวหน้าแผนกอิสระ ให้นำมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๒ ในคณะ วิทยาลัย หรือแผนกอิสระ ให้มีคณะกรรมการประจำคณะ วิทยาลัยหรือแผนกอิสระ ประกอบด้วย คณบดีหรือหัวหน้าแผนกอิสระเป็นประธาน รองคณบดีหรือรองหัวหน้าแผนกอิสระ หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา ถ้ามี เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และมีกรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำ ศาสตราจารย์พิเศษ อาจารย์พิเศษ และผู้บรรยายพิเศษในคณะ วิทยาลัยหรือแผนกอิสระ หรือผู้ทรงคุณวุฒิอื่น มีจำนวนไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการโดยตำแหน่ง

ในกรณีที่ไม่มีกรรมการแบ่งภาควิชา หรือมีแต่ไม่ถึงสี่ภาควิชา ให้มีกรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำ ศาสตราจารย์พิเศษ อาจารย์พิเศษ และผู้บรรยายพิเศษในคณะ วิทยาลัย หรือแผนกอิสระ หรือผู้ทรงคุณวุฒิอื่น มีจำนวนตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้ประธานกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งและถอดถอนเลขานุการคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง เมื่อประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งให้เลขานุการพ้นจากตำแหน่งด้วย

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

การแต่งตั้งกรรมการและคุณสมบัติของกรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๓ กรรมการประจำคณะ วิทยาลัย หรือแผนกอิสระ ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งตามมาตรา ๓๒ อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกก็ได้

ถ้าตำแหน่งกรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งว่างลงก่อนวาระ สภามหาวิทยาลัยจะแต่งตั้งกรรมการขึ้นแทนก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้น ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งไว้ก่อนแล้วนั้น

มาตรา ๓๔ คณะกรรมการประจำคณะ วิทยาลัย หรือแผนกอิสระ มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) วางนโยบายและแผนงานของคณะ วิทยาลัย หรือแผนกอิสระ ให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย

(๒) วางระเบียบและออกข้อบังคับทางการศึกษาของคณะ วิทยาลัย หรือแผนกอิสระ ทั้งนี้ โดยไม่ขัดต่อระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย รวมทั้งวางระเบียบและออกข้อบังคับอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

(๓) พิจารณาวางหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตร สำหรับคณะ วิทยาลัย หรือแผนกอิสระ เพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัย

(๔) จัดการสอบไล่สำหรับคณะ วิทยาลัย หรือแผนกอิสระ

(๕) ให้คำปรึกษาและให้ความเห็นแก่คณบดี หรือหัวหน้าแผนกอิสระในกิจการของคณะ วิทยาลัย หรือแผนกอิสระ

(๖) พิจารณางบประมาณของคณะ วิทยาลัย หรือแผนกอิสระ เพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัย

(๗) เสนอการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณในคณะ วิทยาลัย หรือแผนกอิสระต่อสภามหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๕ การดำเนินงานของคณะกรรมการประจำคณะ วิทยาลัย หรือแผนกอิสระ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๖ ในสถาบัน สำนัก ศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้มีผู้อำนวยการหรือหัวหน้าหน่วยงานคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบ และอาจมีรองผู้อำนวยการหรือรองหัวหน้าหน่วยงานคนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อช่วยกิจการที่ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าหน่วยงานจะมอบหมายก็ได้

คุณสมบัติ วิธีการแต่งตั้ง และวาระการดำรงตำแหน่งของผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าหน่วยงานและรองผู้อำนวยการ หรือรองหัวหน้าหน่วยงาน ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

เมื่อผู้อำนวยการหรือหัวหน้าหน่วยงานพ้นจากตำแหน่ง ให้รองผู้อำนวยการ หรือ

รองหัวหน้าหน่วยงานพ้นจากตำแหน่งด้วย

การดำเนินงานของสถาบัน สำนัก ศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่มีการแบ่งภาควิชาในคณะ วิทยาลัย หรือแผนกอิสระ ให้มีหัวหน้าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของภาควิชา

หัวหน้าภาควิชา นั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำในมหาวิทยาลัย ซึ่งได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่ง หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

หัวหน้าภาควิชา มีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกก็ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

มาตรา ๓๘ ให้นำความในมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕ มาใช้กับสถาบัน สำนัก ศูนย์ และหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะโดยอนุโลม

มาตรา ๓๙ วิธีการสรรหาบุคคลเพื่อเสนอให้มีการแต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี คณบดี หัวหน้าแผนกอิสระ ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ หรือภาควิชา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๐ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี หัวหน้าแผนกอิสระ ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ หรือภาควิชา ต้องสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เต็มเวลา และจะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันไม่ได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งอาจรักษาราชการแทนในตำแหน่งอื่นดังกล่าวอีกตำแหน่งหนึ่งก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหกเดือน

หมวด ๓

คณาจารย์

มาตรา ๔๑ คณาจารย์ประจำในมหาวิทยาลัย มีตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๒ ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ต้องมีคุณสมบัติความสามารถทางการสอนและผลงานทางวิชาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย

อาจารย์ต้องได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีความชำนาญพิเศษในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

ศาสตราจารย์นั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๓ นอกจากคณาจารย์ประจำในมาตรา ๔๑ มหาวิทยาลัยอาจเชิญบุคคลที่มีคุณสมบัติและคุณสมบัติเหมาะสมเป็นอาจารย์พิเศษหรือผู้บรรยายพิเศษอีกก็ได้

มาตรา ๔๔ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ซึ่งเป็นหรือเคยเป็นอาจารย์พิเศษในวิชาที่ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติของผู้ที่จะเป็นศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๕ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษ และพ้นจากหน้าที่ราชการในมหาวิทยาลัยไปแล้ว สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณในวิชาที่ศาสตราจารย์ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญได้

คุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

หมวด ๔

ปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตร

มาตรา ๔๖ ปริญญา มีสามชั้น คือ

เอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด.

โท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.

ตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา ๔๗ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔๘ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาเกียรตินิยมได้

มาตรา ๔๙ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรบัณฑิตอนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ได้ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งภายหลังที่ได้รับปริญญาแล้ว

(๒) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง ก่อนถึงชั้นได้รับปริญญาตรี

(๓) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรเฉพาะวิชา

มาตรา ๕๐ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกียรตินิยมแก่บุคคลซึ่งสภามหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยในขณะดำรงตำแหน่งนั้นไม่ได้

ชั้น สาขาของปริญญา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกียรตินิยม ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

หมวด ๕

ครูประจำตำแหน่ง ครูวิทยฐานะ และเข็มวิทยฐานะ

มาตรา ๕๑ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี หัวหน้าแผนกอิสระ คณาจารย์ประจำในมหาวิทยาลัย อาจารย์พิเศษและผู้บรรยายพิเศษ และอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเข็มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตรได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูประจำตำแหน่ง ครูวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครูประจำตำแหน่ง ครูวิทยฐานะ และเข็มวิทยฐานะ จะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๒ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดเครื่องแบบ เครื่องหมายหรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๓ ผู้ใดใช้ครุฑประจำตำแหน่ง ครุฑวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาของมหาวิทยาลัยโดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีตำแหน่ง ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรของมหาวิทยาลัยโดยที่ตนไม่มี ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีตำแหน่งหรือวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๔ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงปฏิบัติหน้าที่นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยต่อไป จนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ และมีการเลือกตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๕ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีและรองอธิการบดีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งต่อไป สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี ถ้าดำรงตำแหน่งยังไม่ครบสามปีนับแต่วันที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งต่อไปจนครบสามปี ถ้าดำรงตำแหน่งครบสามปีแล้ว ให้ผู้นั้นรักษาการในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งอธิการบดีตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี หัวหน้าแผนกอิสระ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ซึ่งดำรงตำแหน่งยังไม่ครบสามปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนครบสามปี ถ้าดำรงตำแหน่งครบสามปีแล้วให้ผู้นั้นรักษาการในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณบดี และหัวหน้าแผนกอิสระตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบัน สำนัก และศูนย์ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ซึ่งดำรงตำแหน่งยังไม่ครบสามปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนครบสามปี ถ้าดำรงตำแหน่งครบสามปีแล้ว ให้ผู้นั้นรักษาการในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งผู้อำนวยการสถาบัน สำนัก และศูนย์ ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกวิชาอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นหัวหน้าภาควิชาตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้นั้นดำรงตำแหน่งยังไม่ครบสามปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง ให้คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนครบสามปี ถ้าดำรงตำแหน่งครบสามปีแล้วให้ผู้นั้นรักษาการในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งหัวหน้าภาควิชาตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำรงตำแหน่งของอธิการบดี คณบดี หัวหน้าแผนกอิสระ ผู้อำนวยการสถาบัน สำนัก และศูนย์ และหัวหน้าแผนกวิชา ตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มิให้ถือว่าเป็นการดำรงตำแหน่งในวาระตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗

แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๖ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการในคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย คณะ วิทยาลัย แผนกอิสระ สถาบัน สำนัก ศูนย์ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการในคณะกรรมการดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๗ ให้ผู้ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีฐานะเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์ ต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๘ บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิของผู้ที่ได้รับปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง หรือประกาศนียบัตรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งมีอยู่แล้วก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๙ ในระหว่างที่ยังไม่มีพระราชกฤษฎีกา ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย ระเบียบและข้อบังคับ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำพระราชกฤษฎีกา ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย ระเบียบ และข้อบังคับที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลตรีชาติชาย ชุณหะวัณ

นายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่กฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งใช้บังคับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๕ และแก้ไขเพิ่มเติมอีกหลายครั้ง ยังไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และไม่สอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าของมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมและพัฒนาทางวิชาการ การผลิตบัณฑิต การบริการสังคมและการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสมควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑^๕

มาตรา ๕ บทบัญญัติแห่งมาตรา ๑๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ไม่ใช่บังคับแก่บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่มหาวิทยาลัยได้มาโดยมีผู้ทูลให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัยก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มหาวิทยาลัยสามารถนำรายได้ของมหาวิทยาลัยไปใช้ในกิจการของมหาวิทยาลัยได้ โดยไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน และให้มหาวิทยาลัยมีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมีผู้ทูลให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัย โดยไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ เพื่อความคล่องตัวในการบริหารกิจการของมหาวิทยาลัยและการจัดหาประโยชน์ในอสังหาริมทรัพย์ของมหาวิทยาลัยหรือที่มหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล หรือใช้ประโยชน์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ปณตกร/ผู้จัดทำ
๑๘ เมษายน ๒๕๕๗

กุลชาติ/ตรวจ
๑๘ เมษายน ๒๕๕๗

^๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕/ตอนที่ ๖ ก/หน้า ๑๒/๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑

(๑๖)

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
 สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี
 เลขรับ 2759
 วันที่ 11 มีนาคม 2558
 เวลา 07.47 น.

ที่ นร ๐๕๐๓/ ๙๖๓๗๒

สำนักนายกรัฐมนตรี
 ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)
 นายกรัฐมนตรี

๒๕๕๘/๑๗ ๑๗ มี.ค. ๒๕๕๘
 เวลา ๐๗.๕๑ น. ณ พ.ร.ท.
 อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
 โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๗
 โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘ (wa501-D/ส.ว.ติ)

บันทึกการรับมอบหมาย
 วันที่ ๑๕ มี.ค. ๒๕๕๘
 วันที่ ๑๕ มี.ค. ๒๕๕๘
 เวลา ๑๐.๐๕ น.

เจ้าพนักงานปกครอง

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เหตุผล

โดยที่สมควรปรับปรุงการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม โดยมีการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยของรัฐพัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการแต่อยู่ในกำกับของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการที่เป็นอิสระและมีความคล่องตัว สามารถจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะต้องคำนึงถึงความเป็นอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหาร และมีความเป็นเลิศทางวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ดังนั้น สมควรปรับปรุงการบริหารมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้เป็นไปตามแนวทางดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

“สภาพนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภาพนักงานมหาวิทยาลัย
สายสนับสนุนวิชาการมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
“ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการ
และลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย
“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
พ.ศ. ๒๕๓๑ เป็นมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัตินี้ และเป็นนิติบุคคล

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐซึ่งไม่เป็นส่วนราชการ
ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ
กระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ
ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๗ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง มีวัตถุประสงค์
ในการสร้าง พัฒนา ประมวล และประยุกต์องค์ความรู้ทั้งหมด ดำเนินการให้มีการเรียนรู้ในองค์ความรู้
จัดการศึกษา เผยแพร่ความรู้ ส่งเสริมและพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัย และให้บริการ
ทางวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม รวมถึงการทำนุบำรุง ส่งเสริม และพัฒนาวิทยาศาสตร์ การเมือง
การปกครอง การบริหารจัดการ ศาสนา ศิลปกรรม วัฒนธรรม ศิลปะ ภูมิปัญญา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี
และสิ่งแวดล้อม

มหาวิทยาลัยมีปณิธานมุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำ
ร่วมนำสังคมไปในแนวทางที่ถูกต้องดีงามและพึงปรารถนา เสริมสร้างให้เกิดความเป็นธรรม
ในสังคม ผลิตภัณฑ์ที่มีความรู้ มีความสามารถในการทำงาน และดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า มีคุณธรรม
มีจิตใจเสียสละ ใฝ่รู้ และมีสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ

มาตรา ๘ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยต้องดำเนินการ
โดยยึดหลัก ดังต่อไปนี้

(๑) เสรีภาพทางวิชาการ

(๒) ความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา

(๓) ความเป็นเลิศทางวิชาการ มีมาตรฐานและคุณภาพทางวิชาการอันเป็นที่ยอมรับ

ในระดับนานาชาติ

(๔) ความมีคุณธรรมและจริยธรรม

- (๕) การนำความรู้สู่สังคม
- (๖) ความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคม และประเทศชาติ
- (๗) ความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
- (๘) การบริหารงานที่มีธรรมาภิบาล
- (๙) การมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยและนักศึกษา

มาตรา ๙ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนงาน ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานสภามหาวิทยาลัย
- (๒) สำนักงาน
- (๓) คณะ
- (๔) วิทยาลัย
- (๕) สถาบัน
- (๖) สำนัก

มหาวิทยาลัยอาจให้มีส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักงาน คณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ อีกได้

การจัดตั้ง การรวม การเปลี่ยนแปลง การยุบเลิกส่วนงาน และการแบ่งส่วนงาน ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๐ ส่วนงานตามมาตรา ๙ ให้มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานสภามหาวิทยาลัย มีหน้าที่สนับสนุนการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย
- (๒) สำนักงาน มีหน้าที่สนับสนุนการบริหารมหาวิทยาลัย
- (๓) คณะและวิทยาลัย มีหน้าที่จัดการศึกษา ทำการวิจัย นำผลงานวิจัยไปใช้

ประโยชน์ และให้บริการทางวิชาการ

- (๔) สถาบัน มีหน้าที่ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการ หรือจัดการศึกษา
- (๕) สำนัก มีหน้าที่สนับสนุนการบริหารจัดการทางวิชาการ
- (๖) ส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น มีหน้าที่ตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ตามมาตรา ๙ วรรคสาม

การเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงหน้าที่ของส่วนงานตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๑ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยอาจรับสถานศึกษา ชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือ ประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันสมทบนั้นได้

การรับเข้าสมทบ การยกเลิกการสมทบ และการควบคุมสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๒ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยอาจจัดการศึกษาหรือ ดำเนินการวิจัยร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นในประเทศหรือต่างประเทศหรือขององค์การ

ระหว่างประเทศได้ โดยในการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันนั้นแก่ผู้สำเร็จการศึกษาได้

การจัดการศึกษาหรือการยกเลิกการจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๓ กิจการของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์

มาตรา ๑๔ มหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่กระทำการต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) ซื้อ ขาย จ้าง รับจ้าง สร้าง จัดหา โอน รับโอน เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ แลกเปลี่ยน และจำหน่าย หรือทำนิติกรรมใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่กิจการของมหาวิทยาลัย ตลอดจนถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง หรือมีทรัพย์สินสิทธิต่าง ๆ ในทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย หรือมีสิทธิในหรือหาประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา และจำหน่ายทรัพย์สินทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุดหนุนหรืออุทิศให้

การจำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนอสังหาริมทรัพย์ของมหาวิทยาลัย ให้กระทำได้ เฉพาะอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาตามมาตรา ๑๗

(๒) รับค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการในการให้บริการภายในอำนาจหน้าที่ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งทำความตกลงหรือกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการนั้น

(๓) ร่วมมือกับหน่วยงานอื่นทั้งของรัฐหรือของเอกชน หรือกับองค์การหรือหน่วยงานต่างประเทศหรือระหว่างประเทศ ในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗

(๔) กู้ยืมเงินและให้กู้ยืมเงินโดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน การถือหุ้น การเข้าเป็นหุ้นส่วน การลงทุนและการร่วมลงทุน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แก่กิจการของมหาวิทยาลัย การกู้ยืมเงิน การให้กู้ยืมเงิน การถือหุ้น การเข้าเป็นหุ้นส่วน การลงทุนหรือการร่วมลงทุน ถ้าเป็นจำนวนเงินเกินวงเงินที่รัฐมนตรีกำหนดต้องได้รับความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีก่อน

(๕) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

(๖) กำหนดค่าตอบแทนหรือค่าตอบแทนพิเศษ รวมทั้งสวัสดิการ สิทธิประโยชน์ และประโยชน์อย่างอื่นให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๗) จัดให้มีการพัฒนาทางวิชาการและการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการนำผลงานทางวิชาการ ผลการวิจัย และทรัพย์สินทางปัญญาออกเผยแพร่และไปใช้ให้เป็นประโยชน์

(๘) จัดให้มีกองทุนนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ กองทุนเพื่อการจัดการศึกษาในสาขาวิชาที่ไม่สามารถพึ่งพาตนเองในทางการเงินได้ กองทุนเพื่อกิจการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งจัดให้มีทุนเพื่อการศึกษาและทุนเพื่อการวิจัย

(๙) ปกครอง ดูแล บำรุงรักษา จัดการ ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยและที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ

(๑๐) จัดตั้งหรือร่วมกับบุคคลอื่นในการจัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคล รวมตลอดถึงลงทุนหรือร่วมลงทุนกับบุคคลหรือนิติบุคคลใด เพื่อดำเนินกิจการที่เกี่ยวกับหรือต่อเนื่องกับกิจการของมหาวิทยาลัย หรือนำผลการค้นคว้าวิจัยไปเผยแพร่หรือหาประโยชน์เพื่อเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัย หลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินงานตาม (๑) (๔) (๕) (๘) และ (๑๐) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๕ รายได้ของมหาวิทยาลัย มีดังต่อไปนี้

(๑) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี

(๒) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย

(๓) เงินกองทุนที่รัฐบาลหรือมหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้น และรายได้หรือผลประโยชน์จาก

กองทุนดังกล่าว

(๔) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ ค่าบริการต่าง ๆ และเงินหรือทรัพย์สินอื่นที่มหาวิทยาลัยเรียกเก็บตามอำนาจหน้าที่ หรือที่ได้จากสัญญาต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๕) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการลงทุนหรือการร่วมลงทุนและจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๖) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการใช้ที่ราชพัสดุหรือจัดหาประโยชน์ในที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล ใช้ หรือจัดหาประโยชน์ รวมถึงที่ดินที่เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย

(๗) รายได้หรือผลประโยชน์อื่น

เงินอุดหนุนทั่วไปตาม (๑) นั้น รัฐบาลพึงจัดสรรให้แก่มหาวิทยาลัยโดยตรงเป็นจำนวนที่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย และในการพัฒนาการอุดมศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัย เพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพของการศึกษาให้เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำระดับนานาชาติได้

ในกรณีที่รัฐบาลได้ปรับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ค่าตอบแทน หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดให้แก่ข้าราชการ ให้รัฐบาลจัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่มหาวิทยาลัยในสัดส่วนเดียวกันเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายดังกล่าวให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัยด้วย

รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือกฎหมายอื่น

ในกรณีที่รายได้ตามวรรคหนึ่งมีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของมหาวิทยาลัยและค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม และมหาวิทยาลัยไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ รัฐบาลพึงจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่มหาวิทยาลัยตามความจำเป็นของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๖ มหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมและสนับสนุนผู้ซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยและนักศึกษาซึ่งขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริงให้มีโอกาสเรียนจนสำเร็จปริญญาตรี หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาว่าผู้ใดขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๗ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่มหาวิทยาลัยได้มาโดยมีผู้อุทิศให้ หรือได้มาโดยการซื้อด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย หรือได้มาด้วยวิธีอื่น ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๘ ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยที่ใช้เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี และการบังคับทางปกครอง

บุคคลใดจะยกอายุความหรือระยะเวลาในการครอบครองขึ้นต่อสู้กับมหาวิทยาลัยในเรื่องทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยมิได้

มาตรา ๑๙ บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยจะต้องจัดการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗

เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัยต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศให้กำหนดไว้ แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าว ต้องได้รับความยินยอมจากผู้อุทิศให้หรือทายาท หากไม่มีทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏต้องได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย

หมวด ๒ การดำเนินการ

มาตรา ๒๐ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

- (๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง
- (๒) อธิการบดี นายกสมาคมธรรมศาสตร์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ประธานสภาอาจารย์ และประธานสภาพนักงานมหาวิทยาลัย
- (๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนหนึ่งคนจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี
- (๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนไม่เกินสองคนจากผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีและหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และวิทยาลัย
- (๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนหนึ่งคนจากผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสถาบัน และสำนัก
- (๖) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนไม่เกินสองคนจากคณาจารย์ประจำ ผู้ซึ่งทำการสอนในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และมีใช้ผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๒) (๓) (๔) และ (๕)
- (๗) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนไม่เกินหนึ่งคนจากพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการ ผู้ซึ่งปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี และมีใช้ผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๒) (๓) (๔) และ (๕)
- (๘) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบห้าคน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกโดยคำแนะนำของนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗)

ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็น
อุปนายกสภามหาวิทยาลัย และให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัย
เมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย
และในกรณีที่อุปนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอุปนายก
สภามหาวิทยาลัย ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งทำหน้าที่
แทนนายกสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการ
สภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ให้เลือกกรรมการ
สภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหนึ่งคนจากบัญชีรายชื่อที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งบุคคลเพื่อเสนอแต่งตั้งเป็นกรรมการ
สภามหาวิทยาลัยตาม (๓) และ (๕) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งบุคคลเพื่อเสนอแต่งตั้งเป็น
กรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๔) (๖) และ (๗) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
ทั้งนี้ กรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๖) และ (๗) มีได้ส่วนงานละไม่เกินหนึ่งคน

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยคนหนึ่งเป็นเลขานุการ
สภามหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๑ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๒๐ (๘)
มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้

กรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๒๐ (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) มีวาระการดำรง
ตำแหน่งคราวละสองปี และอาจดำรงตำแหน่งอีกได้

มาตรา ๒๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๑ นายกสภา
มหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๒๐ จะพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยในประเภทนั้น

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๖) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอน

(๗) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ในกรณีที่ตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยว่างลง
ไม่ว่าด้วยเหตุใด และยังมีได้มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภา
มหาวิทยาลัยแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่ง
ก่อนครบวาระและได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรือได้มีการดำเนินการให้ผู้ใดดำรงตำแหน่ง
แทนแล้ว ให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรง
ตำแหน่งเหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

ในกรณีที่นายคณบดีมหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่งตามวาระแต่ยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายคณบดีมหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นมาใหม่ให้นายคณบดีมหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปพลางก่อนจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายคณบดีมหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือได้มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นมาใหม่แล้ว

มาตรา ๒๓ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย
อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

- (๑) กำหนดเป้าหมาย วางนโยบาย และแนวทางในการพัฒนาของมหาวิทยาลัย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย
- (๒) ออกข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของมหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย และอาจมอบหมายให้ส่วนงานใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้ออกข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศสำหรับส่วนงานนั้นเป็นเรื่อง ๆ ไปก็ได้
- (๓) ออกข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย
- (๔) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารการเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย
- (๕) อนุมัติการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรดุษฎีบัณฑิต ประกาศนียบัตรมหาบัณฑิต ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร ทั้งของมหาวิทยาลัยและที่มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น รวมทั้งอนุมัติการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์
- (๖) อนุมัติการจัดตั้ง การรวม หรือการยุบเลิกส่วนงานของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๙ รวมทั้งการแบ่งหน่วยงานภายในของส่วนงานดังกล่าว
- (๗) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และพิจารณาถอดถอนนายคณบดีมหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ
- (๘) แต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่น
- (๙) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ และหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น
- (๑๐) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของอธิการบดีและหัวหน้าส่วนงานต่าง ๆ
- (๑๑) อนุมัติการรับเข้าสมทบ การจัดการศึกษาร่วม หรือการยกเลิกการสมทบ การยกเลิกการจัดการศึกษาร่วมของสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น การอนุมัติหลักสูตรการศึกษา และการเปิดสอน รวมทั้งการปรับปรุง การยุบรวม หรือการยกเลิกหลักสูตรการศึกษา
- (๑๒) กำหนดนโยบายและวิธีการเกี่ยวกับการจัดหารายได้ การจัดหาแหล่งทุน และทรัพยากรอื่น
- (๑๓) อนุมัติการกู้ยืมเงินและให้กู้ยืมเงิน การถือหุ้น การเข้าเป็นหุ้นส่วน และการลงทุนหรือการร่วมลงทุนตามมาตรา ๑๔ (๔) วรรคสอง

(๑๔) อนุมัติการจัดตั้งหรือร่วมกับบุคคลอื่นในการจัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคล หรือยกเลิกนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๔ (๑๐)

(๑๕) อนุมัติการตั้งงบประมาณรายรับและงบประมาณรายจ่ายของมหาวิทยาลัย

(๑๖) รับรองรายงานกิจการประจำปีของมหาวิทยาลัย และเสนอรายงานนั้นต่อ รัฐมนตรีเพื่อทราบ

(๑๗) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย รวมทั้งมอบอำนาจให้คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลดังกล่าวทำการแทนแล้วรายงานให้สภามหาวิทยาลัยทราบ

(๑๘) สร้างเสริมและตรวจสอบการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามหลัก ธรรมาภิบาล

(๑๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใด โดยเฉพาะ

มาตรา ๒๔ การประชุมและวิธีดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๕ ให้มีสภาธรรมศาสตร์สัมพันธ์ ประกอบด้วย ผู้แทนจากสมาคมศิษย์เก่า ของมหาวิทยาลัย ผู้แทนสมาคมวิชาชีพในสาขาวิชาที่มีการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย และผู้ทรงคุณวุฒิ จากบุคคลภายนอกผู้ทำคุณประโยชน์ให้แก่มหาวิทยาลัยหรือสังคม

สภาธรรมศาสตร์สัมพันธ์มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อสภามหาวิทยาลัยและอธิการบดี เกี่ยวกับ การดำเนินงานที่เป็นประโยชน์ต่อความเจริญก้าวหน้าของมหาวิทยาลัยและสังคมโดยรวม

(๒) สนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย โดยระดมความคิดเห็น และทรัพยากรในด้านต่าง ๆ จากประชาคมธรรมศาสตร์ ศิษย์เก่า และสาธารณชนทั่วไป

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจาก ตำแหน่งของสมาชิกสภาธรรมศาสตร์สัมพันธ์ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของสภา ธรรมศาสตร์สัมพันธ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๖ ให้มีคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย อธิการบดี เป็นประธาน รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าส่วนงานที่มีฐานะ เทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก ประธานสภาอาจารย์ และประธานสภาพนักงาน มหาวิทยาลัย เป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดีคนหนึ่ง เป็นเลขานุการโดยคำแนะนำของอธิการบดี

มาตรา ๒๗ คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการเสนอ แผนพัฒนามหาวิทยาลัย พิจารณากลั่นกรองข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของมหาวิทยาลัย พิจารณา เกี่ยวกับการจัดตั้ง การรวม การเปลี่ยนแปลง การยุบเลิกส่วนงาน และการแบ่งหน่วยงานภายในส่วนงาน

ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ให้คำปรึกษาและ
ข้อเสนอแนะแก่อธิการบดี ทั้งนี้ ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๘ การประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย
ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๙ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ประกอบด้วย
ประธานและกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ทำหน้าที่พิจารณาการเข้าสู่ตำแหน่ง
ทางวิชาการเพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัย

จำนวน หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง
ของประธานและกรรมการ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการพิจารณา
ตำแหน่งทางวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๐ ให้มีคณะกรรมการนโยบายวิชาการ ประกอบด้วย ประธานและ
กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง

คณะกรรมการนโยบายวิชาการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะเป้าหมาย นโยบาย แนวทางในการพัฒนาและแผนพัฒนาวิชาการของ
มหาวิทยาลัยแก่อธิการบดี

(๒) เสนอแนะต่อสภามหาวิทยาลัยในการอนุมัติหลักสูตรการศึกษาและการเปิดสอน
รวมทั้งการปรับปรุง การยุบรวม และการยกเลิกหลักสูตรการศึกษา

(๓) เสนอแนะต่อสภามหาวิทยาลัยในการอนุมัติการรับเข้าสมทบ การจัดการศึกษาร่วม
หรือการยกเลิกการสมทบ การยกเลิกการจัดการศึกษาร่วมของสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่น

(๔) ดำเนินการเกี่ยวกับวิชาการของมหาวิทยาลัยตามที่สภามหาวิทยาลัยหรือ
อธิการบดีมอบหมาย

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจาก
ตำแหน่งของประธานและกรรมการ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการ
นโยบายวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๑ ให้มีสภาอาจารย์ ประกอบด้วย ประธานและกรรมการซึ่งเลือกจาก
คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการเลือก วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจาก
ตำแหน่งของประธานและกรรมการ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของสภาอาจารย์ ให้เป็นไปตาม
ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๒ สภาอาจารย์มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่สภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีในการบริหาร
กิจการทั้งปวงของมหาวิทยาลัย

(๒) ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างมหาวิทยาลัยกับคณาจารย์ประจำ และระหว่างคณาจารย์ประจำด้วยกัน

(๓) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๓๓ ให้มีสภานักงานมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย ประธานและกรรมการ ซึ่งเลือกจากพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการ

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการเลือก วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานและกรรมการ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของสภานักงานมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๔ สภานักงานมหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่สภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีในการบริหารกิจการทั้งปวงของมหาวิทยาลัย

(๒) ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างมหาวิทยาลัยกับพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการ และระหว่างพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการด้วยกัน

(๓) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๓๕ ให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด และรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี ตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้

มาตรา ๓๖ อธิการบดีนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติ ตามมาตรา ๓๗ โดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย และให้มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๗

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๖) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอนด้วยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หย่อนความสามารถ หรือมีการกระทำใดอันขัดต่อปณิธานของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗ วรรคสอง

(๗) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง โดยคำแนะนำของอธิการบดี

ให้อธิการบดีแต่งตั้งผู้ช่วยอธิการบดีจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๘ วรรคสอง และให้มีอำนาจถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดีด้วย

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย และให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับกับรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีด้วย โดยอนุโลม

มาตรา ๓๗ อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนในมหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

(๒) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนในมหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี

มาตรา ๓๘ รองอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับอธิการบดี

(๒) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และมีประสบการณ์ทางการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๓) เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการซึ่งสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และเคยปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี

(๔) คุณสมบัติอื่นตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยอธิการบดีต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

มาตรา ๓๙ อธิการบดีเป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัยในกิจการทั้งปวง และโดยเฉพาะให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของมหาวิทยาลัย รวมทั้งวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย ในการนี้ ให้มีอำนาจออกระเบียบ คำสั่ง และประกาศได้

(๒) บริหารบุคลากร การเงิน การคลัง การพัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของมหาวิทยาลัย

(๓) จัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัย และดูแลให้มีการปฏิบัติตามนโยบายและแผนงาน รวมทั้งติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๔) จัดหารายได้และทรัพยากรอื่นจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการดำเนินการกิจ ให้บรรลุวัตถุประสงค์และปณิธานของมหาวิทยาลัย และจัดทำงบประมาณรายรับและงบประมาณรายจ่าย เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๕) แต่งตั้งและถอดถอนรองคณบดีและอาจารย์พิเศษโดยคำแนะนำของคณบดี

(๖) แต่งตั้งและถอดถอนหัวหน้าภาควิชา หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เทียบเท่าภาควิชา รองผู้อำนวยการ และรองหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า สถาบันหรือสำนัก

(๗) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ สถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น

(๘) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย

(๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่อธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีซึ่งอธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมายให้รองอธิการบดีผู้ใดรักษาการแทน ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี หรือไม่มีผู้รักษาการแทนอธิการบดี ตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๗ เป็นผู้รักษาการแทน

ให้ผู้รักษาการแทนมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๔๑ ในคณะและวิทยาลัย ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะและวิทยาลัย และจะให้มีรองคณบดีตามจำนวนที่คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมายก็ได้

คณบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

คณบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๒

รองคณบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดีจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๓

เมื่อคณบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองคณบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

การรักษาการแทนคณบดี ให้นำมาตรา ๔๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้รักษาการแทน ต้องแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๒

มาตรา ๔๒ คณบดีต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนในมหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

มาตรา ๔๓ รองคณบดีต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับคณบดี

(๒) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และมีประสบการณ์การทำงานมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

มาตรา ๔๔ ในคณะและวิทยาลัย ให้มีคณะกรรมการประจำคณะหรือวิทยาลัย ประกอบด้วย คณบดีเป็นประธาน และกรรมการ

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการประจำคณะหรือวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๕ คณะกรรมการประจำคณะหรือวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) วางนโยบายและแผนงานของคณะหรือวิทยาลัยให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย

(๒) วางระเบียบและออกประกาศทางการศึกษาของคณะหรือวิทยาลัย ทั้งนี้ โดยไม่ขัดต่อข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของมหาวิทยาลัย รวมทั้งวางระเบียบและออกประกาศอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

(๓) พิจารณาหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรสำหรับคณะหรือวิทยาลัย เสนอคณะกรรมการนโยบายวิชาการ เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๔) วางหลักเกณฑ์และกำกับดูแลการวัดผล ประเมินผล และควบคุมมาตรฐานการศึกษาของคณะหรือวิทยาลัย

(๕) ให้คำปรึกษาและเสนอความเห็นต่อคณบดี

(๖) พิจารณางบประมาณของคณะและวิทยาลัยเพื่อเสนออธิการบดี

(๗) เสนอแนะเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์พิเศษ และการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์เกียรติคุณต่อคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๘) กำกับดูแลการบริหาร การเงิน การคลัง การพัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินของคณะหรือวิทยาลัย ให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของมหาวิทยาลัย

(๙) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการประจำคณะหรือวิทยาลัย

(๑๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่มีการแบ่งภาควิชาหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า ให้มีหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของภาควิชา หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๗ ในสถาบัน สำนัก และส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า ให้มีผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของสถาบัน สำนัก หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า และจะให้ มีรองผู้อำนวยการหรือรองหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามจำนวนที่คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นมอบหมายก็ได้

คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น และรองผู้อำนวยการหรือรองหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

เมื่อผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นพ้นจากตำแหน่ง ให้รองผู้อำนวยการหรือรองหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นพ้นจากตำแหน่งด้วย

การดำเนินงานของสถาบัน สำนัก และส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

การรักษาการแทนผู้อำนวยการและหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้นำมาตรา ๔๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๘ ในสถาบัน สำนัก และส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า ให้มีคณะกรรมการประจำสถาบัน สำนัก หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า ประกอบด้วยผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น แล้วแต่กรณี เป็นประธาน และกรรมการ

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ อำนาจหน้าที่ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการประจำสถาบัน สำนัก หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๙ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก และหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ต้องสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เต็มเวลา และจะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งอยู่หนึ่งตำแหน่งแล้ว ให้รักษาการแทนตำแหน่งอื่นได้อีกเพียงหนึ่งตำแหน่ง แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

มาตรา ๕๐ การได้มาซึ่งอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๑ ในสำนักงานสภามหาวิทยาลัยและสำนักงาน ให้มีผู้อำนวยการ เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของสำนักงานสภามหาวิทยาลัยและสำนักงาน

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๒ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของสำนักงาน คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า อธิการบดีจะมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่ง คณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานดังกล่าว ปฏิบัติหน้าที่แทนอธิการบดีเฉพาะในส่วนงานนั้นก็ได้

คณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานซึ่งได้รับมอบอำนาจจากอธิการบดี อาจมอบอำนาจต่อให้รองคณบดี รองผู้อำนวยการ หรือรองหัวหน้าส่วนงานนั้นปฏิบัติหน้าที่ที่รับมอบ อำนาจมานั้นแทนได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากอธิการบดี และให้ผู้รับมอบอำนาจหรือผู้รับมอบ อำนาจต่อมีอำนาจหน้าที่ตามที่อธิการบดีกำหนด

มาตรา ๕๓ นอกจากที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ การรักษาการแทน การมอบอำนาจให้ปฏิบัติการแทน ตลอดจนการมอบอำนาจช่วงให้ปฏิบัติการแทนของผู้ดำรงตำแหน่ง ต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ในกรณีที่มีกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง หรือ กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการ อนุกรรมการ หรือมีอำนาจหน้าที่อย่างไร ให้ผู้รักษาการแทน หรือผู้ปฏิบัติการแทนทำหน้าที่กรรมการ อนุกรรมการ หรือมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรง ตำแหน่งนั้นในระหว่างที่รักษาการแทนหรือปฏิบัติการแทนด้วย แล้วแต่กรณี เว้นแต่ผู้มอบอำนาจ จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในคำสั่งมอบอำนาจ

หมวด ๓

การประกันคุณภาพและการประเมิน

มาตรา ๕๔ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนา คุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๕ เมื่อครบสี่ปีนับแต่วันจัดตั้งส่วนงานของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๘ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินส่วนงานดังกล่าว โดยผู้ประเมินซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจาก ผู้ซึ่งมิใช่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย แล้วรายงานสภามหาวิทยาลัยและประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และให้มีการประเมินดังกล่าวทุกสี่ปี

การประเมินส่วนงานตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยให้ใช้หลักการตามมาตรา ๘ และ นโยบายที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามมาตรา ๒๓ (๑) เป็นเกณฑ์ในการประเมิน โดยอาจหาข้อมูล จากผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย นักศึกษา ศิษย์เก่า บุคคลซึ่งเป็นนายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาของศิษย์เก่า และบุคคลอื่นซึ่งเกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย

รายงานตามวรรคหนึ่ง ให้ระบุด้วยว่าส่วนงานดังกล่าวควรปรับปรุงการดำเนินการใด หรือควรมีส่วนงานนั้นหรือหน่วยงานในส่วนงานนั้นต่อไปหรือไม่ด้วย

มาตรา ๕๖ ให้คณะกรรมการนโยบายวิชาการจัดให้มีการประเมินหลักสูตรการศึกษา การเรียนการสอน และการวัดผลตามหลักสูตรนั้น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่ สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อดำเนินการตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๒)

มาตรา ๕๗ ให้สภามหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของ อธิการบดีและหัวหน้าส่วนงานต่าง ๆ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับ ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๘ ให้อธิการบดีจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานใน มหาวิทยาลัย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

หมวด ๔

การบัญชีและการตรวจสอบ

มาตรา ๕๙ ให้มหาวิทยาลัยวางและรักษาไว้ซึ่งระบบบัญชีอันถูกต้อง แยกตามส่วนงาน ของมหาวิทยาลัย มีสมุดบัญชีลงรายการแยกตามประเภทของสินทรัพย์ หนี้สิน ทุน รายได้ และ ค่าใช้จ่ายตามความเป็นจริง พร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการนั้น ๆ และให้มีการตรวจสอบ ภายในเป็นประจำ

การบันทึกรายการในสมุดบัญชีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชี ที่รับรองทั่วไป

มาตรา ๖๐ มหาวิทยาลัยต้องจัดให้มีระบบการตรวจสอบภายในเพื่อตรวจสอบ การดำเนินการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย และรายงานผลการตรวจสอบต่อนายกสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

การตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการตรวจสอบซึ่งแต่งตั้งโดย สภามหาวิทยาลัย

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและ การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการตรวจสอบ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๖๑ ให้มหาวิทยาลัยจัดทำรายงานการเงินส่งผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัย ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

วันเริ่มและวันสิ้นปีบัญชีของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๖๒ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกซึ่งสภามหาวิทยาลัย แต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัย และให้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของมหาวิทยาลัยในรอบปีบัญชี

มาตรา ๖๓ ให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัย เพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามอธิการบดีและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย และเรียกให้ส่งสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัย เป็นการเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

มาตรา ๖๔ ให้ผู้สอบบัญชีทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี เพื่อสภามหาวิทยาลัยเสนอต่อรัฐมนตรี

มาตรา ๖๕ ให้มหาวิทยาลัยจัดทำรายงานประจำปีแสดงผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในปีที่ล่วงมา เสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย ให้มหาวิทยาลัยเผยแพร่รายงานประจำปีของปีที่สิ้นไปนั้น แสดงรายงานการเงินที่ผู้สอบบัญชีรับรองแล้ว พร้อมทั้งแสดงผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในปีที่ล่วงมาและแผนงานที่จะจัดทำในปีต่อไป

มาตรา ๖๖ ให้อธิการบดีเป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

หมวด ๕
การกำกับและดูแล

มาตรา ๖๗ รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับและดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ และให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี ที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเป็นการเฉพาะ ในกรณีที่มีปัญหาข้อขัดแย้งในการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัย ซึ่งอาจเกิดความเสียหายต่อส่วนรวม ให้รัฐมนตรีเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา เมื่อคณะรัฐมนตรีวินิจฉัยเป็นประการใดแล้ว ให้ผู้เกี่ยวข้องมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๖๘ บรรดาเรื่องที่มีมหาวิทยาลัยจะต้องเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

หมวด ๖
คณาจารย์

มาตรา ๖๙ คณาจารย์ประจำมีหน้าที่ในการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการ และให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

ให้คณาจารย์ปฏิบัติหน้าที่และดำรงตนตามประมวลจริยธรรมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา ๗๐ คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

ศาสตราจารย์นั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง โดยคำแนะนำของ สภามหาวิทยาลัย

สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นอีกได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๗๑ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษ และพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ ในสาขาที่ศาสตราจารย์ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๗๒ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจาก ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งอาจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรือรองศาสตราจารย์ พิเศษซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษ โดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๗๓ สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็น คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษหรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ

อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของ มหาวิทยาลัยเป็นอาจารย์พิเศษได้โดยคำแนะนำของคณบดี

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๗๔ บุคคลใดได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ศาสตราจารย์ หรือศาสตราจารย์พิเศษ หรือได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรือ

ตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามมาตรา ๗๐ วรรคสาม ให้มีสิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าวเป็นค่านำหน้านาม เพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป

การใช้ค่านำหน้านามตามความในวรรคหนึ่งให้ใช้อักษรย่อ ดังต่อไปนี้

(๑) ศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ศ.
(๒) ศาสตราจารย์เกียรติคุณ	ใช้อักษรย่อ ศ. (เกียรติคุณ)
(๓) ศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ศ. (พิเศษ)
(๔) รองศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ รศ.
(๕) รองศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ รศ. (พิเศษ)
(๖) ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ผศ.
(๗) ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ผศ. (พิเศษ)

การใช้ค่านำหน้านามและการใช้อักษรย่อกำนำหน้านามสำหรับตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

หมวด ๗

การบริหารงานบุคคล

มาตรา ๗๕ พนักงานมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ ได้แก่ตำแหน่งดังต่อไปนี้

- (ก) ศาสตราจารย์
- (ข) รองศาสตราจารย์
- (ค) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (ง) อาจารย์
- (จ) ตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามมาตรา ๗๐ วรรคสาม

(๒) พนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการ ได้แก่ตำแหน่งซึ่งกำหนดไว้ตาม

ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

นอกจากพนักงานมหาวิทยาลัยตามวรรคหนึ่งแล้ว มหาวิทยาลัยอาจให้มีลูกจ้างเพื่อปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยอีกได้

มาตรา ๗๖ นอกจากที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ การบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลอื่น การพัฒนาบุคลากร การบรรจุ การแต่งตั้ง การให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง การออกจากงาน วินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์หรือการร้องทุกข์ของพนักงานมหาวิทยาลัย และลูกจ้าง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๗๗ สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตำแหน่งชำนาญการ ชำนาญการพิเศษ เชี่ยวชาญ เชี่ยวชาญพิเศษ หรือตำแหน่งอื่น ซึ่งเป็นตำแหน่งเฉพาะตัวสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย

สายสนับสนุนวิชาการที่มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ มีผลงาน และมีคุณภาพของงาน
ในหน้าที่ที่แสดงถึงการใช้วิชาชีพหรือระดับความสามารถ

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์การกำหนดตำแหน่ง และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอน
ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๗๘ พนักงานมหาวิทยาลัยและลูกจ้างผู้ใดถูกลงโทษทางวินัยให้มีสิทธิ
อุทธรณ์คำสั่งลงโทษภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง

พนักงานมหาวิทยาลัยและลูกจ้างผู้ใดเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือ
มีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ยกเว้นการสั่งลงโทษหรือ
การตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่
ได้รับแจ้งถึงการกระทำหรือได้รับทราบคำสั่ง

มาตรา ๗๙ ให้มีคณะกรรมการทำหน้าที่พิจารณาเรื่องอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์
องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง
และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ อำนาจหน้าที่ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของ
คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

หมวด ๘

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๘๐ ปริญญามีสามชั้น คือ

ปริญญาเอก	เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ด.
ปริญญาโท	เรียกว่า มหาบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ม.
ปริญญาตรี	เรียกว่า บัณฑิต	ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา ๘๑ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตร
ในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และให้หรือร่วมให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตร
ในสาขาวิชาที่มีการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นในประเทศหรือต่างประเทศ
หรือองค์การระหว่างประเทศ

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นใด และจะใช้
อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๘๒ สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรี
ได้รับปริญญาเกียรตินิยมได้

หลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกียรตินิยม ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๘๓ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับของมหาวิทยาลัยกำหนดให้มีประกาศนียบัตรชั้นต่าง ๆ และอนุปริญญาได้ ดังต่อไปนี้

(๑) ประกาศนียบัตรดุษฎีบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งภายหลังที่ได้รับปริญญาเอกหรือเทียบเท่าแล้ว

(๒) ประกาศนียบัตรมหาบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งภายหลังที่ได้รับปริญญาโทหรือเทียบเท่าแล้ว

(๓) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งภายหลังที่ได้รับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าแล้ว

(๔) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งก่อนถึงขั้นได้รับปริญญาตรี

(๕) ประกาศนียบัตรประเภทอื่น ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาหรือวิจัยเฉพาะวิชา

มาตรา ๘๔ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภามหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิและคุณธรรม มีผลงานเป็นที่ประจักษ์และเป็นประโยชน์ต่อสังคมสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำ ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยในขณะดำรงตำแหน่งนั้นไม่ได้

ขั้น สาขาของปริญญา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๘๕ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครุวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรดุษฎีบัณฑิต ประกาศนียบัตรมหาบัณฑิต ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร และอาจกำหนดให้มีครุประจำตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร หรือคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครุวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ และครุประจำตำแหน่ง ให้ทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ครุวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ และครุประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๘๖ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ตามวรรคหนึ่งเพื่อการค้า หรือการใช้สิ่งดังกล่าวที่มีใช้เพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยหรือกิจการของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากมหาวิทยาลัย

มาตรา ๘๗ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกาย ของนักศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย และลูกจ้างของมหาวิทยาลัยได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของ มหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๙
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๘๘ ผู้ใดใช้ครุวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ ครุยประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย หรือสิ่งใดที่เลียนแบบสิ่งดังกล่าว โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรคุณวุฒิบัณฑิต ประกาศนียบัตรมหาบัณฑิต ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือมีตำแหน่งใดในมหาวิทยาลัยโดยที่ตนไม่มีสิทธิ ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่น เชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีวิทยฐานะหรือมีตำแหน่งเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๙ ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับ ไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ปลอมหรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยไม่ว่าจะเป็นสีใดหรือทำด้วยวิธีใด ๆ

(๒) ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยปลอม หรือซึ่งทำเลียนแบบ หรือ

(๓) ใช้หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือ ส่วนงานของมหาวิทยาลัยที่วัดหรือสินค้าใด ๆ โดยฝ่าฝืนมาตรา ๘๖ วรรคสอง

ถ้าผู้กระทำความผิดตาม (๑) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (๒) ด้วย ให้ลงโทษตาม (๒) แต่กระหนเดียว

ความผิดตาม (๓) เป็นความผิดอันยอมความได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๙๐ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ งบประมาณ และรายได้ของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ มาเป็นของ มหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙๑ ให้สภามหาวิทยาลัยและสภาอาจารย์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ ทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีสภามหาวิทยาลัยและสภาอาจารย์ ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๒ ให้ส่วนราชการในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ และหน่วยงานที่สภามหาวิทยาลัยได้อนุมัติและจัดตั้งขึ้นในมหาวิทยาลัย ซึ่งมีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นส่วนงานของมหาวิทยาลัยไปพลางก่อน จนกว่าจะได้มีข้อบังคับของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๔ วรรคสาม ทั้งนี้ ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๓ ให้นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ประธานสภาอาจารย์ และกรรมการสภาอาจารย์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ประธานสภาอาจารย์ และกรรมการสภาอาจารย์ตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีสภามหาวิทยาลัยและสภาอาจารย์ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๔ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระ แต่ถ้าบุคคลดังกล่าวเป็นข้าราชการของมหาวิทยาลัยต้องแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อครบกำหนดเวลาสามสิบวันตามวรรคหนึ่งแล้ว ถ้าผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวไม่แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ให้พ้นจากตำแหน่ง และให้นำความในวรรคสองของมาตรา ๔๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีจะพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๔๕ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชาตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าส่วนงานหรือหน่วยงานดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะครบวาระ

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วยของผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งคงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งจะพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๔๖ การนับวาระการดำรงตำแหน่งของอธิการบดีตามมาตรา ๓๖ คณบดีตามมาตรา ๔๑ ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามมาตรา ๔๗ ให้นำบรมวาระการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ ด้วย

มาตรา ๔๗ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ผู้อำนวยการกอง
เลขานุการคณะ เลขานุการสถาบัน เลขานุการสำนัก และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น
อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับซึ่งเป็นข้าราชการของมหาวิทยาลัย ให้คงดำรงตำแหน่ง
ต่อไป แต่หากไม่แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยภายในสามปีนับแต่วันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง เว้นแต่ตำแหน่งดังกล่าวจะถูกยุบเลิกก่อนเวลา
เช่นว่านั้น

มาตรา ๔๘ ให้โอนบรรดาข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานราชการ
และพนักงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑
มาเป็นข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ และพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคลของข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการ
ตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่ามหาวิทยาลัยเป็นส่วนราชการ และให้ข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการ
ดังกล่าวรับเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินอื่น ๆ ผ่านมหาวิทยาลัยโดยเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณแผ่นดิน
งบบุคลากรที่จ่ายในลักษณะเงินเดือน ค่าจ้างประจำ และเงินอื่นที่เกี่ยวข้อง และให้นำกฎหมายว่าด้วย
ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของ
ส่วนราชการมาใช้บังคับ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่มีการนำกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือระเบียบที่ออกตามกฎหมายว่าด้วย
ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของ
ส่วนราชการมาใช้บังคับตามวรรคสองไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้ หรือมีกรณีที่ไม่อาจนำมา
ใช้บังคับได้ด้วยเหตุใด ๆ ให้การดำเนินการในส่วนที่ไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้หรือในส่วนที่
ไม่อาจนำกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือระเบียบดังกล่าวมาใช้ได้ เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๙ ข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการตามมาตรา ๔๘ ผู้ใด

(๑) แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของ
มหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มหาวิทยาลัย
ดำเนินการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณี ในทันที

(๒) แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของ
มหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายหลังกำหนดเวลาตาม (๑) แต่ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อมหาวิทยาลัยได้ประเมินแล้วเห็นว่ามีความรู้ความสามารถตาม
หลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ให้บรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยได้
โดยไม่ต้องทดลองปฏิบัติงาน

(๓) แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของ
มหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายหลังกำหนดเวลาตาม (๒) ถ้ามหาวิทยาลัยเห็นว่าการรับบุคคล
นั้นเข้าทำงานจะเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย และมีอัตราที่จะรับเข้าทำงานได้ ให้ดำเนินการตาม
ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

การแสดงเจตนาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และเมื่อได้
ยื่นแสดงเจตนาแล้วจะถอนมิได้

มาตรา ๑๐๐ ผู้ซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๙๔ มาตรา ๙๗ และมาตรา ๙๙ ให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นไม่น้อยกว่าที่เคยได้รับอยู่ก่อนเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๐๑ ข้าราชการซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๙๔ มาตรา ๙๗ และมาตรา ๙๙ ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ นับแต่วันที่มหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย

ลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๙๙ ให้ถือว่าเป็นการออกจากราชการเพราะทางราชการยุบตำแหน่ง และให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

ข้าราชการซึ่งเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการอยู่แล้ว ให้มีสิทธิขอเป็นสมาชิกต่อไปได้แม้จะออกจากราชการแล้ว ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าเป็นข้าราชการบำนาญ และมีสิทธิได้รับสวัสดิการจากทางราชการเช่นเดียวกับผู้ได้รับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งได้รับสิทธิประโยชน์ในฐานะข้าราชการบำนาญแล้วให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม แต่ไม่ตัดสิทธิที่จะประกันตนด้วยความสมัครใจ

มาตรา ๑๐๒ ในระหว่างที่ยังมีข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการตามมาตรา ๙๘ ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการดังกล่าวมีส่วนร่วมในกิจการสภามหาวิทยาลัย สภาอาจารย์ หรือสภามหาวิทยาลัย โดยเท่าเทียมกับพนักงานมหาวิทยาลัยแล้วแต่กรณีด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๐๓ ให้คณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำวิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ และกรรมการอื่นซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือเลือกตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ หรือตามมติสภามหาวิทยาลัย ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงมีฐานะเป็นคณะกรรมการดังกล่าวต่อไปและทำหน้าที่คณะกรรมการบริหารส่วนงานตามพระราชบัญญัตินี้ หรือทำหน้าที่ตามที่ได้รับแต่งตั้งหรือเลือกจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งหรือเลือกคณะกรรมการขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๔ ให้ตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรืออาจารย์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ เป็นตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรืออาจารย์ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวคงดำรงตำแหน่งนั้นต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้จนครบกำหนดที่ได้รับแต่งตั้ง

มาตรา ๑๐๕ สิทธิในการเข้าสู่ตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือตำแหน่งอื่นใดของข้าราชการหรือพนักงานที่โอนมาตามมาตรา ๙๘ หรือเปลี่ยนสถานภาพตามมาตรา ๙๙ และสิทธิในการเลื่อนตำแหน่งของลูกจ้างของส่วนราชการ มิให้เสียไปเพราะเหตุที่โอนมา เปลี่ยนสถานภาพ หรือไม่เปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๐๖ ในกรณีที่ตำแหน่งข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการในมหาวิทยาลัยว่างลงไม่ว่าจะว่างอยู่ก่อนหรือภายหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยุบเลิกตำแหน่งนั้นและให้ออนอัตราตำแหน่งและงบประมาณแผ่นดินประจำอัตรา รวมตลอดทั้งงบบุคลากรที่จ่ายในลักษณะเงินเดือน ค่าจ้างประจำ และเงินอื่นที่เกี่ยวข้องซึ่งตั้งไว้สำหรับตำแหน่งนั้นไปเป็นของมหาวิทยาลัย และให้ถือว่าการโอนงบประมาณดังกล่าวเป็นการโอนงบประมาณรายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๐๗ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามความในบทเฉพาะกาลนี้ ให้มีคณะกรรมการเฉพาะกิจคณะหนึ่ง ประกอบด้วย นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา อธิการบดี ประธานสภาอาจารย์ ประธานสภาข้าราชการ และผู้ทรงคุณวุฒิที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจำนวนสองคนเป็นกรรมการ

ให้อธิการบดีแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการเฉพาะกิจทำหน้าที่ให้ความเห็นและกำหนดแนวปฏิบัติในกรณีที่มีปัญหาในการปฏิบัติตามบทเฉพาะกาล

ให้คณะกรรมการเฉพาะกิจตามมาตรา นี้ ปฏิบัติหน้าที่ไปจนกว่าการปฏิบัติตามบทเฉพาะกาลนี้ได้ดำเนินการจนเสร็จสิ้นแล้ว

มาตรา ๑๐๘ ให้ออกข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังมิได้ออกข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎทรวง ประกาศทรวงมหาวิทยาลัย ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ ที่ใช้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.
 ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุป
 สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่สมควรปรับปรุงการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม โดยมีการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยของรัฐพัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการแต่อยู่ในกำกับของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการที่เป็นอิสระและมีความคล่องตัว สามารถจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น โดยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะต้องคำนึงถึงความเป็นอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและมีความเป็นเลิศทางวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ดังนั้น สมควรปรับปรุงการบริหารมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้เป็นไปตามแนวทางดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ สถานะ การดำเนินการ และส่วนงานของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่ใช่วิชาศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น (ร่างมาตรา ๕) โดยการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยได้ยึดหลักเสรีภาพทางวิชาการ ความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา ความเป็นเลิศทางวิชาการ มีมาตรฐานและคุณภาพทางวิชาการอันเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ ความมีคุณธรรมและจริยธรรม การนำความรู้สู่สังคม ความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคม และประเทศชาติ ความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การบริหารงานที่มีธรรมาภิบาล และการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยและนักศึกษา (ร่างมาตรา ๘)

สำหรับส่วนงานของมหาวิทยาลัยกำหนดให้สามารถแบ่งส่วนงานออกเป็นสำนักงานสภามหาวิทยาลัย สำนักงาน คณะ วิทยาลัย สถาบัน และสำนัก และมหาวิทยาลัยอาจให้มีส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักงาน คณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก เป็นส่วนงานในมหาวิทยาลัยอีกได้ (ร่างมาตรา ๙) ในส่วนของการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยอาจรับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบ หรืออาจจัดการศึกษาหรือดำเนินการวิจัยร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นในประเทศหรือต่างประเทศหรือขององค์การระหว่างประเทศได้ (ร่างมาตรา ๑๑ และร่างมาตรา ๑๒) ส่วนการดำเนินการอันเป็นบทบาทมหาวิทยาลัยได้กำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยซึ่งต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๔)

๒.๒ การบริหารและองค์กรทางการบริหารของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมีสภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรทางการบริหาร โดยมีกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่มาจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยและองค์กรต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๐ ร่างมาตรา ๒๑ และร่างมาตรา ๒๓) มีสภาธรรมศาสตร์สัมพันธ์ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อสภามหาวิทยาลัยและอธิการบดี และสนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๕) มีคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยทำหน้าที่เสนอแผนพัฒนามหาวิทยาลัยและดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๗) มีคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการทำหน้าที่พิจารณาการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการเพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๙) มีคณะกรรมการนโยบายวิชาการทำหน้าที่เสนอแนะในการอนุมัติหลักสูตรการศึกษาและการเปิดสอนรวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับวิชาการ (ร่างมาตรา ๓๐) และมีสภาอาจารย์และสภาพนักงานมหาวิทยาลัยทำหน้าที่เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่สภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีในการบริหารกิจการทั้งปวงของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๓๑ ร่างมาตรา ๓๒ ร่างมาตรา ๓๓ และร่างมาตรา ๓๔) โดยให้อธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปีและอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้ และอาจให้มีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมาย (ร่างมาตรา ๓๕ และร่างมาตรา ๓๖) สำหรับในคณะและวิทยาลัย ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะและวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๑) ในสถาบัน สำนัก และส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า ให้มีผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของส่วนงานดังกล่าว (ร่างมาตรา ๔๗) และในสำนักงานสภามหาวิทยาลัยและสำนักงาน ให้มีผู้อำนวยการเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของสำนักงานดังกล่าว (ร่างมาตรา ๕๑)

๒.๓ มาตรการควบคุมการบริหารและการประกันคุณภาพการศึกษา

ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาและการประเมินส่วนงานของมหาวิทยาลัยโดยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕๔ และร่างมาตรา ๕๕) รวมทั้งมีการประเมินหลักสูตรการศึกษา การเรียนการสอน และการวัดผลตามหลักเกณฑ์ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด (ร่างมาตรา ๕๖) และมีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕๗ และร่างมาตรา ๕๘) เพื่อเป็นหลักประกันและมาตรการที่จะช่วยให้การศึกษาของมหาวิทยาลัยมีคุณภาพ

๒.๔ การบัญชีและการตรวจสอบ

ให้มีการวางและรักษาระบบบัญชีมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป (ร่างมาตรา ๕๙) และให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี (ร่างมาตรา ๖๒) โดยให้ผู้สอบบัญชีทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี เพื่อสภามหาวิทยาลัยเสนอต่อรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๖๔)

๒.๕ การกำกับและดูแล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจหน้าที่กำกับและดูแลโดยทั่วไป ซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยและสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๖๗) และในการที่มหาวิทยาลัยจะเสนอเรื่องใดไปยังคณะรัฐมนตรี ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้เสนอ (ร่างมาตรา ๖๘)

๒.๖ ตำแหน่งทางวิชาการ

ให้มีตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์เป็นตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นอีกได้ (ร่างมาตรา ๗๐) สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษและพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีผลให้เป็นผู้เกษียณอายุ (ร่างมาตรา ๗๑) และอาจเสนอให้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งอาจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรือรองศาสตราจารย์พิเศษซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษ ให้เป็นศาสตราจารย์พิเศษได้ (ร่างมาตรา ๗๒) รวมทั้งอาจแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษหรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษได้ นอกจากนี้ อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นอาจารย์พิเศษได้ (ร่างมาตรา ๗๓)

ผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรือตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่น มีสิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าวเป็นคำนำหน้านาม เพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป (ร่างมาตรา ๗๔)

๒.๗ การบริหารงานบุคคล

พนักงานมหาวิทยาลัยแบ่งออกเป็นสองสาย ได้แก่ พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการและพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการ นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยอาจให้มีลูกจ้างเพื่อปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยอีกได้ (ร่างมาตรา ๗๕) หลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลเกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง รวมถึงการดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์หรือการร้องทุกข์ของพนักงานมหาวิทยาลัยและลูกจ้าง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๗๖) และให้มีคณะกรรมการทำหน้าที่พิจารณาเรื่องอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์ โดยองค์ประกอบ วิธีการได้มา อำนาจหน้าที่ การประชุม และวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการดังกล่าว ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๗๗)

๒.๘ วุฒิการศึกษา ครุวิทยฐานะ เครื่องแบบ ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์

มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และสภามหาวิทยาลัยมีอำนาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรชั้นต่างๆ และอนุปริญญาได้ (ร่างมาตรา ๘๑ และร่างมาตรา ๘๓) รวมทั้งอาจกำหนดให้มีครุวิทยฐานะหรือเข็มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะ กำหนดให้มีครุประจำตำแหน่งของผู้ดำรงตำแหน่งต่างๆ และกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยได้ (ร่างมาตรา ๘๕ และร่างมาตรา ๘๖)

๒.๙ บทกำหนดโทษ

กำหนดโทษผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการใช้ครูวิทยฐานะ เชื้อมิวิทยฐานะ ครูประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย และการแสดงวุฒิการศึกษาโดยไม่มีสิทธิ (ร่างมาตรา ๘๘) การปลอมหรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย หรือใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยโดยไม่ได้รับอนุญาต (ร่างมาตรา ๘๙)

๒.๑๐ บทเฉพาะกาล

(๑) กำหนดบทเฉพาะกาลให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้งบประมาณ และรายได้ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ มาเป็นของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๙๐)

(๒) กำหนดรองรับส่วนงาน กล่าวคือ กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยและสภาอาจารย์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ ทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีสภามหาวิทยาลัยและสภาอาจารย์ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๙๑) ให้ส่วนราชการและหน่วยงานที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติและจัดตั้งขึ้น ซึ่งมีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นส่วนงานของมหาวิทยาลัยไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีข้อบังคับในการจัดตั้งส่วนงานของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๙๒)

(๓) กำหนดการรองรับในเรื่องตำแหน่งของบุคคล กล่าวคือ ให้นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ประธานสภาอาจารย์ และกรรมการสภาอาจารย์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ ปฏิบัติหน้าที่ไปจนกว่าจะมีสภามหาวิทยาลัยและสภาอาจารย์ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๙๓)

(๔) กำหนดรองรับตำแหน่งผู้บริหาร กล่าวคือ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระ แต่หากอธิการบดีเป็นข้าราชการต้องแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้พ้นจากตำแหน่ง (ร่างมาตรา ๙๔) ให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชาตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าส่วนงานหรือหน่วยงานดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะครบวาระ (ร่างมาตรา ๙๕) และให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ สำนักงานอธิการบดี ผู้อำนวยการกอง เลขานุการคณะ เลขานุการสถาบัน เลขานุการสำนัก และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับซึ่งเป็นข้าราชการ ดำรงตำแหน่งต่อไป แต่หากไม่แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยภายในสามปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้พ้นจากตำแหน่ง เว้นแต่ตำแหน่งดังกล่าวจะถูกยุบเลิกก่อนเวลาเช่นว่านั้น (ร่างมาตรา ๙๖)

(๕) กำหนดการรองรับกรณีของบุคลากร กล่าวคือ กำหนดให้ข้าราชการหรือลูกจ้างแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ โดยมีกำหนดเวลาสามช่วง คือ ช่วงแรกภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มหาวิทยาลัยบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยในทันที ช่วงที่สองหลังจากหนึ่งปีแต่ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มหาวิทยาลัยประเมินว่าเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด หากผ่านการประเมินให้บรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยได้โดยไม่ต้องทดลองปฏิบัติงาน ช่วงที่สามหลังจากระยะเวลาตามช่วงที่สอง หากมหาวิทยาลัยเห็นว่าการรับบุคคลนั้นเข้าทำงานจะเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยและมีอัตราที่จะรับเข้าทำงานได้ ให้ดำเนินการตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๙)

(๖) กำหนดให้มีคณะกรรมการเฉพาะกิจมีหน้าที่ให้ความเห็นและกำหนดแนวปฏิบัติในกรณีที่มีปัญหาการปฏิบัติตามบทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๑๐๗)

"การตราพระราชบัญญัติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ"

"พระมหากษัตริย์ทรงตราพระราชบัญญัติโดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติร่วมกันจำนวนไม่น้อยกว่ายี่สิบห้าคน หรือคณะรัฐมนตรี หรือสภาปฏิรูปแห่งชาติตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง แต่ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะรัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินตามวรรคสอง หมายความว่าร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการตั้งขึ้น ยกเลิก ลด เปลี่ยนแปลง แก้ไข ผ่อน หรือวางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีหรืออากร การจัดสรร รั้ง รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการโอนงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน การกู้เงิน การค้ำประกัน หรือการใช้จ่ายเงินกู้ หรือการดำเนินการที่ผูกพันทรัพย์สินของรัฐ หรือเงินตรา

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินหรือไม่ ให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัย

ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือสภาปฏิรูปชาตินั้น คณะรัฐมนตรีอาจขอรับไปพิจารณาก่อนสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะรับหลักการก็ได้

การตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้กระทำโดยวิธีการที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ แต่การเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ให้กระทำโดยคณะรัฐมนตรีหรือผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น"

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗, มาตรา ๑๔)

พิมพ์ที่ สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๑, ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑, ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๗๑-๒, ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๗๖